

REX
PLATONICUS:

SIVE
DE POTENTISSIMI
PRINCIPIS

JACOBI

BRITANNIARUM REGIS,

Ad Illustrissimam Academiam

Oxoniensem, adventu,

Aug. 27. Anno

M. DC. V.

NARRATIO

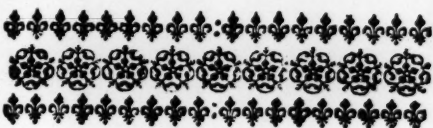
*Ab ISAACO WAKE Publico Acade-
mie ejusdem Oratore, tunc temporis conscrip-
ta, nunc iterum in lucem edita, multis in
locis auctior, & multò emendatior.*

EDITIO SEXTA.

OXONIÆ,

Typis *Willielmus Hall*, Impensis *G. West*,

Anno Dom. 1663.

SERENISSIMO
P R I N C I P I

AC DOMINO
D. H E N R I C O

*Regnorum Britannia Magnæ,
Francia, & Hibernia,
Hæredi.*

ON est (excellentis-
simè Princeps Hen-
rice) eadem Ly-
cæi lima atque Fo-
ri, non idem eruditorum at-
que plebis iudicium; horum
sensus fortunæ tuæ splendore
trahuntur, illorum mentes vir-
tutum tuarum luminibus oble-
stantur; ab utriusque (quan-
tum ætatula tua feret) felicissi-
mus iudicaris: ab aëteris, quòd
tanto parente, & ad tantam
A 2 spem

ipem fortunæ natus sis; ab alteris,
quòd parente tali natus sis, & ad
taliū insolentiū in Regibus vir-
tutum ideā, & naturā accommo-
datus sis, & disciplinā institutus.
Aliàs enim quantilli quæso esset,
quòd tali natus sis, nisi & talis?
Talisq; ut sis, quæ uspiam possunt
esse præstantiora subsidia, quàm
quibus suavitas Juventæ tuæ ad
omnem maturitatis perfectionem
provocatur? præsertim quum jam
non opus sit *Philippo* nostro læta-
ri, quòd *Aristotelis* tempore tu no-
ster natus sis *Alexander*, sed tuæ
Excellentiæ idem sit & *Philippus*,
& *Aristoteles*, Potentissimus Pa-
ter, & sapientissimus præceptor.
Cujus siue præceptis ad Regni,
siue exemplis ad tui ipsius mo-
derationem conformere, necesse
est è tam mirabilis Magistri Scho-
la mirabile quid, omniumque
amoribus dignissimum evadas.
Quinimo, qui indolem tuam
non leviter perspeximus quum
hic

hic inter *Oxonienſium* Muſarum
alumnos cenſeri libenter paſſus
ſis, cūmq; in celeberrimo totius
orbis conventu paternæ erudi-
tioni æultabundus applauderes,
videmur nobis non tam obta-
re debere, qualem te habere ve-
limus, ſed jam habere qualem
optaremus. Habebimus certè
quidem, ſi prout prima funda-
menta jacta ſunt, ita cætera eru-
ditionis, pietatis, virtutumque
tuarum teſta (quibus ſolis re-
ctus, tutuſque eſſe poſſis) ſuper-
ſtruantur, ſique Magni exem-
plaris beatis veſtigiiſ inſtiteris,
cujus ego eruditionis veſtigia
hic aliquot, non tam calamo
adornare (quod non poſſim)
quam (quod debeam) animo
adorare ſtatui. Vereor tamen ne
ſacros illos Tripodas profano
calamo violârim, dūmq; il-
lam Regii eloquiū igneam vim
atque haud imitabile lumen ex-
primere auſim, *Salmonæi* illius,

qui Iovis haud imitabile fulmen
imitari voluit, flagitium admi-
serim. Cuius offensæ formi ine-
perculus, quid aliud agerem,
quàm vt cum *Themistocle*, qui
Ad metum Persarum Regis fili-
um vlnis gestabat, vt faciliùs pa-
tris alienati animum molliret,
Excellentiæ tuæ patrocini-
um manibus, precibùsque appre-
hendam; vt qui non ignorem
plus momenti habere dilectum
tuum nomen, ad gratiam con-
sequendam, quàm libellum me-
um (si peccantem, amore tan-
tùm peccantem) ad offensam
commovendam? Quòd si ab
istâ Regis optimi offensione im-
munis esse possim, de reliquo-
rum superciliis securus ero, qui
aut chartas has jam editas arro-
dendo, sorices agunt, aut, quia
non citiùs editas reprehendunt.
Verum vt vtrisque illis partim
satisfaciam, etiam jam citiùs e-
ditas esse fateor, quàm volui,
vt

utpote quas non omninò editas esse malui, quam intempestivè. Sed quum intelligerem non deesse ex eorum numero, quorum authoritati refragari lubens nolim, qui Commentationem hanc, (quam sesquianno ab hinc descripseram) ex cœca nocte, quâ sepultam latere volui, in lucem erutam pervellent, ne fortè quis alius, cui rei veritas minùs perspecta esse potuit, id ipsum aliquando auderet; statui tandem æstimationi potiùs meæ, quàm eorum votis deesse, præsertim quum nihil ipse in votis potiùs habeam, quàm ut æternæ IACOBI memoriæ (licèt indignus) aram ponerem, & *Henrici* spei Felicitatque votivam hanc tabulam consecrarem. Oxoniæ.

E Collegio Merton. 13. Cal Iul.

Excellentiæ vestræ
devotissimus,

Servus

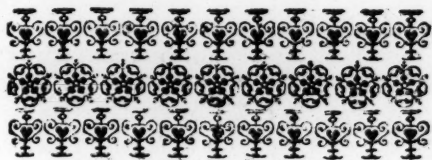
ISAACVS WAKE.

A 4

R E X

R
E
N
D
O
C
N
h
8
n
a
M
d
A

REX
PLATONICUS,

SIVE
Musæ Regnantes.

¶ Ta sunt multorum hominum
ingenia, ut nullum satis dig-
num historia argumentum
existiment, præter res bel-
lo gestas imperatorum &
Rerum publicarum; quibus terrarum
Domini credunt se æque propriè ad
Majestatem Divinam accedere glo-
riâ, ac ab ea recedunt longè bonitate.
Quam eorum sententiam, si quis eâ
comprobare velit ratione, quod ar-
morum scilicet studiosus & virtutis
bellicæ admirator multum se dele-
ctari profiteatur cognatâ sibi virtute,
rectius fortassis ejus possit excusari
affectus, quàm judicium probari.
Nam ut in depingendo vultu, tum
demum optimè facies exprimitur,
cum sit ab omni perturbatione im-

munis; ita Principum & Rerum publicarum habitus multò commodius ex rebus civilibus, quàm tumultuosis belli moribus colliguntur. Illæ autem narrationes dignissimæ videntur, quæ brevi & succincta rerum memorabilium commemoratione, temporum etiam, & locorum conditionem, in quibus gestæ sunt, ita ponant ob oculos, ut ex cognitione earum rerum quibus præsentem fruimur, aliqua aut utilitas, aut oblectatio etiam ad abum propagandas redundet. Cujus generis historia fidei ergo riolam scripturus, de illo omnium in Nobilissimis sermonibus celebrato Quatriduo, quo 4. Europæ A- Potentissimus Jacobus Britanniarum cad institui- Monarcha, vna cum Regina A N N A tar Vide Ang. Serenissima consorte, HENRICO Fi- Roch. p. 214. lio primogenito, Principe juventutis, b Clement de- & omni ferè totius regni Nobilitate Magistris Pa- Oxoniæ commemorabatur, rem facturū ris. Oxon. Bome confido, hominibus pariter Trans- non. Sa'amarinis atque nostris valde gratam. mant. Uni- Illis quòd in orbis Christiani a præ- versitas Oxon. cipuis quatuor Academiis, quum Oxo- Schol Eccle- niensem b secundum locum obti- siæ secunda, nere sciant, nec tamen eam perinde imò Ecclesiæ forsan habeant notam, ac Parisios fundamentum (splendidam illam Oxoniæ propa- Mat. Paris. ad nem) aut Salamantinam, & Bononiam in Continente sitas; verisimile omnino sit, etiam hujus rationem,

con-

consuetudines, adeoque statum omnem non illubenter cognituros. His, quodd quæ secundissimo tumore delata acceperunt, ea certius intelligere cupiunt, utpote quibus nihil possit esse jucundius, quam ut intelligant, quantæ ipsi participes sint felicitatis, quodd Rege, ut omnium optimo sanctissimoque ita eruditissimo, *Oxonia nomen sapientissimoque fruuntur.* *ob situm amæ-*

Et à primo quidem in Regnum *nitatem Hist.* hoc adventu ardor quidam *Majestæ-Oxon. Pto-* tem Regiam habebat nostrum hoc *c mæo Caleva* Bellositum videndi, de quo fama dicta, eodem (quæ non semper errat sed aliquando planè sensu eligit), præclara multa ac splendida unde multi jam multò antè nuntiaverat. Sed & Oxonienses majora fuerunt Imperii tum recentis *calevii dicti* negotia, quàm quæ prima *Æstate Il-* ut *balenus de* lum huic oblectamento vacare sine- *Cale* vovate rent, & ingens etiam, peste passim qui vixi sub grassante trepidatio, quæ triumphos *Arvirago* omnes intempestivos reddidit: *Wood-* circa ann. 40 *stochia* tamen eo ipso tempore per à Christo passo: Eximium virum *D. Georgium Abbot & Gualierus* ex anno procancellarium, Doctores *Calevius* que Venerabiles aliquot, & Procura- *Oxonienfis* tores, *Academiæ nomine salutatus*, & *Archidia* sacris Bibliis tanquam amoris maxi- *conus postea* mi exiguo donatus indicio (quanquã *Episcopus* quod isto unquam majus donum hu- *Exou. ann:* mano generi datum est ab immorra- *1120. & alii.*

1504.

li Deo?) tantâ eos omnes accepit voluptate, clementiâ, benignitate, ut accenderit in nobis desiderium ulterius testandi devotissimas illi nostras voluntates cui amoris & Pietatis prima hæc officia tam grata fuisse comperissemus sequenti anno propius adhuc accessit, adeoque ipsa Civitatis nostræ Suburbia, nullo tamen interpellatus gratulationis officio, pertransiit. Quid enim? etsi divinâ benignitate Academia semper ita intacta, ut studiosorum nemo quisquam pestilenti afflatu decubuerit, intus tamen inter Cives adhuc manserant reliquiae luis virulentæ sic ut Regi salutem coram precari non potuerimus sine salutis suæ periculo, nec esse pii sine impietate. Quamobrem consulto ab ejus conspectu, nobis præ omnibus optatissimo, abstinuimus, ne importuna amoris testificatio, eo tempore, majus odio scelus videretur intraq; eos religiosè nos continuimus parietes qui ipsi quidem Regi obviam prodire quodammodo gestiebant, Nostrium autem dolorem maximum adaugebat Serenissimi Regis conspiciendum intrandi (si turò potuisset) desiderium, qui & in transitu, multa de Academia, de Collegiis multa rogabat, & à Colle ad orientalem ferè plaga

plaga Ciuitatis sito, quingentis ab
vrbe passibus tanquam ad delicias su-
as à tergo relictas crebrò sollicitèque
respexit, & oculo amorem indicavit.
Feliciores autem fuere istis qui nobis
æstate sequenti illuxerunt dies, in
quibus ingratus ille hospes, qui diu
intra mœnia sævierat, Hospitemque
multò gratissimum excolerat divinâ
providentiâ pulsus exulauit, nullâ
côtagionis scintillulâ remanere. Post-
quam ergo propitia Numinis benig-
nirata pristina civibus salus, æri salu-
britas, cælo & solo nostro amænitas
restituta fuerat, Regique post pacem
cum universo Orbe Christiano feli-
cissimè sancitam, aliquod à grandio-
ribus Regni negotijs otium conces-
sum, nihil videbatur desiderari, quo
minùs & serenissima Maiestas desi-
derij sui, & Academici omnes voto-
rum sæpiùs antehac ardentissimè
nuncupatorum tandem aliquando es-
sent compores. Quibus rebus ita
suauitèr conspirantibus, ab illu-
strissimo Satrapâ *Sackuillio*, Comite
Dorcetensi, eodemque & Archithe-
saurario Regni & Regi à Sacris Con-
ciliis, & Magnifico Cancellario no-
stro, (qui supremus est Academiæ per-
petuusque Magistratus) Regiam Ma-
iestatem brevi ad futuram literis præ-
monemur,

monemur, quibus etiam unanimem omnium curam, & diligentiam in apparandis omnibus, quæ tantæ Majestati excipiendæ opportuna censerentur, flagitabat.

Novit enim Dynasta summè prudens, meritòq; sacro Regis lateri semper adhærens, quā sublimis non Fortunæ modo, sed ingenii etiam Hospitem excepturi essemus: Jamq; aleam aut gloriæ, aut opprobrii Academia jaciendam esse suāsque unā in utròvis fortunæ jactu partes sorte primarias, cujus & in honoribus Academia, & amoribus partes essent primæ. Quare ne aut amoris suo, aut honori Academia, aut quod præcipuum est Regis expectationi, (quibus nunquam defuit) jam deesset, adventus Regii tempore appropinquante, quarto antè die, Academiam, ut, quàm omnia comparata essent, prævideret, invisit: Ita tamen ut honorifici obsequii (quod ad aliàs exhibendum Academici catervatim convolassent) nullum sibi e publicum indicium exhiberi permiserit (nam & ideo vespere, atque effedo obrecto invehitur) eo quod adventante Sole, syderum etsi illustrium fulgorem cedere debere duxerit, dixeritque. Ibi Eximii Procancellarii sui (quo munere jam tertioungebatur. D. D.

*e At nec
privatim,
ideoque ne
socii Collegii
Novi (quod
hospitium
elegerat)
extra fores
occurrerent,
ingressus est
Collegii portā
Non licet
dictam quod
ea nulli socio
liceat exire,*

Abbot

Sive Musæ Regnantes. 7

Abbot Collegii Universitatis dicti f Ita dicuntur
Præfectus, Cathedralisque Ecclesiæ qui ad præci-
Wintoniensis Decanus) insigni cura sua quævis
prudentiâque omnia reperit operatò negotia à so-
maturata. Hic enim adhibitis in con- lenni Acade-
siliū prudentissimis Academiæ op- micorum cons-
timatibus, qui in hunc finem solenni ventu deputa-
Academiæ decreto (pro more) fDe- ri solent.
legati erant, postquam accuratâ inda- g Erat enim
gine disquisivissent qui essent in fin- tum Vacatio
gulis disciplinarum generibus doctri- Autumnalis
nâ ingenioque maximè idonei, ea quæ ut maxi-
Prudentiæ industriæque laude omnia ma est è qua-
adparavit, quâ in singulorum postea tuor anni var-
laudibus aliquam partem sibi merito cationibus,
vendicet. Cujus eo maior erat solici- ita & in ea
tudo, quod tantæ expectationis cele maxima est
britas in ea tempora inciderit, quibus studiosorum in-
Musæ mutæ, & rostra publica, pro frequentia.
more g vacationum Academicarum h Plenos Ter-
(quasi Justitio indicto) surdescerent. minos appel-
Cui solito temporis incommodo oc- lamus tempora
curritur insolitæ industriæ subsidio, publicis in A-
præterque hæc delecta Disputandi, cad. exercitiis
Concionandi, Gratulandi munia, om- celebrata, quæ
nes etiam Professorum Regionum, in anno quolie
aliorumque quam plurimum (quæ bet quatuor
Pleno, ut dicimus, h Terminò consue- etiam sunt, &
tæ) curæ revocantur. Nec dissimilis singulos tere
in privatis Collegiis Præfectorum minos sua
diligentia, qui nec sumptui ad ædificia sequitur
exornanda, nec labori ad Principes, vacatio.
carmin-

carminum orationumque gratulationibus excipiendos, parci voluerunt.

Quæ dum parantur Serenissima interim Majestas Regia, (cui omnis hac in re mora videbatur longa) venatione & generosissimâ ferarum sylvestrium (quarum in vivariis innumeras alias una omnes Europæ regiones plurimum sepeamus) insectatione, tardi temporis fallit tædium. Jámque post *Essexia*, *Huntingdonia*, *Bedfordia*, *Northamptonia* provincias felici & gloriosa peregratione salutaris magnâ cum subditorum læticia (quibus gens nulla Principes suos contuendiuspiam appetentior) tandem se aliquot dies *Woodstockia* reficit quod oppidum sex passuum millibus ab *Academia* distitum, non magis palatio illo & *Henrici* primi splendidissimo (qui etiam primus in Angliâ vivarium in Saxo ibi spatiosissimum in-

IN *Fieherbert* in *Descript. Oxon.* 1620. & *Camd. Brit.* in *Dobun.* k In porta primaria *Henricus* 7. Fundator inscribitur rithmo Anglico in hunc sensum; Septimus has celebras *Henricus* condidit cinkit) aut *Henrici* secundi in *Labyrædes*. Sed ille

frontispicium tantum & ambitum exteriorem extruxit. l Hinc I. Rossi error, qui hoc primum Angliæ vivarium esse scripsit, quum multo fuerint antiquiora, quamvis non saxeis muris incincta. in Quo Rex delicias suas occultavit, Rex *Johannes*, *Henrici* 2. filius illam in Cænobio virginum de *Godstow* sepeliendam curavit, cum hoc Epitaph. Hic jacet in tumba Rosa mundi non *Rosamunda*, Non redolet sed or

rintho

rintho, ejusque Rosamundâ amicâ cele-
bre est; quam Chauceri. Maronis Iliaci lere solet, Ce-
natalirij, & Elizabethæ Reginæ (æter-
num celebrandæ) n Innocentiâ, carce-
affixa, sic in-
his hic Sororij contumelias patientis. scripta.
Atqui jam mitior ibi Innocentiæ ar- Qui meat
biter Iacobus, eò suis bonisque omni- hac, oret.
pus dilectior, quò Elizabethæ Imperij, signumq; sa-
virtutis, Religionis studijs similior. Iuris adoret,
ibi Seraniss. Majestas dum se oblectat Utque tibi
venatione, quum duos præ cæteris detur requies
præstantiores Cervos longâque per- Rosamunda
ecutione lassos suâ manu consecisset, precetur.
ut Oxonienses, de Rege jam tan- nEpigraphen
tùm cogitabundi intelligerent se illi. hanc (tan-
us esse memores, qui ipsorum oblitus quam Agnus)
non esset, cervos utròsque statim Oxo merito usur-
nam deferri jubet, alterum Cancel- pavit virgo
lario, Procancellario alterum donan- Regia, quum
dum, tanquam non adventus modò à Maria soro-
ejus, sed Amoris etiam prænuntios. re tum regnan-
lamque ecce adest omnium desiderij ste pro fista pro-
expectatus Augusti vicesimus septimus ditiois cri-
dies, Regis Augustissimi adventui minatione: sed
jam ante præstitutus, nobis inter revera quia
fastos perpetuò mumerandus, in puritati Evā-
quo, ingenti cum lætitiâ Academi- gelicæ addita
ei ad vnum omnes avidè expectant, fuit, carceri
quando o Longus à Principe pulvis ve- hic inhumano
nientem Regem indicabit, aut populi- traderetur.
vox erit una, Venit. Iactat quippe se o Martial. E-
nunc quàm maximè alacris omnium pigram. l. 10.

ac beata devotio, nec operta mentium
rimari necesse est, extat in vultu cu-
jusque hilaritatis publicæ decus, & in
serenis frontibus animorum indicia
perleguntur. Nec minoris in Rege de-
siderii argumentum videri debet, quod
cum certū tempus præstitueretur de-
lectis Optimaribus Academiæ, quo Sa-
cræ Majestati excipiendæ obviam pro-
cederent, Rex multò citiùs Academiæ
limites ingressus, illorum officium de-
siderii sui ardore, & aliquot horarum

p Tales jam præmuratione anteverrit. Ita vix
Roma dicunt mille ab urbe passibus (p Bedellis Aca-
tar Fideles demia q torquatis aurea scepra præ-
eorum scepra ferētibz) Magnificus Cācellarius cum
Mazæ, (unde splendida caterva ex Academicis sele-
Anglicum sta (qui omnes habitu Academico
Mace.) Stat. (plerique coccino) pileisque induti
Urb. Rom. l. 3. quadratis, equis spectabiliter instructis
c. 4. Aliqui vehebantur) Regi occurrit festinanti
potius dici vo- eoque iterum atque iterum humilimā
lunt Pedellos corporis prostratione salutato, propiū
à pedo quod tandem accedens aureum stapiæ fulci-
gestant qua- mentum demississimo gestu deoscula-
les sex habet

Academia, tres clavas aureas gestantes, reliquos ar-
genteas, sed puto potius dici ab Anglica voce to bid
quod est monere, nam ejusmodi est eorum munus, &
nobis ad exterar Academiæ nomen fortè derivatum
q Nam ratione officii in nobilem ordinem ascripti sunt
Nic. Fierbert. Descript. Oxon.

tur. Ipsoque deinceps unâ cum Docto-
ribus, Procuratoribus Academiæ, cæ-
terisq; qui aderant universis ad Regios
pedes provoluto Eximius Procancella-
rius, genibus supplicibus oratione gra-
viter, prudenterque (ut solet omnia)
tempora accommodata, "*benefici com-*
"*memorat perquam plurima à Deo Op-*
"*timo Maximo in Academiam Oxoni-*
"*ensem collata, tam verè illustrata tam*
"*undique speciosa, ut cum reliquis Chri-*
"*stiani orbis Gymnasiis universis ubi-*
"*cunque terrarum sitis, una contendere*
"*non immeritò videatur. Etenim sive*
"*cœli temperiem, sive soli bonitatem.*
"*sive loci vetustatem, & canitiem ve-*
"*nerandam, sive ædes magnificas, sive*
"*fructus & proventus copiosos, seu eru-*
"*ditionis famam, seu scientiæ varie-*
"*tatem seu concursum studiosorum, seu*
"*legem Politiam, & disciplinæ ra-*
"*tionem libuerit intueri; Naturam*
"*& Artem, Dei providentiam &*
"*hominum piorum voluntates in u-*
"*num conspicuò conspirasse, ut omnia*
"*splendidissima, jucundissima, beatissi-*
"*ma, accedentibus, invisentibus, inco-*
"*lentibus apparerent. Nihil tamen post*
"*hominum memoriam jucundius, nihil*
"*felicius, Academiæ huic contigisse quâ*
"*(quod jam tum visura erat, favente*
"*Deo) Britannicæ universæ potentissimū*
Monarcham

" Monarcham, sed & eundem sapientis-
 " simum, doctissimum, piiissimum, Deo ipsi
 " dilectissimum, Musarū limina terigisse,
 " Viris enim ingenuis, liberaliter educa-
 " tis, Philosophis, Medicis, Jurisperitis,
 " Theologis, nihil gratius, optatius nihil
 " accidere posse, quā Regem omnium no-
 " bilissimum, religione celeberrimum, sci-
 " entiā præcellentem, pacis studio singu-
 " larem, mari terrāq; potentē, numerosa,
 " & beata suffultū sobole, cuius felicita-
 " tem universus admiratur orbis, cuius
 " amicitiam Europa Principes certatim
 " ambiunt, cui vox quæquam mortalium
 " displicere audeat, placere aut parere om-
 " nes cupiunt; in hospitio literarum, Mu-
 " sarū sacrario, Apollinis, Palladisq; do-
 " micilio unā cūm felicissima Consorte,
 " & beata spei Principe diversantem
 " contueri. Tandem post insignis læti-
 " tiz testificationem, & singularis vo-
 " luptatis, qua afficiebantur, quod tum
 " demum hora fulserit, in qua pro mo-
 " dulo & mediocritate suā obsequium,
 " officium, observantiam, præsertim vero
 " gratitudinem pro magnificā Regis in
 " Academiam benignitate, testatissimam
 " facerent, humillimè perit, ut dum
 " Scholastica tanto Principi deferrēt mu-
 " nuscula, pro eximio Serenitatis suæ in
 " literatos candoreq; dicerentur ab illis
 " omnia, quæ ve fierent, æquissimo accipe-

“*re animo dignaretur.* Deinde, quoniam Sole oriente minora evanescent sydera, Majestati Regiæ fines, limites, que Academiæ jam ingressæ, nomine Magnifici Cancellarii omnia, quæ sub imperio Regis potestatis q suæ habebat q *In signum* insignia (ea erant, quæ dixi, Bedel- istius potestatorum sceptræ) pro muneris rationetis sex Bedel- humillimè cedendo tradidit, & ad pe- li Cancellario, des deposuit, palàm profatus post im- eove absente mortalem Deum, omnia quæ ibierant, Procancellarium, Doctores, Procuratores, rio, clavas Magistros, Collegia, Civitatem, imosemper præterram, aquam, aërem, & quicquid deferunt in publicum est; deberi Jacobo optimo, patri publicum prode- triæ, Musarum patrono, Principum gloriæ, quibus riæ Regi, & Monarchiæ Britannicæ. adjungitur

Dum hæc accuratiùs summâq; gratiam stativitate percurruntur, Rex interim, singulis temporibus, quam adhibuit, attentione, cle- septimus mentis suæ specimè perquam illustre Antecambule edicit: vultus autem mirificâ serenitate arundinem te, cùm primam hanc salutationem si- argenteam bi gratiam esse indicavit, tum etiam gestans quem spem fecit reliqua à nobis præstanda Vergiferum deinceps officia futura sibi quam ac- nominant Acceptissima. Mox Procancellarius, votiglicè Verge, publici ergò, Regi in manus tradit Testamentum Stephanicæ editionis Græcum, & intus politissimâ depictione, & auro exterius operosè fulgidum, sed Pientissimi Regis maxime

Ut refert
Aristæus.

(Dent. 17.18

mè nobilitatum Eulogio, qui (r eodem ferè animo, quo *Ptolomæus*, qui nullum jucundius donum se unquam accepisse professus est, quàm Sacra Legis Codicem à Judæis.) huic Sacro Codici intuendo & pervolvendo aliquamdiu immoratus, donum agnovit & Academià dignissimum quod daret, & f Principe quod acciperet. Chirothecas insuper speciosas opere, ornatu pretiosas Regi, deinde & Reginae, Principiq; dono dedit quæ cum propter Civitatis istius famam (cujus apud externos Chirothecæ plurimum celebrantur) tum propter Academicæ perspectissimam pietatem (cujus magnæ erant indicia non magna.) apud pietissima istæc pectora numeris etiam magni æstimationem assecutæ sunt. Principibus enim bonis subditorum sincero amore nullum solet esse jucundius munus, nec ullum potest esse salutaris etiam malis.

Propius jam ad urbem accedenti Regum Maximo, maximorum optimo, alia Civium selectorum occurrit non contemnenda turba. Ea enim est *Oxonie* conditio, ut diversis hisce constet incolis, Academicis, & Civibus; unis quidem mœnibus, utrisque cinctis, sed studiis, moribus, privile-

giis

giis mirè sejunctis. Idcirco cum Reges sæculi antiquioris quorum erga literas incredibili propensione Britannia semper erat felicissima) vide- t *Limitum*
 rent hic commodè fieri non posse, *descriptio ha-*
 quod Sequanæ beneficio fit Parisiis *betur in char-*
 ut flumine sejungerent Academiam à *ta H. 4. Con-*
 Civitate, voluerunt saltem legibus, *cessa anno*
 totiusque regiminis ratione separare. *regni 2. Maii*
 Ita fit ut nec iidem sint utriusque li- 13.
 tes (Academix in multò t latiores) u *Prætoris*
 nec par autoritas, aut Tribunalium *est Anglice*
 potestas (quum a magistratu urbano, *Mayre à voce*
 Academicus, non x loco tantum supe- *Saxonica*
 rior sit, sed omnibus ferè momenti *antiqua Mar,*
 negotiis) vel ipsam y urbem spectanti- *id est Domi-*
 bus: Idcircoque præter Magnificum *nus, vid. Ho-*
 Cancellarium, ejusque Procancellaria- *linsh in reg.*
 rium (qui annuatim ad ejus absentis *Job p. 172.*
 obeundas vices substituitur) duo sur- *Sed putem*
 potius à Bri-
 tannica *Maur. in est magnus x Chart. Ed. 3. anno reg.*
 26. *Maii 20. Maior & Villani Cancellario pareunt*
humiliter & intendant, Ch. Reg. 30. Jan. 10. Maior Ba-
livi, Aldermanni, & alii homines villæ Cancellario
humiliter pareant & intendant. y Chart. Ed. 3. anno
reg. 20. Feb. 10. Maior, Aldermanni, & Burgenses
diligenter intendant Cancellario, & ab eo præmoniti
coram eo comparere debent: & Chart. Ed. 1. an. reg. 18.
Jan. 28. Vult Rex quòd Cancellarius de Ballivis ipsius
Domini Regis cognoscat, qui aliter se gerunt in officio
quàm debent. Idem Rich. 2. annoreg. 3.

gantur

Id est seniores, inter quos quatuor urbis partium custodia dividitur. gantur Academiae Procuratores) qui annuatim etiam suffragiis electi proximam à Procancellario dignitatem obtinent, eique tanquam Tribuni publici adfistere, & in consilijs adesse debent, Civesque etiam, & aduenas quovis modo delinquentes (quâ causa non. 3. an. reg. 39. Tu plerumq; armato milite cincti ex-
Iun. 18. 1254. cubant, suspectasque civium ædes b Ch. H, 8. an. perscrutandi jus habent) carceris, corporisve poenâ mulstant, aut si res exigat, ejectos extra urbem æternum
Ch. an. Regn. 39. 1247. proscribunt. Rerum etiam venalium, ponderum, mensurarum, jus & exa-
46. Feb. 5. men per Clericos Mercatus, & quic-
Quingint. illi pri- quid demum ad felicem studiosorum
mò iuramen- conditionem spectat, per officarios ad
tum Vniuer- hoc deputatos, Academia administrat.
sitati presti- Atque ne vllâ unquam Civium inju-
terunt tempo- riâ Academia lacefferetur, *Henricus*
re Iohannis tertius, quatuor viros (& Alderman-
Regis an. nos vocant) aliòsque, octo Associa-
1214. ut pa- tos (cives omnes primarios) a primus
ter ex Chart. instituit, qui summâ prædicti authori-
Nicholai tum tate, & ad Cives coercendos operam
Epif. Tusc. omnem navarent, & iuramento an-
et Apostolici nuo se obstringerent (quod vnâ etiam
ad Oxoniën- b Prætor, Ballivi, & c quinquaginta
ses legati in alij ex præstantissimis Civibus in pri-
Archiv. A- maria Academiae Ecclesia quotannis
cadem præstare tenentur ad omnia Acade-
 miae jura, privilegia & libertates con-
 servandum,

servandum: idemque Civium d nume d Seisants &
 rus totius civitatis nomine, quotannis *deux* (scilicet
 die e Sanctæ Scholasticæ in publico *Præter Maio-*
 Academiæ conventu, singuli, Dena- *rem & Balli-*
 rio solenni ceremonia persoluto, ex- *vos*) in Galli.
 hibernis istius obsequii sui testimoni- *ca Apocha ci-*
 um. Existis aliisq; primariæ notæ ci- *vitatatis in Ar-*
 vibus, centum quadraginta ferè erant, *chivis Acad.*
 quibuscum (ordine & amictu de coro e *Quod eo die*
 equitantibus) Prætor regi accedenti (*ut patet ex*
 congratulatum perrexir; cui soli (*ut Ch. Ed. 3 ab*
 luna Soli) potestatis suæ lumen ac- *exercitu civi-*
 ceptum referens, illi jam præsentium *sub vexil-*
 sceptrum aureum (officii sui insigne) *lis armato*
 ad pedes deposuit. Cumque statim *multi schola-*
 publicus Civitatis Tabellio officiosa *res interfecti,*
 oratione, lingua vernacula, & Regi ob *bona abrepta,*
 exoptatissimum ad urbem adventum *domus combu-*
 gratias persoluisse, & publicam Ci- *sta & etiam*
 vium omnium læticiam, quam ex Ma *porta ipsius*
 jestatis conspectu percepturi erant, *urb. 1354.*
 paucis prædicasset; Prætor Civium
 suorum nomine quædam etiam mu-
 nuscula, tanquam observantiæ indicia
 protulit, Regi aureum Craterem ele-
 ganti emblemate ornatum. Regina
 crumenam Margaritis Indicis rigen-
 tem, Principi demum Craterem mi-
 norem sed nummis aureis (*ut reliqua*
 erant) ditatum: omnia quam animo
 officiose devoto data, tam sincerè be-
 nigno accepta vultu.

f Ad eius e-
nim munus
spectat pacis
publicæ præci-
pua cura per
universam
Oxonienfis a-
nis i Rege e-
lectus ipse cū
suis ministris
idem præstat
Academiae iu-
ramentum,
quod prætor,
Charta Ed. 3.
an. Reg. 39.
Iunii 7.
g Dicitur quod
fit à cere-mo-
niis. splendi-
dis. ordenis
Periscelidis
quam
Gartherium
dicimus An-
glicè.

Dumq; pergitur, quid turbæ præ-
untis, & subsequētis multitudinē pe-
nē infinitam recensēam, quum vel eos
arduum sit enumerare, qui definito
proceedebant ordine? Sed capita legam.
f Vicecomes Oxoniensis numerosa
turmarum suarum successione viam
ducit; Civium seriatim ordines subse-
quuntur; Regum dein Satellitum
pharetrarum telorumque strepitu ter-
ribile, sed aureo bullatæ vestis emble-
gri provinciā mate splendidum, Tubicines succe-
ideoq; quotan-
dunt tunicis vndique laminis aureis
ne accuratè variegatis; post hos Regius
Fecialis, periscelidis honorifico nomi-
ne insignitus g Gartherius Augusto Im-
perialium insignium Paludamento
fulgens, cui à Dextrā eximius Pro-
cancellarius Academiae, Prætor Oxo-
nienfis civitatis à sinistra; deinde per
illustres Regis, & Reginae Vicecame-
rarii, Dominus Baro Stanhop de Ha-
rington, & Dominus Carew Baro de
Dorsettiæ summus Angliæ Thesaura-
rius & Academiae magnificus Cancel-
larius, cui à læva Honorificus Thomas
Comes Suffolciæ, Regiæ domus Archi-
camerarius Tandem (Præcellentiissi-
mâ Ducis Lenoxiæ celsitudine gladiū;
imperii insigne, præferente) totius Eu-
ropæ Decus & ornamentum J A C O -
B V S

REX, Regiæ domus columē RE-
 GINA, orbis Britannici spes & delicia
 HENRICVS Princeps, equis, tam sacro
 pondere superbientibus, insidentes,
 versus civitatem tendunt; quibus latera
 undiq; cingunt Comites splendidissimi,
 Arundelius, Oxoniensis, Northumbri-
 us, Wigornius, equi Regij Præfectus,
 Rutlandius, Cambrius, Southamptonius
 Pembrochius, Essexius, Nottinghamius
 paguus Angliæ Ammiralius, Devoni-
 us regni Hibernici Prorex, Northamp-
 tonius, Salisburius magnus à Secretis
 catrapas, Montgomerius, & Pearthius.
 Quorum fulgentibus ordinibus se ad-
 iunxerunt nobilissimi Barones, Know-
 lesius Thesaurarius Regiæ domus, E-
 lsdemque h Censor Wottonus, Ares. h Contra ro-
 nus Satellitum Præfectus, Buckhur- tulatorem ne-
 us eruditus, Monteglius, & Hading- minant.
 nus de patriâ patribusq; patriæ æ-
 rndum benè meriti, & Fortunati am-
 si quid mea scriptio possit; vt reli-
 am taceam illustrium Baronum, E-
 titumque multitudinem numero
 lendoréque incredibilem. Nec mul-
 minor fuit lectissimarum scemina-
 m, quæ Reginam comitabantur,
 ctatissima multitudo; inter quas
 inquam meo calamo obliviscenda
 tabella, bellissima omnium litera-
 m & virtutum ara: In cujus candi-

iGregorio sci-
 licet Magno
 Pontifice Ro-
 mano, aliisq;
 Bed. Eccl.
 Hist.

diffimo pectore, tanquam in sacratis-
 simo Capitolio, elegantes sibi sede
 Musas posuisse, earum Comites Gra-
 tia in eius ore, oculis, omniq; gesto-
 salientes, ita liquido monstrant; ut sa-
 tis constet Nymphas Britannicas quae
 formae elegantia, vel exteris iudici-
 bus, primas jam olim reportarum
 ingenii nunc etiam & eruditionis
 laude, vel antiquiores illas Corneli-
 as & Sulpitias, vel recentiores qua-
 cumque heroinas, doctrinae gloria ce-
 lebratissimas, superare. Vix me con-
 tineo quo minus in doctissimae istius
 Dominæ laudes effusius excurram
 sed evagantem calamus ad se ve-
 cant Lucia Comitissa Bedfordia, di-
 cta Musis; omniumque laudibus cel-
 bres Suffolcia, Nottinghamia, Mon-
 gameria. In omnibus splendoris, su-
 pruumque nullus modus; auro ge-
 misq; splendent omnia; quasi viri fo-
 minæq; ejus diei triumphum sua
 magnificentia gloriosissimum redde-
 contenderent; adeoque dubii steti-
 mus Martine an Cupidinis agere
 triumphus, nisi eundem Apollinis
 praesentia sibi vendicasset.

Iamque Principes, qui à septentrione (quæ spectatissima planities per
 multis passuum millibus jucundum
 me patet) Civitatem antea procu-
 minent

minentem conspexissent, quò propiùs
 accedunt, eòliquidius intelligunt, *i Ab initio*
 non immeritò apud antiquos *Oxo- Regni Saxo-*
niam Bellofitum audiisse; quasi Musæ *niti. hist Ox.*
 conspirassent, hic tantum domicilia *on. & Joh.*
 sibi statuere, ubi & amœnitas, & salu- *Rossus &c.*
 ritas suas sibi sedes potissimas præ-
 legissent, Vident enim campos atque
 suaviter ridentia prata, collibus tur-
 gentibus, colles nemoribus frequen-
 tibus ita circummuniri, ut *h Euro tan- k Burlaus in*
 tum & Aquiloni (qui soli è filiis *Æo- probl. Arist.*
 li medicam exercent artem) pateat *Oxon. Civita-*
 aditus ad hæc sacra domicilia, ne re- *rem proponit*
 liquorum fratrum halitu, pernicioso *pro præstan-*
 contraminarentur. Vident (quodq; v- *tissimi situs*
 su perjucundum) à læva *Chermellum exemplo eaq;*
 fluvium piscium copia varietateq; de- *de causa à*
 cantatum; à dextra *Isidem, Thamisis Græcis primo*
 (fluminum Britannicorum principis) *Philosophis*
 parentem; utrosq; longis itineribus *destinatam*
 varias regiones paragrantes, quasi *Musis.*
 certo instituto, ut hanc literarum
 Metropolin primo inviserunt, eamque
 seq; ibi mutuo l'ulnis complecteren- *l Nam civi-*
 tur, priusquam ipsam regni Metro- *tatis mœnia*
 lin inviscere dignarentur. Nam sub *(nisi à sep-*
 ipsis hic mœnibus ad euro austrum *tentrione) flu-*
 dextras nectunt, sicque in insulis lu- *vii unde qua-*
 dunt, ac sic data opera, loci amœnita *que circum-*
 te, urbisq; celebritate capti, cursum a- *cingunt.*
 lloquin rapidum spectandi gratia re-

inde Tama. morarentur, moxq; Tama fluvio affo-
 sis fluvii no- ciato, in nomina pariter atq; aquas
 men. communicantes, vno alveo Londinum
 in Quod videre decurrunt. Nec Oxoniam modo præ-
 est in Ousneia sentiâ sua ditavit Isis, sed nomine eti-
 quæ Ifidis in- am suo dotavit, Isidem enim Saxones
 fula est subur- n Ous dicunt, vnde Ousford quasi Isi-
 bana; ea enim dis vadû, etsi jam affinitate osonus (ut
 sax. insulam Lelandus censet) aut p sensus potius
 sonat. ut ego judico, eadem metamorphosis
 Oxford enim Ifidi contigerit nostro, quæ Ifidi
 pro Ousford Ægyptiaca, quam in bovem cover-
 corruptè distâ sam fabulantur; aut quæ Acheloo po-
 putat Lelan- tius, qui & p fluvius fuisse dicitur &
 dus in Cyg. bos; siq; spectes eximiam loci fertili-
 Cant. tatem, Isidem potius dices hic fixisse
 p Nam Ger- illud Cornucopiæ, quod poetæ ascri-
 mani & Sax. bunt bovi fluvio Acheloo. Nec ideo
 ones dicunt,

Boves, Ous, Ox & Ychen, veteres autem Britanni
 Ich, unde credibile est Isis nomen primo inditum, siue
 ob boum pascua irrigua, siue quod olim frequens esset
 Animalium nomina fluviis imponere, præsertim quâ
 rivali boum cornua representent; ut Ovid. de Ache-
 laoo. p Ita enim Oxonia, brit, Ryd fchen, id est va-
 dum Isidis, aut Bovis, Nam & Merlinus tempore Re-
 gis Arthuri Vadum Boum nominat, & Monume-
 tensis ubi de Arthuro agit, utrumq; nomen promiscue
 usurpat. sic Thracium Bosphorum (id est bovis va-
 dum) ubi Darius copias transportavit. Germ. Ochen
 furt ut & nostram Oxoniam nominant. Neander in
 Geograph.

mirum

mirum, si his tantis trium elemento- q Etheldred
rum deliciis, simulq; doctissimorum circa annum
virorum commercio ita capti fuerint 1000 de eje-
olim Reges Angliæ, vt hunc locum *Ætione Danorū*
imprimis elegerint, cū ad p publica *Concilia* Ca-
regni gravissima negotia, quæ Parla- nuri, Edmun
mentis hic habitis transfigere solebant di, Stephani,
tum ad privatum r sui recreandi se- *H.2 de T Bec*
cessum; Cujus causa speciosissima *ketto prodito.*
f hic habuerunt palatia, quorum ad- *H.3 de Baro*
huc parietinæ, & antiquo *Bellimontis nico bello* &
nomine superbiunt, & multò magis similiter *Sy-*
Richardi primi (Regis Angliæ) ortu, nodi celebri-
quem propter gloriam bellicam, ani- res de contro-
miq; miram celsitudinem *Cor leoninū versis fidei.*
& sui & exteri nominarunt; vti & *rHic enimple-*
alteræ vicinæ ædes (Regales verè di- rumq; festivi-
ctè) f alterius *Richardi Regis Cor leo-* tates maxi-
mas & solen-

nitates *Natalitias* celebrabant: *Mat. Paris* & alit.
passim. f *Extra portam civit. Borealem jam Beu-*
mont di&. cui adiacentia latifundia (quæ iam novū
parcum dicimus) præstiterunt vivarium. Nescio an
& hæ ædes fuerint quas *Henricus de hanna*
Provincialis Carmelitis suis impetravit à Rich. Rom.
reg. ann. 1154. Baleus Cent.4. nam ait fuisse Oxon à
vico de Stokewell, qui vicus hac fuit olim. f Rich-
is Romanorum Rex & Cornubiæ Comes qui hic Ab-
batiam Regalis loci (nunc *Rewly pro Roylièu*) no-
mine celebre fundavit, cuius cor ibi sepultum narra-
tur. sed *Mat. Paris* ait cor ejus sepultum in *Ecclesia*
fratrum minorum Oxon.

ninum jactant magnificè sepultum.

Quibus propinquum est, quod item principibus jam transeuntibus conspiciendum se à dextra ostentat, *Collegium Glocestrense Benedictinorum* olim prudentia celebre, qui è singulis suis ubivis Cœnobiis? his Monachos alebant ad bonas artes (quas postea apud suos profiterentur) adipiscendas. Sed publica Cœnobiorum ruina has etiam ædes plusquam cœperat involvere, nisi loci opportunitas eas ad meliora u Academicorum studia reservaret. Qua fortuna utinam par esse poterat, quæ loco vicina sed loci opportunitate, & amœnitate, addo etiam & nominis gloria multo erat superior x *Ousneia!* qua concilia olim totius cleri Anglicani Ecclesiastica celebrari solebant, qua Reges & Legati regiè excipi, nisi fortè Legati Romanenses, qui ut regni nostri hirudines raro Academiae nostræ grati; quod non sine vitæ periculo expertus est y *Otto Cardinalis* à latere Legatus: hic tanquam in Carcere x suo *Tulliano* à studiosis armatis obsessus, qui sui tuendi causa (fratre prius interfecto) noctu animum Isidis transnatare & *Woodstockium* ubi *Inde factum* ut plures celebrantur eruditiorum *sestia Benedictinorum* quam ex reliquis omnibus monachorum *sestis.* u *Clarissim.* *Eques Tho.* *Whitus Col.* *D. Iohannis* fundator, hujus etiam fatum redimit *Musisque* *dicavit.* x *Sic dicta* *celeberrima* *Abbasia Iside* *circumfusa* *extrueta* 129. y *Anno 123.* *M. Paris.* z *Erat enim* *Cardinalis* *titulo Sancti Nicholai in Carcere Tulliano.*

Impera.

Imperator Constantinopolitanus cum Rege tum erat, confugere cogeatur. Sed audaciam istam lussent Acade- *a Nota præro-*
mici nisi omnes Archiepiscopi & Epi- *gativum Aca-*
scopi regni convenissent & furentem *demia Oxon.*
Cardinalem placassent, ut salveretur eo sæculo, nam
status Clericalis a Universitatibus, veluti tunc temporis
secunda universitatis Ecclesiæ. Verum universitatis
fati postea furorem pacare nemo po- *honorificum*
tuit, nec ab hisce tam magnificis ædi- *nomen tantum*
bus avertere, cuius adhuc sublimia *concedebatur*
campanilia, turres conspicuæ, pari- *buic & Pari-*
etes pyramidesq; immaniter eminen- *sus & Panra-*
tes, jam sine tecto, cœlo patentes, cœ- *vinæ Academ.*
lestia videntur numina testari, eorûm. *vide Camd.*
que hominum duritiem lugere, qui in Oxon. &
tam illustria habitacula, è quibus ideo hic, ut
merito impuros spiritus ejecissent, etiã ad annû
maluerint o Cornicibus, Picis, Palla- *1257. Mat.*
dilque noctuis, quàm musis ipsique *Paris Oxon.*
Palladi consecrare. Et id genus quidem *Appellat*
obstreperæ aves ante extructum Mo- *secundam*
nasterium, istius loci incolæ fuisse, c *Ecclesiæ*
perhibentur, quarum assiduus clamo- *Catholicæ*
ribus quum infestaretur nobilis ea- *Universitatē.*
dēq; ditissima scœmina d *Edithe, Ra-* *b Quarum*
dolphus Frideswida Monachus, subdo- *vix usq; am*
locus abun-
dantior. c Leland. commen. in Cigneam Cam. l. d
Hollinsb. d Erat ea uxor Roberti D. Oilii (qui H.
1. à cubiculis) quæ viro persuasit ut abbatiâ ibi
extrueret.

lus insinuator, matronæ credulæ per
eLeland. dicit suavit non aves fuisse, sed animas,
Ecclesiam ibi (sœminarum credo adeo garrulas)
sacrandã fu quæ ejus pietate liberari) quod certifi-
isse *Servatori* simè fieret, si hunc locum Monachis
at gerit nomen e sacraret) è Purgatorio tam streperè
sandæ Ma- flagitabant; quo impetrato, certum
ria. Nam Pon- esbearum plumas purgatrici flammâ
tificiorum nunquam postea vstulatas; sed inter
fraude Maria ista monumentorum cadavera, quæ
quæ *Servato-* adhuc quasi insepulta jacent, ut fragi-
rem tulit in litatis suæ monerent homines, quo-
mundum eum rum latera non sunt è laxo, nec è tra-
fere sustulit è bibus nervi (ideoque *Non indigne-*
mundo eiusq; *mur* mortalia corpora solui; cernimus
memoriam no exemplis oppida posse mori) nul-
menq; *absorp-* lum sublimius caput attollit, quam
fit.

f Castrum Regium, occidua Civita-
 f Extructum tis regione procul conspicuum, cu-
 à Roberto D. jus in colle edito sublimis Phares
Oilii nobili cervicem quasi aliùs exerit vt con-
Normanno tueretur tantam Matestatem jam ur-
 Tempore Gu-

lielmi Viſtoris qui ei hic ampla latifundia donarat
 huic è fratre nepos hæresq; is erat, qui Ousneia fun-
 davit Monasterium, idemq; Ecclesiam Sancti Georgij
 in Casto extruxit. f Obsederat eum Rex à Festo
 Mich. ad festum Nativ. Neubrigensis lib. 1. cap. 10.
 quo tempore Ecclesiam Sancti Thomæ Suburbanem
 excitavit qui parochiani Sancti Georgii propter ob-
 sidionis moram Ecclesiam suam adire non poterant
 Hist. Ousneiensis.

hem ad petentem, & catervas multò
gratiores secum adducentem, quàm
quibus olim à *Stephano* Rege concu-
tiebatur, cum *Matildis*, bellicosa Im-
peratrix, hostem secure obsidentem g *Divi Ægi-*
scemineo illuderet ingenio; noctuq; dii quem legē
perpetuā nive candenti milites suos da (quam mē-
vestibus candidis amictos per *Isidem* tiri ne putes)
congelatum educeret incolumes. dicunt *Athe-*

Inter ista spectacula quæ in omni- nis & regia
um oculos procul incurfabant, Prin- stirpe natum
cipes ad urbem properant, quantum & eruditum
quidem patiebatur infinitus hominū sed gloria se-
incurfus, qui tam confertis ordinibus culi atq; urbis
in viam *Woodstockianam* conglomerata cretum præ-
bantur, ut equis interdum progressus tulisse: circa
vix testudinei copiam facerent, nec an. D. 700. e-
Oxonensem tantum sed totius gentis umq; à Deo
populum confluisse crederes. Subur- precibus flagi-
bia tandem *Ægidiana* introeuntibus tasse, ne un-
Academicorum ordines (phalangibus quam à gravi
altero platearum tractu pulchrè dif- vulnere (quod
positis) gratulabundi comparent, ad- fortè accepe-
eò ut Templum quod extremas ibi rat) sanaretur
metas Suburbii munit, jam tantum ut ita virtus
antiquitate gloriosum g *Divi*q; Tute- in infirmitate
larjs, cuius nomen præbet, fatumq; v- manifestare-
nā ferens (erat enim olim Athenarum tur, *Vincent*
Bellov. Hist.

lib. 24 c. 134 bino fit ut vulneratorum & claudorū
Patronus habeatur, eiusq; sana extra urbis maxima ple-
rumq; sint.

nostrarum

k Sed alio tum nostram primaria & Ecclesia, jam
 nomine sacra autem in agros ferè eiecta (gloriam,
 ta, non *Ægid.* ad Academicis suis illuc jam conflu-
 ultra quam entibus videretur sperare sibi reducē.
 Nunc seges Primæ quidem ibi eorum sistuntur se-
 ubi Troia fuit. ries, qui nondum quatuor annis Attri-
 Danos enim bus liberalibus in Academia impensis.
 ibi omnia va. l nulla gradum insignia susceperant,
 stasse, ideoque uerum togis Academicis, & plerique
 Alfredum omnes quadratis conspicui pileis: quib-
 Musas intra bus suis etiam succedunt ordinibus,
 mœnia, utpote quorquor eruditionis commendatio,
 tutiora, gratiāq; Academiæ ad Illustres gra-
 conclusisse dum dignitates, in quovis disciplina-
 ferunt hist. rum genere evexerat; Florentes Bac-
 l Non gradu- chalaurei Artium, Juris, Medicina,
 ates dicere Clarissimi Artium Magistri: digniss.
 solemus. Sacræ Theologiæ Licentiati & Bac-
 chalaurei: Venerandi Doctores Juris-
 periti, Medici, Theologi, quo perpetuo
 omnium ordinum ab infimis ad sum-
 mos successu, mirabilis eorum multi-
 tudo longitudinem Suburbiorum ad
 portam usque Borealem, indeq; vicif-
 sim, per ipsam urbem ad portam usque
 Civitatis Australem, spectabiliter pro-
 tensa, singuli pro graduum varietate,
 variis saculratorum insignibus splendide
 induti exornabant. Atq; hæc quidem
 illa præelecta indumenta in quibus
Matthæus Parisiensis refert innume-
 rabilem multitudinem Oxoniensium
 anno

anno 1252. adeo honorificè Archiepiscopum Cantuariensem natione Gal-
lum Academiam invisendam excepisse, ut Clerici alinigenæ (quorum multos, secum abduxerat) umbratiles viderentur & ab eo dicerentur. & Oxoniam merito Parisiorum æmulam habendam esse Archiepiscopus confiteri cogeretur. Quorum primos jam ordines dum Principes contemplantur, primisq; congratulantium acclamati-
onibus delectantur, Collegium D. Jo-
hannis, nomine literarum domicilium (quod Dominus Th. Whitus Prætor olim Londinensis, opimis redditibus locupetarat) faciles eorum oculos speciosæ structuræ adblanditione invi-
tat; moxq; & oculos & aures detinet ingeniosa nec injucunda lufiuncula, qua clarissimus Præses cum quinquaginta, quos alit Collegium, studiosis magnâque Studentium conviventium caterva prodiens, Principes in transitu salutandos censuit.

Fabulæ ansam dedit antiqua de Regia profapia historiola apud Scoto-Britannos celebrata, quæ narrat tres olim Sibyllas occurrisse duobus Scotiæ proceribus *Macbetho* & *Banchoni*, & illum præduxisse Regem futurum, sed Regem nullum geniturum; hunc Regem non futurum, sed Reges geniturum multos. Vaticinii veritatem re-

rum eventus comprobavit. *Banchonis* enim è stirpe Potentissimus *Iacobus* oriundus. Tres adolescentes concinno Sibyllarum habitu induti, è Collegio prodeuntes, & carmina lepida alternatim canentes, Regi se tres esse illas Sibyllas profitentur, quæ *Banchoni* olim sobolis imperia prædixerant, iamq; iterum comparere, vt eadem vaticinii veritate prædicerent *Iacobo*, se jam & diu regem futurum *Britanniæ* felicissimum & multorū Regum parentem, vt ex *Banchonis* stirpe nunquam sit hæres *Britannico* diademati defuturus. Deinde tribus Principibus suaves felicitatum triplicitates triplicatis terminum vicibus succinentes, veniamq; precantes, quòd alumni ædium *Divi Iohannis* (qui præcursor Christi) alumnos *Ædis Christi* (quo tum Rex tendebat) præcursoria hac salutatione antevertissent, Principes ingeniosa fictiuncula delectatos dimittunt; quos inde universa ostantium multitudo, felici prædictionum successui suffragans votis precibusq; ad portam vsq; civitatis *Borealem* prosequitur.

Ibiq; extra muros eorū conspectui duos se à læva ostendant Illustria Collegia, alterum *Trinitati* sacrum, alterum *Baliolense*; quod gloriatur poti-

as, quòd *Humfredum* ducē *Glocestriæ* h *Baleus* *Cen-*
Henrici quarti filium virtutum meri- 8.c.1.
to *Bonum* cognominatum *Academiæ* i *Religionis*
nostræ lucidum atq; patriæ *Syds*, causa sublati
nomenq; nunquam obliviscendum hi erant flam-
h educarit quàm quòd *Cranmerum* mis Pontifici-
Archiepiscopum, *Ridleyum*, *Latime-* orum, qui pe-
rum *Episcopos*, suis præ foribus (ut ritissimi sunt
Eliam) i igneis vehiculis cælum pe- spagerici, ig-
tentcs conspexerit. Sed jam *Fundato-* neq; & sul-
ris imprimis *Balioli* Regis *Scotiæ* phure omnia
men jactat, quasi tum olim *Scotia* su- solent imperfi-
os Regis *Academiæ* nostræ propitios cere.
in *Baliolo* suo sponponderit, quod in k *Camden* in
Iacobo nostro jam feliciter appropin- Oxon.
quante præstitit.

Atq; iterum inquam feliciter; quid l *Frideswide*
enim morer k *Monachorum* fabulas, hist. & Legē;
qui hanc ipsam portam borealem, da *Sanctorū*.
quam ingreditur *Jacobus* Regum feli- m *Hinc* liquet
cissimus potentissimus Regibus præ errare eos qui
dicarunt infelicem? Esto enim vero *Isidis* vadum
quod l narrane (qui non semper nar- muro cinctum
rant verum) *Algarum* Regulum has à *Gulielmo*
easde *Frideswidæ* ædes animo adpe- Victore asse-
tentem nefario, ad quas optimo Rex runt & non
optimus jam iturus, in ipsa hac m antea: multo
Edw. 3. quod alii coniectant, quod eius insignia An- magis qui ab
glica cum *Gallicis* mista observent in *Portis* quod insignia An-
factum quia Rex *Ed.* quædam vestigalia *Civitati* cō- glica cum
cesserat ad muros & portas vetustate corruentes *Gallicis* mista
reparandum, quod cum *Cives* facere negligenter *Portis* quod
Cancellarius *Academiæ* auctoritate *Regia*, compute ve-

*Anglium d
vilibus aac
Et, muros re
staurandos
curavit. Ex
Charta Edw.
3. in Arch.
Acad. & in
Censu lib.
Guliel. Vis
toris, mentio
est 24 domo
rum muraliū,
ideo muri
erant ante id
seculum.*

porta cœlitus percussum cœcitate : Si
qui tamen Reges Angliæ Oxoniam
(quod fertur) ideo invisere formida-
runt, necesse est fateantur, aut *Algari*
scelera spirâsse, aut superstitiosa cœci-
tate animi, cœcitatem oculorum præ-
metuisse. Quanquam qui isti scribunt
mihi potius cœcutire videntur, quum
omnes omnium historiæ testentur,
etiam ante *Henricum 3.* (quem aliqui
Oxoniam, salutata *Frideswida*, primò
venisse purant) vix serè quemquam
Regum fuisse, qui *Oxoniam* non invi-
serit modò sed etiam (quum *Palatia*,
uti diximus, hic habuerint) fre-
quentarit. Crederem ergo potius
Principibus & animos & oculos cò-
limpidiùs perspicaces fuisse, quò liben-
tiùs huc advenerint, modò hoc animo
quo, & bis, felicissimæ memoriæ *Diva*,
Elizabetha, jamque Regum opti-
mus *JACOBUS* primùm venerit, ut
& Civium oculo benignitatis suæ con-
spectu recrearent, & Academicorum
animos judicii sui *Lydio* quasi lapide
explorarent.

Certè ingresso jam *Jacobo*, sensu
Civitas quidem se amplius capere,
quam quod murorum suorum angu-
stis comprehendi possit : Senserunt
omnium pectora tanta se lætitiæ
magnitudine intumescere, quanta ni-

fi

si in faustas acclamationes, lætæque lacrymas erumperent, ipsa impetu n̄ Corruptè disrumperentur. Quibus Rex undiq; *Carfax* quasi cinctus ita exultantium vocibus, ut *Quatervois* à ei facile, & ex ipso vultu appareret *quatuor viis*, gratulatio non ingentior fuisse quàm quod illinc verior, quum tandem attigisset *n̄ versus Quad-*
Quadriviale Forum (celeberrimum tuor *Prima-* quidem urbis umbilicum, & olim *orias Civitatis* arce, in terrorem *Academiae* à civibus *Portas de Spe-* extructa, sed ab *Edwardo Primo* *Æus & Pla-* everfa nobilem & hucúsque primario *tearum ordo* Civium p̄ *Templo, & Porticus*, q̄ *Non sit pulcherri-* *Pecuniaria nomine*, maléq; seriantium *mus: alii Ca-* concessu famosum) prodiit hic inter *Bose di&u* conspectum *Principum Regius* lin-putant, quasi *guæ Græcæ Professor*, *Dominus Do-* Civitatem *Æor Perin*, qui suo *Græco* idiomate, *Bosonis quem* paucis quidem, sed perquàm disertis *consulem* hic verbis ex sublimi suggesto salvere fuisse tempore jussit *JACOBUM* *Britannie, Gallia, Arturi Regis* refert *Monu-*
metensis. o Charta Edw. 1. an. reg. 14. Jan. 20. p. *S Martini di&u*, *Civium in distincta templa à studi-* *orum* qui præter quædam *Templa* toti *Universitati* communia habent etiam in singulis *Collegiis* sua *Tem-* *pla. Cives* etiam olim 20. *parochias & Templa* hæc buerunt, sed ex eo numero, 5. interciderunt scilicet *S. Georgii. Michaelis* ad *Austrum*, *Bradochi, Edwardi, Mildredæ*, ex *Arch. Ædis Christi*, & *Acad. etiam.* q. Vulgo *Pennileste bench.*

Regem

Regem, ut longe optimum, ita multo
 felicissimum; Reginam dein Serenissi-
 mam, & Regiam utriusque prolem, ut
 summæ Spei, ita communis expectationis
 dignitatem & excellentiam. Et quo-
 niam temporis angustia longas de re-
 giis virtutibus dicēdi ambages præclu-
 debant, succinctè statuendum censuit,
 nihil esse vel ad Regum Rerumque pub-
 licarum securitatem aptius, vel ad glo-
 riam uberius, vel ad ipsam felicitatē
 accommodatius (quarum rerum Reges
 qui sunt optimi, videntur semper siti-
 entissimi) quàm, non solum ipsos speci-
 osissima bonorum animi et corporis ve-
 nustate ornatos incedere, sed et Civita-
 tes, quibus imperant, in unitate et con-
 cordiâ retinere, sinceram ipsos in Deum
 pietatem, et religionem edocere, publica
 privatorum Nobiliumque emolumenta,
 potius quam sua quærere, adeoque studia
 bonarum literarum earumque studiosos
 ita cumulatè excolere, et exornare, ut
 nihil inter subditos eorum vel ad cor-
 poris tranquillitatem, vel animi salutē
 ulterius desideretur. Quæ omnium vir-
 tutum vere Regiarum exempla, cū
 in Regia Maiestate ipso sole fulgenti-
 ora omnes suspiciant, nihil nostræ con-
 ditionis hominibus aliud iam reliquum
 videri, quibus tanta affulsit beneficeu-
 tiæ Regiæ copia et magnitudo, quàm
 præsentia

præsentia optimi optatissimique Princi-
pis triumphare, Deoque Opt. Max. grati-
as (quæ concipi possunt maximæ) age-
re et habere, eumq; impensius rogare, ut
Regi, post seculo in summo fastigii feli-
citatibus exacto, immortalē concedat in
cœlis beatitudinē, ubi cum omnibus cœli-
tibus, tanquam stellæ firmamenti, in om-
nē seculorum æternitatem resplendeat.

Qua salutatiuncula finita, dum ad
Ædem Christi (quæ portæ civitatis
Australi ad lævam adjacet) locum Pa-
latio Curiaq; destinatum, progrediun-
tur Principes, Plateæ, etsi peramplæ,
minores tamen quam quæ hominum
tot quasi effusa examina continere
possent, in domorum omnium fene-
stras & ædium cacumina exundant, è
quibus undique evolat lætissima tri-
umphantium & gesticientium vox ;
ut quod de adventu *Cæsaris* olim po-
era, nunc paucis immutatis verbis, de
Cæsare nostro verè *Augusto* usurpari
possit.

Hic fuit ille dies, quo campus, &
arbor, & omnis

Splenduit Angliaca culta fenestra
nura.

Vt si hinc in Rege, conspicuum.
vultû serenitatem ; illinc in populo
incredibilem vultûs, vocis, pectorisq;
alacritatem perpendas, meritò du-
bites

bites utrum Regi, tam amantis populi conspectus, an populo, tam benigni, placidique Regis, fuerit jucundior Regina verò unà cum Britannia totius ornamento, *Henrico Principe*, quam intimè, ex istis publici officii indiciis gaudio permulceretur, toto itineris processu, non modò mirifica & amabili frontis jucunditate, sed frequenti etiam vocis testificatione totiusque corporis suavissima inclinatione patefecit.

Gliscit hic mihi animus in tam dilectæ Heroinæ laudes paululùm expatiari: sed ut infirmus oculus solem ferre non potest, ita nec acies ingenii, aut mei, aut cujusquam, par erit tam illustres virtutum radios contemplando. Verbo tamen dicam unus quod factò experiuntur omnes; sive corporis pulcherrimi fabricam spectemus, sive animi pientissimi virtutes, sive constantem utriusque Majestatem cum summa morum suavitate contemperam,

(*Tam benè conveniant, & in una sede locantur*

Majestas & Amor)

neminem esse uspiam foeminarum digniorem, quæ *Divæ Elizabethæ*, (gratis suæ miraculo) succederet in imperio, quàm *Annam* nostram Serenissimam

simam, quæ (si qua mortalium) eam omnium virtutum celsissimarum laude adæquavit. Scilicet ita Deo visum est ut tecum tandem *r Dania*, in gratiam rediret Britannia, cui maxima, olim clades illatas maximo hoc compensasti beneficio, quo, non presente modò Regina fruimur (quod encormiorum optimum est) optima, sed ex sobole etiam felicissima æternam posteris felicitatem præsumus, Istiusmodi quidem cogitationibus animos pascebant suos præstantes Musarum alumni, dum interim magnifico agminis Regii apparatu oculos pasceret illiterata plebs, quam, ut splendor voluptate, ita tanti quasi exercitus in longum protensa series admiratione percelluit Sed de exercitu non laboro; Ducem sequor, qui jam tædio viæ perfunctus, Palatium tanto Rege (si quod uspiam terrarum) dignissimum ingreditur.

*r Regina
enim Anna,
Frederici
secundi Daniæ
Regis filia.*

Non capit Augustum Mantua, Roma capit.

Hospitium illud quidem, ut olim à regibus ad literatos suscipiendos, ita (felicissima razione) à literatis ad Reges iterum excipiendos destinatum. Tamen si enim *Wolfaum* speciosissimæ structuræ authorem prædicet, quo nomine tum recens *Cardinalis Collegium* audit

audiri, Collegii tamen Fundatorem alium non agnoscit quàm *Henricum Octavum*, cuius erga literas beneficentia (*Wolſeo* licet omnibus fortunis deturbato) & ædes istæ literis, & ædibus istis opimæ suæ possessiones sunt condonatæ: Ideoq; aliquandiu *Collegium Regium* nominabatur. Postea tamen potentissimus Rex, ne in suum nomen honorem foundationis videretur transulisse, quem *Cardinali* abstulisset, nec *Regis* nec *Cardinalis* nomini dicatum voluit, sed omnium supremo Regi, *Ædemq; Christi* nominavit. Et ad augendum Collegii decus, ejus Ecclesiæ Episcopalem dignitatem primus addixit; Decanum cum octo Præbendariis præfecit Collegio: In quo porrò (præter Nobilissimorum juvenum ingentem multitudinem, qui ibidem privato parentum sumptu literis operam dant) publicis Collegii redditibus, Studiosi Centum (è quibus pleriq; Magistri in Artibus, & in Theologia graduatim ad *Portæ*) aluntur; Sacellani octo, octo Symphoniaci, Choristæ totidem, publici præterea *Ædium* famuli perquam chotrophium multi, pauperes etiam grandævi, non ad eiusdem tæ honestioris viginti quatuor, quibus *Portæ* occidē. à p frontispicio Collegii & Hospitalem partem. um perquam decorum, & alia omnia ad

ad viam victumq; necessaria, honestè suspeditantur. Tantis ferendis sumptibus proventus suppetunt optimi, qui binis, ut minimo, librarum millibus (idque veteri æstimatione) censentur; ut nihil ad gloriosissimum totius Europæ monumentum videatur desiderari, si, veluti à Rege olim facta est ad tam illustres usus tam larga reddituum concessio, ita deinceps ab aliquo Rege (quis enim alius tanto operi par erit) externa ædificiorum perfectio sperari possit. Siquidem *Wolfsæus*, qui nihil potuit nisi plusquam Regium animo suo præstare, re post varia alibi palatia extructa (quorum omnium superbia quo auctiore, quantoque animo locata fuerint, procul intuentibus facilè loquuntur, jam tandem ad immensa & vastam mentem versans (ut de hoc ejus capto loquitur *Polidorus*) hic loci, se sedem successit Musis arcem magnificentissimam, forum suorum ita magnificentiæ summum apicem, & gloriæ suæ æternum testem figere statuit. Nam & antea *Westminsterii* Regiam Novam (nunc p*ro* *Austellæus* iuris *Municipalis* iudex, etiam (inquit) potes in forma Iuris transferre: at (inquit *Camd.*) possumne in forma bonæ Conscientiæ? Utipam qui ius profitentur, aliquid etiam profiterentur Conscientiæ, nec ita sub nomine Iuris, injusta consulerent. In vita *Wolfsæi* per *Georg. Cavendish*,

o Nam & vetus ibi Regia est, olim Regia prima sedes, iam vero ad usus forenses & Parlamento-
rum cōventus transfertur.
p Nam tum ædes *Eboracenses* dictæ, quia ad eam sedem spectabāt: quas cum ab Ecclesiastis *H.8.* extor-
quere cuperet, *Wolfsæus* dixit non suas esse, sed successorum suorum iure alienare non posse, cui

lam Candidam à summo splendore di-
ctam, qua vnica Reges Londini agen-
tes delectantur) extruxerat, & Curia
Hamptoniensem in agro Middlesexia;
quæ quantum alias vbivis ædes Re-
gis antecellit, nemo nescit, vt mihi
visus sit Wolsæm quasi natus ad splē-
dida Palatia erigenda, quæ Reges
semper haberent aut Dominos, aut
Hospites.

Certe *Wolsæm* fructorē dicere,
 mihi idem est ac structuram magnifi-
 centissimam dicere, vix enim quic-
 quam habuit illud seculum cum isto
 Præsule aut animi, aut opum, aut o-
 perum magnitudine comparabile.
 Nec animo celsior erat, quam titu-
 lis honorificis Regni Cancellarius, Le-
 gatus à Latere, Cardinalis, Archie-
 piscopus Eboracensis, unaque Win-
 toniensis Episcopus, & Episcopatu-
 um Bathon & Welienf. Wigorn. &
 Hereford. Administrator usu fructu-
 arius; Abbas etiam Sancti Albanis
 erat denique (ut verbo dicam) quic-
 quid esse voluit, adeo ut (si istiusmodi
 rerum q perito æstimatori credamus)
 annui proventus eius pluris fuerint,
 quàm si omnes huius Regni Episco-
 porum, atque etiam Decanorum pos-
 sessiones hodiernæ in vnum aliquem
 conferrentur. Huc accedit quòd opes
 & prædia nactus sit quadraginta Mo-
 nasteriorum

q Godwin.
 Episc Lond.
 Lib. de Episco-
 pis totius Bri-
 tanniæ.

nasteriorum, quæ expressa r Papæ concessione demolitus est, ut eorum emolumenta Collegiis extruendis impenderet. Quod equidem singulare nefas (inquit Virgilius) effecit, ut Romanus Pontifex gratis in Anglia male audiverit. Gratis, id quidē angit; aliàs enim singulare nefas, si quid Papæ lucri inde succrevisset, minùs hominem commovisset. Verùm benè habet quod homo Italus idemque Pontificius. Pontificem non sacrilegi facinoris participem tantùm, sed & sacrorum templorum deorumq; ruinas impiè nefarièq; edendi, & approbato: è & Authorem agnoscat. Quanquam, ut ingenuè dicam, ingenuè dicit pauca de Wolsæo Polydorus, in quo (ut & in aliis passim) invidi potius obrectato- ris personam quàm fidelis Historici induisse novimus. Illud vero præ cæteris etiam veteratoriè, quum in eo exagitet quasi rem omnium absurdis- simam, quòd homo juris imperitus sederit pro Tribunale, jusque dixerit, hoc est, quod Summus Regni Can- cellarius fuerit. Erras Polydore, er- ras. Nec enim Juris imperitus erat, neque tamen ad id muneris perite obeundum peritia juris ita requi- ritur. Fuerit is Fortunæ t in- & Rex meus; sed Rex agnovit & se & Regem Gali- liæ à Wolsæo regi Polid loc. cit.

r Ergo in Pa-
pā (cujus ex-
emplo didicit
Hen. 8.) ver-
tat stylū San-
derus qui il-
lud Regis Apo-
thegma mire
exagitat di-
cētis Corvorū
nidos esse pe-
nitus distur-
bandos ne ite-
rum ad coha-
bitandū con-
volent, Sand.
Schif. Ang. l. i.
(Idem loco ci-
tato & id fa-
ctum (inquit)
Rom. Ponrifi-
cis assentione
& autoritate.
Nam omnia
non domi mo-
do, sed & fo-
ris pro arbi-
trio potuit.
Accusabatur
Wolsæus quod
inscriberet. Ego

gentis suæ incantamentis fasciatus
nimium; fuerit gloriæ, uti dicis, ap-
petentior æquo; at si ingenii dotes
tam habuisset temperatas, quàm ha-
buit illustres, quantum aut fortunæ
habuit, aut gloriæ cupuit, tantum &
meruisset. Novit verò *Wolfaus Cancellarius Curiam*, ut dici solitam, ita
& *Conscientiæ curiam* esse debere;
cò verò plerūque plus conscientiæ
æquitatisque habere; quo minus *Ju-
risperitorum* reticulis perplexa red-
ditur. Nam & eum in finem Reges
Angliæ, Curiam hanc reliquis Legum
Municipalium Tribunalibus superi-
orem esse voluerunt, ut si quid illic
ex rigore Juris peccetur, hic ex equi-
boni; conscientia corrigatur. Qua in
re *Constantini* nobile exemplar se-
quuti sunt, qui omnes suas Leges im-
perfectas esse voluit, ut inde appella-
rent ad Episcopos. Ideoque ut Ante-
cessorem *Wolfaus* habuit in eo mune-
re Archiepiscopum Cantuariensem,
ita ab initio homines à *Theologi* & è
b *Clero selecti* eadem semper sub-
sellia occuparunt, ut qui ex jure
Dei & jure gentium æquitatis mo-

a *Olim non
tantum Cancellarii, sed
summi etiam
Angliæ Justitiiarii, & le-
gum Municipi-
palium judices
Clerici sole-
bant esse.*

Ita Hubertus
Archiepiscopus Cant.
Gulielm. Episc.
Eliensis. Episcopus
Winton. tem-
pore Regis Jo-
hannis.

b *Inde Coju-
dices Cancel-
larii diceban-*

tur olim Clerici in Cancellariis & Magistri Cancellariæ quia plerumque Doctores erant, nam Doctor & Magister idem significabant: inferiores autem scribe, qui jam sex Clerici dicuntur, Clericuli tum dicebantur

derationem

derationem & optimè callerent & lubentissimè exequerentur. Neque vero *Wolsæus* in istarum dignitatum suarum proventibus elargiendis parcus erat, in quibus comparandis tam erat studiosus, quod (ut cætera prætereā) quotidianæ familiæ immensi sumptus satis indicant, in qua quod in viro subdito fidem superat) assiduo famulitii obsequio aderant, *Comes unus, Barones novem, Equites & Armigeri* multò plurimi, alique non pauciores quàm quadringenti; homines adeò *(Vita Wolsæi omnes corporis animique lineamenti per Cavendish commendabiles, ut etiam ex s inferi- Adeo ut ori ejus famulorum ordine, Rex sex- Doct, Hig-* decim simul in selectissimi Satellitii dono præf. sui numerum cooptaverit; cæteri ve- Collegii sui rò omnes eo merito, ut à *Wolsæo* jam *Oxon.* cui tot declinante monerentur, ne cuiquam *millia libra-* infra Regiam dignitatem dignaren- *rum impende-* tur famulari: Sed eccum rerum hu- *rat, minutam* manarum totam versatilem, & for- *20-l. sum-* tunæ lusus! *man accipere*
Quem dies vidit veniens superbum, mutuo cogere-
 & in ipso splendoris fastigio colloca- *tur, ad famu-*
 tum; *lorum aliquot*
Hunc dies vidit fugiens jacentem, remunerandos
 fortunisque suis & omnibus deturbatum *Cavendish*
 inopinatò: Tantum & voluit satum ibid.
 & potuit offensa Regis.

Ista primi fundatoris fortuna; do-

mŭſque hæc Domino non diſſimilis,
 quo cum unâ (quafi ejus culpam lue-
 ret) in medio ſurgentis gloriæ pro-
 greſſu, præ maturè interrupta elan-
 guit, ita tamen ut quâ perfectâ eſt
 florentiſſimi *Wolſæi* gloriam præ ſe fe-
 rat, quâ etiam imperfectâ, ex ipſo
 immani parietum & fundamentorum
 circuitu, videatur cadentis Domini
 magnitudine ſuperbire. Areas enim
 Quadrangulares etiâmnun quatuor
 numerat, adeò omnes amplitudine
 pulchriſque undiquaque ex quadrato
 lapide ædificiis ſpecioſas ut tres mino-
 res perfectâ Collegia laude adæquent.
 Quarta verò, quæ ingreſſu prima, &
 ſpecie primaria, ita totius ſtructuræ
 mirabili artificio ſpectabilis eſt, ut
 cenſeas tam Auguſtis Principibus
 tam Auguſtum hoſpitiū meritò ac-
 commodatum. Primum enim exteriùs
 Regio ſe offert conſpectui turris,
 quâ frontiſpitiū ornatur, ampla &
 columnis Corinthiacis ſpecioſa, qua-
 lem *Pindarus* requirit, *φρόσωπον χρὴ
 δε μιν τελευγίς*, ideò fama celebrior,
 quaſi non nihil fecerat ad eum deprim-
 mendum, à quo ipſa & excitata fuerat,
 & ornata; Rege quippe indignante
 quòd, quum inſignia tam Regis quàm
 Cardinalis magnificè præfigerentur,
 Cardinalis

Cardinalis superiorem locum occuparent. Cujus insoliti factus eò magis admiratio subit animum, quum fenestra (quæ inde non procul in frontispicio pulcherrima est) alium in Cardinali animum arguat, ubi supra sua insignia, politissimo opere exculpta, & columnis Cardinalitiis galeroque ornata; adsculpi voluit Molossum (cujusmodi laniis in usu, lanii enim filius habebatur) ovinam scapulam arrodentem, quasi nec sui immemor, nec parentelæ pudens: nisi quis potius in contumeliam postea (quod non crediderim) adjectum suspicetur. Quamquam non ignorem & alia sculptura ad fenestram itidem, quum in Gallia *Cardinalis Legationem* splendide obiret, non dissimilem contumeliam perpeßum, ubi in Cœnaculo suo reperit *Galerum Cardinalitium & Patibulum* juxta saxo disculprum. *Cavend. in vit. VVol.*

Turrem vero subingressus interiùs *Areæ* patet spatiosissima quadratura, ædificiorum numero, sublimitate, conformi structura plumbeisq; tecturæ laminis, conspectui delectabilis cujus pars adversa (ut etiam capacitatem agnoscas) & *Regiam* præstitit, & *Regi* simul, & *Reginæ* A læva, stant parietinæ, & quasi incunabula Tem-

t Rod. Gual.
Fox Mart.

p. 1037.

u Crispin. de
Actis Marty-
rum ad an-
num 1372.

ubi patet
quanta hic fu-
erit rabies

Monachorum
quod Wiclevi-
stæ ex hoc

suggestu do-
cerent prius
orandum esse

pro Regis sa-
lute quam
pro Papa.

x Sc. Cancel-
larius, Procu-
ratores, pri-

marique om-
nes in magno

Acad concilio ut merito Archiepiscopus tum Cantuar.
dubitaret, an ullus esset Oxoniæ locus Catholica hæ-
resi relictus, Crispin.

plo Cardinalis nascituro, quod, nisi
abortu periisset, omnem, (ut ex pri-
mordiis videre est) magnificentiæ
apicem attigisset. A dextra vero, Col-
legii Aula (quâ Anglia ampliorem
splendidiorēq; non agnoscit) excel-
sis parietum fulcimentis elevata, &
spectatissimâ laterna vitreâ procul e-
minet. Huic vero interiùs adjacent
(si id scire referat) Ædes Culinariæ,
tot officinarum varietate ornata,
tamque supra fidem turriculis, pinnis,
& parietum politurâ se ostentantes,
ut citiùs crederes Dynastæ alicujus
habitationem, quàm obsonatorum
Apothecam. Quod cuidam t extero
subministravit scomma, qui VVolsaum
subsanans, egregium, inquit opus! Car-
dinalis Collegium incepit, popinam ab-
solvit. Sanna vix è coquinâ depromp-
ta, adeo sale caret. Citra medium
arcæ nuperrime conspiciebatur Fri-
deswidæ crux (in qua sacrum olim
Academiæ suggestum) historiis etiam
u exterorum nobilitata, præsertim
quod ad illam primo Johannis VViclest
ejusq; sociorum Evangelica tuba, to-

nifi
pri-
ntiæ
Col-
orem
xcel-
, &
le e-
cent
riæ,
atæ,
nis,
tes,
jus
um
ero
um
ar-
ab
p-
m
i-
m
m
st
o-
.
-
.

tâ ferè Academiâ (y quod publicum y Cuius veris.
Academiæ testimonium sub sigillo *finum est ex-*
testatur) comprobante, intoruit, vt *emplar, quod*
intelligat Lupanar Antichristianum *Foxus habet*
spurcicies suas horribiles Academiis *in Martyro-*
liquidò patuisse, multis ante z *Luthe. log. et si postea*
rum lustris, quem nostræ veræq; reli. *aliud vi frau-*
gionis parentem putidè mentiuntur. *deq; extortum*
Sed ista crux nostrâ memoriâ corru. *erat.*
it verustate confacta : siquidem ex. *z Etiam mul-*
tructa fuit anno 1268. idque ab in. *tis ante Wi-*
sensissimis crucis Christi inimicis, Iu. *clesum, quum*
dæis. Die enim Ascensionis Domini, *Armachanus*
Cancellario Academiæ publicè con. *aliiq; heroes*
cionante in cœmiterio sanctæ *Fri. permulti ean-*
deswide, quo die annuatim omnes *dendo & trin-*
presbyteri parochiales solenni pom. *am Oxoniæ diu*
pâ solebant vîsitare Ecclesiam illam *ante stabilive-*
Frideswide quasi Matrē, in processio. *rant.*
ne Iudæi crucē ferenti eripuerunt, *a In archivis*
eāmq; cum contemptu fractam con- *& monu-*
culcârunt, Regis primogenito *Edment. Acad.*
wardo tum *Oconia* cōmorante Rex,
qui *Woodstockiæ* tum fuit, re cognitâ,
ad perpetuam rei memoriam cruces
duas perfici iussit Iudæorum sumptu,
alteram argenteam totam deauratâ,
alteram marmoream fixam; argente-
an autem Vniuersitati dedit: hi ver-
sus in Tabula aurea appensi erant.

Quis meus author erat; Iudæi; quo-

modo? sumptu,

Quis iussit? Regnans: quo procurante? Magist' is.

Cur? cruce pro fractâ ligni: quo tempore? festo

Ascensus Domini; quis erat locus? hic ubi sisto.

b Fox Mar.
tyrolog.

Verùm en tibi de hoc Wolsæi opere, b Foxi censuram, ut tãri viri auctoritas fidem faciat. Tanta (inquit) sculptura et lapicidarum subtilitate, operis maiestate, materiæ fulgore, aureis asteriscis, & emblematis undiq; entebant omnia, ut si ad eum, quo concepta erant, modum omnia processissent, non modo studioforum Collegiis omnibus, sed Regum etiam palatiis tenebras penè offundere viderentur.

c Malcholum enim

Reg Scotiæ

animo erat er-

ga has Frides-

widæ ædes

permunifico,

quibus dedit

villam suam

de Pidding-

ton in Comi-

at. Oxon.

Chron. &

Cha Fridesw

Quibus hic potrò hortorum elegantias morer, ambulacrorum varietates, virentium arborum ordinibus distinctas? Quid pascua fluminibus, flumina oloribus, piscibusq; commendata? Quandoquidem, etsi in hisce omnibus nullum isto Collegium vsquam sic beatius, maximorum tamen iam hospitum præsentia, certissimoq; patrocinio omnes videantur aliæ superari felicitates, & illis olim Regiis è c Scotia beneficiis multò jam augustiora huc accessisse meritò videantur. Potentissimus enim Monarcha Collegij
arca

area jam potitur : quam ferè totam prætervectus , tandem equo descendit , ubi quem Cathedra Regali unà cum Diva conjugē. Principèque *Henrico* consedisset , astante hinc illrm, Procerum; illinc lectissimarum Heroinarum corona , se coram exhibuit insignissimorum Academiae Doctorum Senatus , veneranda vultum gravitate , coccineo vestium fulgore , & ingenti multitudine spectabilis , qui omnes genibus subsidebant , dum Orator Academiae publicus , ad terram etiam revolutus , Regias aures oratione amoris , obsequiique plenissima aliquantisper detinuit. Præfatus imprimis Academicorum omnium nomine , *Quod ardentibus sæpe votis à præpotē-
ti Deo precati fuerint , illud jam Jacobi
auspiciis etiā ultra vota se videri con-
secutos ; conditionem Ecclesiæ suæ pa-
catam , Reipublicæ stabilitā , Academia
illustratam . Quam communem Britan-
niæ , sui que omniū felicitatem , ita tunc
unico Regis intuitu se totam ipsorum
oculis representasse , ut ne scirent utrū
ipsis letandum magis esset , qui tantā
fruerentur beatitate , an dolendū quòd
tam impares se sentirent referēdis gra-
tiis . Sed ut Dei , ita esse eorum , qui Dei
in terris vices obeunt , pro sua im-
mensitate*

"mensitate beneficia largiri, sed hominū
 "gratitudinem ex eorum modulo aestima-
 "re. Neq; tamen Regem, Serenitatem su-
 "am ingratīs illuxisse iudicaturum, si in-
 "tima pectoris eorum penetralia intro-
 "spiceret, in quibus & constantem Regi
 "amoris sedem, & immortalem illius be-
 "neficientiæ aram consecraverant. Ipsis
 "enim, qui ingenium otium, & dulcia pa-
 "cis studia sectantur, nullam maiorem
 "videri debere beneficentiam, quam
 "quod iterum Iani fores occluserit, &
 "quasi solus memor publicæ cladis Europæ
 "ab Ottomanico flagello imminenti,
 "reliquos ubivis Principes privatis inter
 "se odiis turpiter favientes, ad commu-
 "nem Orbis Christiani causam suscipien-
 "dam splendido exemplo provocarit. Du-
 "arum porro gentium in hac una Insula.
 "tanquam gemellorum in uno utero
 "concertantium æmulationem, olim u-
 "trisq; funestam & exitialem, Iacobi
 "solius auspiciis ita penitus sopitam, ut e-
 "iusdem ne minima supersit scintilla,
 "quam hæc utriusq; Regni felicissima
 "coniunctio non extinxerit: ut tam u-
 "trinq; odiis, inimiciis, & insensis, men-
 "tibus aeterno valedicto, utrisq; sit futu-
 "rum inter se certamen deinceps religio-
 "sum & minime cruentum, utri eorum
 "esse ut gratitudinē in Deum immorta-
 lem,

lem, pietate in Majestatem Regiam & amore beneficiisq; erga se invicē superiores. Hoc enim animo jam tum fuisse semperq; futuros Britanniae Incolas, qui hoc Jacobi beneficio felices facti, aurea hæc esse Saturni secula, & fortunatas has solum insulas, illo jam regnante arbitrantur. Eosq; merito sic arbitrari, cum præter pietatem, clementiā, reliquasq; pervulgatas illas, & in tanto Principe prope decantatas laudes, ne illud quidem desideretur quod ad summam Reipublicæ felicitatem requirit Plato, in Rege Jacobo etiam Philosophus: Ut in posterum antiquitatem omnem suos silere oporteat, Cæsares, Trojanos, Antoninos, & si quos alios habuit Imperatores ob doctrinam in tantâ Majestate non vulgarem, celebres; quod isti omnes, si cum Jacobo conferentur quantum tempore anteibant, tantum veræ puræq; literaturæ laude ipsum esset secuturi. Hoc liquere ex scriptis ejus singularis doctrinæ & pietatis æternis testibus, quorum gloriam nunquam obliteratura sit innumerabilis annorum series, aut fuga temporum. Ita eruditio nis gloriam ad ipsum solum, sed ejus fructum ad omnes pertinere; præsertim ad literarum studiosos, qui principis literatissimi amore erga literas & literatos

"ratos cumulatissimè experiuntur eum
 "quidem tam gratum, & jucundum
 "Masas penè spretas & despectas co-
 "lentibus, ut non jam illudo tandè vide-
 "atur, ut eos diligat Princeps, sed Deus
 quemadmodum Princeps. Quo loco
 Orator, postquam gratias egisset pro
 munificentia Regis utriq; Academiæ
 communi, quibus honorificum jus
 duorū in Parlamento Burgensiū con-
 cesserat, quantum Oxoniensis Acedemia
 de peculiari Regis benignitate gloria-
 retur, grata recordatione recensuit,
 "quod eorum Athenas Majestatis suæ
 "præsentia primo nobilitate studuerit;
 "quo beneficio sentit se Academia illa
 "tot felicitatis gradibus Sororē germanā
 "suam antecellere, quot seculorum lu-
 "stris attestante omnium historiā an-
 "tiquitate, certissimè antecedit. Regi tā-
 "dem gratulatur adventū ad ista Ma-
 "jorum suorū imperfecta sed tamen glō-
 "riosa monumenta, quorū inconsummatū
 "parietes visi sunt gratulari sibi ipsis
 "futuri temporis cogitationē, quo posterī
 "visere, minoribusq; suis gestient ostēta-
 "re testā illa quæ magnus hispes Jaco-
 "bus impleverit: & ut ipsas VVolsæi
 "ruinas, quamdā à præsentia Regis per-
 "fectionem adeptas, ita literarū ruinas
 "à literato Rege manū salutare spera-

re innuebat; ut istâ saltem mûdi sene-
 Ætate maiorē. quàm ante hac, dignita-
 tē et literis et literatis largiretur Res-
 publica, quæ ut à natu ejus tota pēdet,
 sic ad exemplum illius faciliè compone-
 tur. Ita futurum, ut Oxoniensis Aca-
 demia, quæ digito olim monstrabatur
 prætereuntiū, Christianæ Columæ Rei-
 publicæ, quæque iam splendet ut nun-
 quā illustrius, floret nunc ut nunquā
 gloriosius, & gloriam deinceps suam
 conservaturam sit æternum, et Iacobi
 memoriam ad omnem posteritatem
 transmissura.

Quæ omnia dum ab Oratore co-
 piofius percurrerentur, potentissimus
 Monarcha tam attētis auribus imbi-
 bisse, vultuq; tam benigno compro-
 balle visus est, ut quod olim de Cæsa-
 re varius Geminus, multò istiūs Au-
 gusti nostri sit elogium; quod qui corā
 eo verba facere ausint, eius videantur
 ignorare magnitudinē, qui non ausint,
 singularem nesciant humanitatem. O-
 ratoris Panegyricū subsecuta est alta
 omnium acclamatio, Iacobo vitā, Ia-
 cobo gloriam, Iacobo æternam felici-
 tatem cum Coniuge Soboleq; pre-
 cantium: quorum sonora vox re-
 percussa ab arcuatis vicinæ Ecclesiæ
 lacunaribus, tanquam ex sacro Dei
 Tri-

Seneca Con-
 troversi lib. 7.
 c. 6.

Tripode voce cœlesti comprobata,
Jacobo vitam, *Jacobo* gloriam, *Jacobo*
 felicitatem æternam cum Coniuge
 Soboleque iterabar felicitatem quam
 populus Regi precabatur, Rex popu-
 lo vicissim à Deo præcaturus, ad Ca-
 thedralem Collegii Ecclesiam (so-
 lennis ea Regibus nostris consuetudo
 quoties in Episcopalis Sedes Civita-
 tem commoraturi divertunt) sine
 mora deductus est, ubi in ipso Tem-
 pli atrio ad pulvinaria (quæ pro mo-
 re sumptuosa una cum Sacris Codi-
 cibus apponebantur) humiliter pro-
 stratus, diutiusculè supplicabat; ut
 pote cujus sacro pectori illud fixam
 incederat.

e *Regum timendorū in proprios greges,*

e Ho. 1. Od.

lib. 3. Od. 1.

f *Qui libros
 de miraculis
 ejus scripse-
 runt, Sed ve-*

tus erat di-

Elum, friar

ergo alyar, ac

bona certe

consequentia
ut refert Mat.
Paris.

Reges in ipsos imperium est Jovis,

Templum ipsum statim ingreditur &

novi hospitis, & antiquæ magnificen-
 tiæ maiestate venerandum; eoque magis

quod *Frideswidæ* (ex cujus celebra-
 rimi monasterii reliquis solum est

superstes) & nomen teneat, & sepul-
 chrum, multâ olim invisentium &

miraculorum (nisi f Monachi putide
 mentiantur) frequentia celebratum.

Quæ cæca Papizantium superstitio

in putrescente piæ Virginis cadavere

colendo, non nihil tamen attulit e-

molo

molumentum ad alterius sanctissimæ
fœminæ demortuæ ossa ab inhuma-
nitate viventium vindicanda. *Petri*
ca Martyris (*Oxoniensibus* multiplici
doctrinâ pietatēq; dilectissimi) cōiux
erat, quam jam trienniō sepultam,
Mariani temporis rabies, (cui non sa-
tis erat vivis sanctorum corporibus
rogos accendere, nisi in demortuos
etiam defœviret) è polandrio vexa-
tam ex Legati Pontificii mandato g
fœdissimi sterquilinei operculo deho-
nestavit; quod eorum factum sugilla-
tioni huic verissimæ ansam præbuit.

Fœmineum sexum h Romani sem
per amârunt.

g Nam incorrupti (si diis placet) indi-

Projiciūt corpus cur muliebre foras ? ces, non puta-
Hoc si tu queras, facilis responsio danda runt æquum
Corpora nō curāt mortua, viva petūt. ut eius ossa

Cuiusmodi deinceps feritati ut oc-
currerent Orthodoxi, omnia piissi-
mæ matronæ ossa sedulò recollecta, *Staret eam*
in veneratissimo *Frideswidæ* monu-
mento cum eiusdem ossibus permi-
stissim confuderunt, eo consilio ut al-
terius veneratio alteram à violatione
immunem redderet. Nam olim istius
Sanctulæ reverentia ita omnes super-
stitiosulos continuit, ut Dei citiùs nu-
men, quam istius Deæ Monumen-
tum violandum putârint. Quæ ta-
men semper in
men pretio.

*comburaren-
tur, nisi con-
staret eam
hæreses suas
publice docu-
isse. Vic. Ar-
chiepisc Can-
uar.
hA Romuli
cuius lupa &
lupanariaRo-
mæ semper in
men pretio.*

mea opinio non tam ossium istarum
 quieti oportuna fuit quam exitialis
 olim *Danica Nobilitati* Britannia to-
 tam infestanti, quorum à i tyrannide
 (circa annum 1402) *Etheldredus* Rex
 ut suos liberaret, eos per vniversum
 i *Malmesb.* de Regnum vno die vniversos interfici
 gestis Reg. iussit. Cuius tragædiæ prologum a-
 Ang. lib. 2. fol. 40. *Æturus* ipse Rex, eorum duces *Oxoniu*
 ad colloquium pellectos perfidè k in-
 k *Lelandus* di- terfecit? reliquorum magnam multi-
 cit *Heraldum* tudinem *Frideswida*, ejusq; hic mo-
Regem huius numenti patrocínio se conceden-
casdis vindi- tem, vnà cum summa Ecclesiæ turri,
cem egisse vr- quâ se tuebantur l concremavit. Sed
bem idiripuij genealem loci Deam, Ecclesiâ restau-
se, Collegia rarâ, Reditibusq; aucta facilè placâ-
bonarum vit, donata insuper m Charta ampla-
artium cono- rum immunitatum, qua Rex,, vt in-
fregisse, quod cendij facinus excuset, id à se factum
eruditos puta- asserit, ne Dani (qui velut lolium in-
ret cum Civi- ter triticum in hoc regno pullulabant,
bus in ea in- vnquam repullulascerent. Sed æterno
terneccione Deo æternæ gratiæ, quod lolio Da-
consensissæ, nico per *Etheldredum* liberati, jã per
Coment in Annam Reginam Danico verè tritico
Cig. Cant.

l Chron. Frideswid. m Quam antiquissimo Anglo-
 Saxonico idiomate scriptam vidi inter chartas Fri-
 deswidæ. n Sunt hæc verba Chartæ Etheldredi in
 Archi. Aed. Ch.

& fruimur & alimur; cujus florentes
Spicæ, tanquam Olivæ palmites non
modo ad Britanniam ornandam pro-
tegendamque repullulascunt, sed jam
etiam hoc ipso *Frideswidæ* Templo in
quo æterna *Danis* ex Britannia extir-
patione intentabatur, soboles *Danica*
maximè resplenduit.

Rex enim una cum Reginâ Princi-
peque dum è Navi Ecclesiæ versus su-
periores Chori Basilicam pergit, ut
voto, quæ antea privatim nuncu-
pâsser, jam publicè cum populo suo
communicaret, purpuratis sex *Sacræ*
Theologiæ Professoribus cingitur; qui
pretioso Phœnicei coloris Conopeo,
totidem argenteis arundinibus sufful-
to, Principes obumbrabant. Utrinque
stant conspicuis ordinibus Collegii
Alumni, omni omnes candidis Epi-
togiis Graduumque Academicorum
Ornamentis insignes succedit Ado-
lescentium Academicorum natalium
splendore, literarumque professione
nobilissimorum, splendidissima seri-
es; quos inter, cum primis nominandi
Thomas Baro VVentworth, Brianus Ba-
ro, Thomundix Despota, utrorumque fra-
tres Somersetsii duo Stewartii, Sa-
merii itidem & Sackvillii; suavissimæ
deniq; indolis *Dudleim & Greim; Co-*
mitum

*n Plutarch,
de discrim.
adulat. &
amici.*

*o Guliel. de
Regibus, &
Fox, Marty-
rolog.*

mirum omnes & Baronum præcipua
spes: quorum reliquorumque omnium
illustris præsentia, ut Regis leteratis-
simi gaudium, ita florentis Academiae
gloriam adimplebat. Scilicet hoc de-
mum est Rege frui, qui literarum
Studiis studiosisque delectetur: cujus
exemplo eò quisque ardentius provo-
catur, quo Regi acceptiorem esse in-
telligit eam generis Nobilitatem, qua
cum Doctrinae Virtutumque gloria
conjuncta est, quam quæ nudâ pa-
rentum gloria sua indigna niritur. Sen-
sit id olim *n Syracuanus* ille, qui quum
Mathematicis studiis delectaretur,
Regiam suam semper reperit multitu-
dine geometricas figuras delineanti-
um refertam. Sensit id *Alfredus* no-
ster qui cum se totum literis devove-
ret, ut Academiam *Oxonensem*, splen-
dore Regiæ parem effecerat, ita Re-
giam suam, doctrina similem Aca-
demiæ: neque enim ille o quenquam
honorificis in republica munis de-
corare dignatus est, quem literarum
inscitia dedecoratum animadverte-
ret. Sensit id etiam jampridem *Augu-
stissimus Jacobus* qui sua scientiarum
excellenti peritia, in victu vestituque
singulari modestia, Nobilium suorum
animos ad studiorum morumque suorum
similium

similitudinem à levissimis voluptatibus non mediocriter traduxit.

Sed eccè dum Rex omnes & omnia oculis perlustrat, præ foribus superioris Oratorii (quod vulgò Chorale dicimus) ornatissimus Collegii Decanus *Dom. Doctor King* (illum intelligo, qui nunc in concionibus regnat, quemque Rex pietatis, doctrinæq; merito nuperrimè eâ præfecturâ decoraverat) Regio conspectui se genibus submissis objiciens, tres elegantes gratulationum libellos manu prætendebat, quos Collegii sui nomine tradituros, carmine (quoniam & ipsi carmine decederentur) succincto præfatus est. Cujus exemplar, quia mihi videre contigerat, aliis non invidebo.

Primus ego numero, meritoque novissimus adsum,

Maximè Rex, conjux Regia, dulce genus.

Ejus ab ore salus nostrorum publica fertur,

Sed neque te, vobis sed neque digna salus.

Hos quia plebs devincta magis quàm cætera turba.

E larib. nostris priva Camæna venit. Rex aliis, nobisque venis communis, eundem,

qeges enim
Angliæ suc-
cessivi Fund-
tores hujus
Collegii sunt
& dicuntur.

Et Mæcenatem quisque merendo feret
Rex nobis & Mæcenas, q Fundator &
Hospes.

Perpetuusque pater (Magnæ Monar-
cha) venis.

Hæc tua sunt, quæ nos colimus præse-
pia, Centum,

Hic apibus sedes, hospitiumque tuum.

Hæc tua, quæ in nostrum libamus,
pascua, victum;

Mella, tibi, & patriæ quæ damus,
inde damus.

Ergo favum offerimus non tanto ex-
amine dignum.

Nos examen apum (Dive Jacobe) tuum
Quibus publico Collegii sui nomine
præfatus, Unaque librorum unum
Regi in manum porrigens, hoc statim
distichon obsequii privati nomine
subjecit.

Famque meos dedo tibi. Princeps, jure
penates.

Tu mihi jam dederas posse vicare meos.
Ad Reginam mox & Principem Hen-
ricum conversus, versibus idiomate
patrio concinatis, & munuscula singu-
lis enim singulos libellos tradidit)
suum suorumque omnium animos
amore officiisq; plenissimos commen-
dabat. Principes omnium ordinum
perspectissimis voluntatibus delecta-
ri, nec ulla munera ampliora sibi vi-
deri

deri indicantes, quam quibus tam conspicua publici amoris testimonia exhiberentur, in choro statim à Reverendo Domino *Episcopo Oxoniēsi*, Decano, reliquoq; Prebendariorum, & Candidatorum ingenti cœru, sacris hymnorum cantionibus excipiuntur; quarum suavissimis modulationibus & principum erga subditos, & subditorum erga Principes, & utrorūmq; erga Deum, & Dei erga utrosque testatissimi amores concinebantur.

Sacras reliquæ Liturgie precumque solennium Ceremonias celebravit ornatissimus *Ecclesiæ Decanus*. Quod sacrum ab eo præstitum officium, & singularis etiam viri doctrina, revocat mihi in memoriam illud non illepidum quod de altero ejusdem quondam *Ecclesiæ præfecto Guimundo* viro pererudito narratur, qui eandem præfecturam florente *Monasterio Frideswidæ*, occasione consimilis officii sacri celebrandi assequutus est. Erat is *Henrici primi* à sacris (officio, officii pleniore quam emolumentum) qui s animadvertens Regem in illi- f *Cbron. Frideswidæ*. teratos plerumque conferre solitum *deswidæ*. Episcopatus, dignitatesq; Ecclesiasticas, die Rogationum, quum coram Rege sacra

t Iaco. c. 5.
v. 17.

sacra celebraret, ilq; t Apostoli locus
occurreret. non pluit super terram an-
nos III. & Menses VI. ita notas distin-
guebat, ut legeret, non pluer super
terram annos unum, unum, unum, &
menses quinque unum; ridentibus qui
astabant prælatis & Regi lectione in-
eptâ sub offenso, cur ita legeret rogâti:
subridens ille, quia (inquit) vos in ita
tantum legentes beneficia & Episco-
patus confertis: cujus ingeniosi di-
cti veritate commonitus Rex, & de-
inceps cautiior erat, & tum statim Gui-
mundum ad Ecclesiæ Frideswidæ &
Monasterii Gubernacula promove-
bat. Cui argutiolæ (etsi παρρησίαν, quia
tamen parallelum, & cautelam Ec-
clesiæ Dei salutarem suggerit) illud
etiam subijcio Davidis Lyndsæi Equi-
tis aurati Scoti, & qui mortuo eo, qui
principibus Scotiæ à vestibus erat, à
Jacobo Quarto supplex petiit, ut illud
sibi munus demanderetur: cui Rex
quid tu (inquit) cum istiusmodi arti-
ficio, cujus scio te penitus imperitum?
Ille contrâ, Fateor, inquit, imperi-
tum me, sed putabam non magis re-
ferre vestibus præficere imperitum rei
vestiariæ, quàm Ecclesiis præficere
inductos, rerumque Ecclesiasticarum
imperitos. Eodem enim mane Rex
eiusmodi fungos in Episcopos coop-
tarat

u Proœmio
Præmatum
Davidis
Lyndsæi.

târar. Sed felicius actum cum Regno Britannico, quod quamdiu doctissimum *Jacobum* habeat gubernatorem in Republicâ, metuere deinceps non potest indoctos gubernatores in Ecclesia. Quam Regis optimi curam hoc *Christi Collegium* sensit in hoc ipso (de quo diximus) Decano optimo, quem Rex, huc accessurus, solâ hominis probitate doctrinaque permotus, unica antea quindena ad Ecclesiæ istius gubernacula præmiserat.

Ab eo jam precum finita solennitate, Principes, qua ingressi pompa, eadem revertuntur ad extimum atrium, ubi dimissum Conopeum cedit (de more) in jus Regiorum Præcursorum; quemadmodum & rerum omnium apparatus, quæ primo in templum ingressu Regi supplicanti apponebantur, jure spectant ad illustrissimum Equi Regii Præfectum; quo illustri munere jam fungitur Musarum & alumnus, & fautor, omnibus gravissimarum virtutum nominibus commendatissimus, Comes *Wigornius*, Quibus peractis, Principes in Regia, cœnacula se recipiunt Hospitibus quidem beatissima, sed & jucundissimo hinc, in magnam Collegii aream civitatisq; tractum occidentalem, illinc, in.

t Quam Eras-
mus postquam
vidisset, de ea
sic scripsit.

Præfagit mihi
animus futu-
rum olim ut
istud collegi-
um toto ter-
rarum Orbe
inter præci-
pua decora
Britanniæ nu-
meretur, plu-
resq; futuros
quos trilin-
guis istius
Bibliothecæ
Spectaculum
pertrahat
Oxonium,
quam olim
tot miraculis

visenda Roma
Claymuudum
u Mat. Park

in Theſſalicas floſculorum areolas,
& Dædaleos herbarum Labyrinthos
proſpectu cōmendatiſſima Et (quod
in proſpicientium oculos ſtatim in-
currit, proſpectuiq; dignitatem ad-
dit) iſtorū hortorū parietibus proxi-
mè ad Eurum ſupereminet Collegium
Corporis Chriſti, quod omnium Oxonia
nitidiſſimum meritò audit; rùm ob
totius ſtructuræ; Templi imprimis, &
Periſtylij, t Bibliothecæ, atque Aula
concinnitatem, rùm propter Horo-
copij columnatis pulchritudinem,
quod in areæ quadratæ medio, omni
& ingenij, & operis varietate elabo-
ratum, eminet. Cujus eò libentius
mentionem facio quod non modò à
prima fundacione præſtantiſſimis li-
terarum luminibus illuxerit, Reginal-
do Polo ad Papatum electa, Juſello Pa-
patum Archimaſtige, Ludovico Vive
barbariçi, Richardo Hookero ſchiſmatis
expulſore. & illuſtri illo tam humana,
quàm divina literaturæ Theſauro, Jo-
hanne Rainoldo; ſed etiam quòd Fox
Fundatoris gloriâ memorabile ſit,
quo u ſolo authore Wolfæus noſter
ad ſe pellex it. *Eraſm. in Epist. ad Ioh.*
Præſidem Collegii Corporis Chriſti.
in vit. Archiepiſc. Polydor. & alij:

(*Foxi* enim Capellanus erat) ad tantam primò sublimitatem aspiravit. Quanquam ingratitude in bene meritissimum patronum notetur; quod illum, cum oculis senioque laborans ab Aulæ Regiæ negotijs secessum impetrasset, clandestinis cuniculis ab Episcopatu *Wintoniensi* (cui ipse inhæbar) amolire satageret: callidas persuasiunculas obtendens, ac si præ oculorum infirmitate muneri Episcopali præstando impar esset. Cui sapientissimus senex per nuntium significari iussit x quòd et si ipse in senectute oculis orbat^{us} candida & atra discernere *Mat. Par.* *ker. in vitis.* non posset, meliorem tamen se intuitum quàm oculorum iam habere, quum cæcus ingrati hominis malitiam, quam oculis ante non prospexisset, iam animo cerne^{re}t. Cavendum autem esse magis Cardinali, quàm sibi, ne iam pridem plusquam lippus, & tantis ambitionis tenebris involutus, in gravio^{re}m cecitatem incidat, nec exitum suum prospiciat, Sapientissimi Antistitis præsagium præmatura Cardinalis ruina comprobavit, Sed alia maiora sunt quorum gratia *Foxi* recordationi inhæreo, & quorum nomine, nomen eius, & Britannis omnibus esse debet, & Oxoniensibus certè est, omnium acceptissimum: non tam (quæ tamen res magni est)

y Erat enim est) quòd y ejus imprimis consilijs
 Henrico Pa- Henrico Septimo & a nimus, & aditus
 risijs exulanti datus est ad imperium, quàm quòd
 intimus à Con- ejus ⁊ solius prudentia, præsidijs, aus-
 cilijs, & in picijs, felicissimæ, quas vnquam Bri-
 Regiarum gannia vidit, nuptiæ confectæ sunt
 virtutum inter Margaretam Henrici Septimi fi-
 disciplina in- liam, & Iacobum Quartum Scotiæ
 stitutor cha- Regem, Iacobi nostri proavum: vt
 rissimus. quicquid felicitatis, aut Regnum Bri-
 z Quod Histo- tannicum ex Iacobo Rege, aut Rex
 ria alia con- Iacobus ex Regno Britannico adeptus
 firman: & fit, ejusdem non mediocrem (gratiam
 Polyd Virg. Foxus jure vindicare possit: Foxi
 exipsius Hen- quidem ea in re Consilio, Plerique
 rici 7. relati- tamen Consiliarij Regis resisterunt,
 one scribit. suspicati, aliquando posse contingere,
 vt hæreditas Regni Margaretæ ob-
 veniret. Quid dum? (inquit Rex) vi-
 deo futurum, vt nostrum Regnum ni-
 hil inde damni faciet, quoniam accessio
 Angliæ non ad Scotiam, sed ipsius Sco-
 tiæ ad Angliam fieret, tanquam ad to-
 tius Insulæ caput multo nobilissimum.
 Quod prudentissimi Regis Vaticinium,
 & sapientissimi Foxi consilium, pro-
 pitia Dei benignitate, & Iacobi Regis
 Optimi Clementia, eventus felices
 post tot annorum lustra consecutum
 læti cernimus. Sed Potentem Mo-
 narcham, post tædia itineris se cœ-
 naculo

maculo reficientem, paulisper relin-
quat oratio; invita quidem, nisi quod
Iacobi Britanniaëque vna suavissimam
spem, *Henricum* Principem sequutura
sit ad Curiam suam (in magnificen-
tissimo *Collegio Divæ Magdalena*, ex-
tra Portam Civitatis orientalem sito)
commeantem. Etenim ea solennis
est Majestatis Britanniaë consuetudo
ne Principes vna (quamvis capacissi-
ma) Regia excipiantur; sed ut singu-
lis singula palatia destinentur, sic ut
pauculis mutatis verbis, meritó illud
de *Pompeio* & filiis, sed sensu multo
feliciore usurpari possit. (*teneri z Mart. Ep.*
z Quid mirum tota si spargitur urbe? 5. 76.

Uno non poterat gloria tanta loco.
Itaq; Principis Excellentiam Comes
Illustrissimus atq; idem optimus *Wi-*
gornius, Equi Regij Præfectus, & *Do-*
minus Knowlesius Baro, Regiaë The-
saurarius, deducunt; Comitantur vero
Oxonienfis, & *Essexius* lectissimi de-
lectissimiq; Comites. *Vicecomes Crā-*
bornius Roberti Cecilij, Comitis *ΠΟΛΙ-*
ΤΙΚΩΤΑΤΕ, hæres, *Schefeldius*, *Hāring-*
tonius, *Howardus*, *Brusius*, cū reliquo
Britanica juvenutis flore, è Principis
famulitio; sed cum primis virtutis do-
ctrinaëque ergo nominandus *Thomas*
Chalonorus Eques Auratus, Principi in
D 2 dis-

a Fundatum
enim circa
an. 1460. sub
Hen. 6. cui
Wainfletus
Fundator, tum
Regni sum-
mus Cancellarius, ab inti-
mis erat Re-
gique etiam
suadebat, ut
hic Oxoniæ
Collegium a-
liquod extru-
ere vellet.
Cui Rex, Im-
mo Cantab-
rigiæ inquit,

potius ut ita duas si fieri possit, in Regno Acad. ha-
beam. *b* Registr. Doll. Magd. 2. Is Hen. 3. qui circa
ann. 1230 (quo loco iam Collegium est Magdalene)
Collegium & Xenodochium nobile extruxit suæque
manu primum lapidem posuit & in memoriam patris
sui Regis Iohannis, nomini Sancti Iohannis dicavit, &
Asyli prærogativa donavit, omnesque fere multas
hic delinquentium addixit. Mat. Paris p. 526. &
Chart. univers.

disciplinarum omniumque virtutum
regiarum institutione honorarius præ-
fectus, quo viro meritò gloriatur Col-
legium Magdalenense, ut etiam innu-
meris alijs, quos intra *a* lustra anno-
rum non multa in Rempublicam Ec-
clesiasticamque transmisit alumnis. *b* Ar-
chiepiscopis scilicet duobus, iisdem.
que Cardinalibus, Episcopis viginti
duobus, Foxo Martyrologo, Lauren-
tio Humfredo aliisque: verum jam
non tam Alumnis quos emisit quàm
Hospite & Alumno, quem jam admit-
tit gloriatur, nec se beatum minùs
censet præsentis Henrici Principis
Hospitio; quàm & alterius Henrici
Principis beneficio, qui olim hanc ip-
sam sedem Laribus Hospitalibus con-
secravit. Collegium ab Euro alluit
limpidissimus rivorum Cherwellus (is
alter ex parentibus Tamisiaci flu-
minis

minis habetur) qui Pontem Civitatis
orientalem Collegii parietibus im-
minentem, subre fluens, compascuis
proximis cum *Iside* conjugatur. Ipsa
mœnia ex quadrato lapide fortissima
pinnisque ornatissima, tam immensè
se protendunt in Aquilonem tantum-
que ædificij, arboreti, pomarij sinu c *Cnjus vitā*
continent, vt procul contuentes, non *resq; gestas*
tam Collegium, quàm vrbeculam eo- *elegant*
rum complexu comprehendere putent. *scripsit Claris*
Ad alteram fluminis ripam, quæ *simus Budde*
Collegio privato ponte adnectitur, nus *in gratiā*
vndicunque viridaria pascuāque fructu Collegij, *cujus*
commodissima, ambitu spectatūque *laudabile fa-*
multò gratissima, sed inprimis ambu- *Etum ceteris*
lacia, multo, vt pater, opere & sump- *Collegiorum*
tu, sed maiore elegantiā aggesta, *& alumnis ex-*
sepium arborūque ordinibus flumi- *probare vide-*
nisque vndique spiraculo & murmure *tur, quod cele-*
jucundissima. *berrimorum*

Nec in primo aditu deliciæ oculo- *Fundatorum*
rum minùs pellices. In area exterior- *beneficijs frui*
ri introeunrium oculis obijcit se am- *malint, quam*
plissimum frontispicium, tribus por- *eorum insignia*
ticibus magnis insigne; quarum al- *facta &*
tera quæ à læva (in aream interiorē *quanti vis*
ducens) vti & media vivas supernè *pretii historis*
statuas exhibet, & c *Waynfleri lauda-*
tissimi Fundatoris, Episcopi olim *piè commen-*
Wintoniensis, hujusque Regni Summi *dare.*

*d Narrant
Historici Han-
nibalem Ro-
mam peten-
tem, noctu le-
murum ca-
chinnis, quasi
infausto omine
perterritum
rediisse ibiq;
Templum Ro-
manos posuisse
Numini, quod
alii Ridiculū
dictum volunt
à risu audito,
alii Ridicu-
lum à reditu
Hannibalis.*

Caucellarij; & *Maria Magdalena*
Servatorem alablastri, & (quod accep-
tius erat) lacrymarum vnguento de-
mulcentis. Nam huius lacrymantis
Divæ nomini (rectiùs quàm Roma-
ni, qui Templum Deo *Ridenti* & *d*
Ridiculo posuerunt) Collegium suum
consecrabat. Altera ad Templum du-
cit, lapicidarum elegantis, Testudi-
num politura, Alarum varietate, Py-
ramidum multitudine, Campanulis
spectabili sublimitate laudatissimum.
Ad quam porticum, ornatissimus
Collegii Præses Dominus *Nicholaus*
Bondus, Sacræ Theologiæ professor,
& cæterum studiosorum sodalirium
(qui Fundatorii alumni censentur sex
supra numerum centenarium, præter
amplum Nobilium adolescentum
gregem) omnes suis ordinibus dis-
positi Principem venientem excipi-
unt: cuius adventu quantum lætitiæ
conceperint, quantumque sibi gratula-
rentur, *Magister Iacobus Mahbe*
publico Collegii nomine, eleganti
oratione, alii carminibus propalàm
affixis testabantur. Inde in aream
Collegii interiorem eandemque am-
plissimam pergitur; quadriformi æ-
dificiorum ex quadrato lapide, Clau-
strorumque spectaculo, & duplici pari-
etum

etum pinnarumque ordine insignem.

Tibicines speciosi qui frequentes sin- c *Lineum Ca-*
gnia latera & præmuniunt & ador- pitis tegmen
nant, ipsi hieroglyphicis, & penè spi- antiquum est
rantibus animalium imaginibus ador- indumentum
nantur, quæ ita è vivo lapide vivis eorum qui ho-
coloribus iusta omnes magnitudine nestiore loco
expressæ sunt, vt ad *Mosis* effigiem aliquo offici-
toga cœrulea deformati, Rusticanum um Servienti-
aperto capite accessisse certissima o- um exerce-
culatorum testium fide constet, & vt bant, Sic olim
sibi (nescio quò eunri) viam indicaret, induebantur
summis petijisse. Ista vero *Mos* ita Servientes
tua *Theologia* Professio designata est, *Universitatū*
cui à dextra (sed suis intervallis (visun- quos dicimus
tur *Iarisperitus* c caput liuteo rectus Sarjaunts of
operculo clientē emungens, *Medicus* the Law,
purpuraeus phialam vrinariam contem- credo ad sudo-
plans, *Padagogus* deniq; è Cathedra res discursan-
superciliosus tium desiccant-
dos primò v-

surpatum, postea in dignitatis notam cessisse. Legi e-
tiam morem hunc è Gallia huc traductum. Nam *Phi-*
lippum Sancti Ludovici filium Regem Gallia anno
1277 d. crevisse, ne causam agerent in foro Regio,
nisi qui supplicio affici potuissent à iudice seculari, si
forte nequitè agerent; ideo leguleios, vt se isti pœnæ
obnoxios esse, nec Clericali privilegio frui ostende-
rent, iis indum-ntis usos fuisse, quibus à Clericis di-
stingui possent, hoc est, lineo capitis tegmine & Veste
bipartiti coloris, quæ utraque Clericis prohibebantur &
Clem. 2. de vit. & honest. Cler.

superciliosus, qui singuli facultates suas designabant, quas tamen non magis quam lapides callebant. A læva
c Certum est Theologiæ, Iudos agit Morionis ima-
Pelicanum go, vultu vestitūque ridicula, quā no-
ab Aristote- tari videtur voluisse author mysticus,
le, Plinio, a prudentium esse clarissimis artibus in-
liisq; omni- sudare, etsi fatuis inscitia sua arride-
bas descrip- at, seque nugamentis delectent, pru-
rum, habere dentiam aliorum contemnant. Præ-
rostrum vul- sidis ædibus præfiguntur (vt cætera il-
neri infligendo la omnia ingeniorum cruciamenta a-
ineptum liis Hermetibus relinquam) hinc tor-
Idoque Ges- vus Leo, illinc Pelicanus, qui e rostro
nero putatur sibi pectus pertundens pullulos suo
esse avis, sanguine fovet, vt literatæ juventutis
quam Shusser præfecti moncantur, ex illo quid pos-
Germani di- sint, ex isto quid debeant erga suos; &
cunt quod ro- ex illo vigiles fortesq; agere adversus
strum habeat malè meritos, ex isto mites & aman-
bat illo (quod tes erga bonos : Sed esse Leones om-
nos etiam nes experimur, an tales sint vsq; iam
Shovell dici- Pelicani
mus) simile;
quum contra pictores efforment rostro peradunco.
Quod tamen hieroglyphicum (quia frequens est &
nobilissimi apud nos Collegii etiam Symbolum) alio
Hieroglyphico, quantum possum suffulciam. Nam O-
rus in Hieroglyph. refert Aegyptios vulturi impu-
tare, quod è fæmore sanguinem rostro extundat, eoque
pullos famelicos saturet, Ideo non in historia sed in
nomine error putandus est.

Pellicani non sine causa *f* dubitant qui *f* Gesner. de
sunt naturæ à secretis. *avibus.*

His à Principe transeunte perlustratis, ad ista præfidis Conclavia (Excellentiæ recipiendæ destinata) deductus est: ubi literarii palestritæ tanto arbitrio in disputationum certamine concernant. In quo *Gulielmus Seymerus, Hartfordiæ Comitis ex Beuchampio* filio nepos natu minor respondentis stationem tuebatur. *Carolus, filius Comitis Wigornii, Edwardus Hartfordiæ Comitis ex Beuchampio* hæres, *Robertus Gorgius* clarissimi *Thomæ Gorgii*, equitis aurati, & præcellentis *Marchionissæ Northampton* filius, *Chalonorii* duo, & *Gulielmus Burlasius*, Equitum insignissimorum filii (adolescentes omnes natalium splendorem indolis virtutumque præstantiâ æquiparantes) amentatis argumentorum hastis strenuè iruebant. Quâ vel ita pugnâ Excellentia ejus unâ & animum suum voluptate pascebat, & quanta cum voluptate Nobilissimi Adolescentes operam in optimarum artium studiis collocabant, ex quibus solis vera nobilitas comparanda est, intelligebat; manumq; mox tanquam & gratiæ suæ & eorum meriti testem, singulis deosculandam exhibuit.

q Regina An. Et ita certè habet (ò unicum & Pa-
 næ mater So. tris tui, & Patriæ tuæ delictum Henri-
 phia Regina ce!) quicumque futuræ maturitatis
 Daniæ. Sed fructus eorū in tenellæ ætatu læ her-
 è Gracia ba spes elucet; jam nunc jacienda fun-
 Sophiam Re. damenta, quibus deinceps Splendidam
 gina Anna virtutum Architecturam initi oport-
 Sapiientissima teat. Sine Doctrinæ verò Pietatisque
 vivide expri- basi quadrata, & constanti, quid solidi
 mit. in actionibus, quid prosperi in fortu-

h Henricus nis humanis sperari potest? Sed utri-
 filius W. Con- usque grandia in ætate tua non grandi-
 que Bello- indicia, adeo certò, & de te optima, &
 clericus d. Elus nobis prospera pollicentur, ut non
 ob singularem tam per te felicitatem sperare, quàm
 eruditionem, eam jam in te consecuti videamur.
 quam in hac Miste vero & literas tui causâ, & Rei-
 Academia publicè causâ literatos amplecti; cum-
 consecutus est. q; natus sis ex Patre verè Sopho, & Ma-
 Quamquam tre g Sophia verè filiâ, cogita te quoq;
 sciam esse, qui felici omine ad Philosophi sperandum
 antiquitatum nomen provocari; ut Britannia nostra
 imperitus, etiam nostrum Bellositum h altero ite-
 hunc Grantæ rum Henrico Bello-Clerico gloriatur.
 vendicet. Cum

constet Henricum hunc diu regnum tenuisse antequam
 Croylandensis Jeffredus Grantanum horreum condu-
 xisset, quo discipulos in primis artium rudimentis in-
 stituti curavit. Ex quo parvo fonte (inquit Historia)
 Plurimos nunc videmus Magistros & Doctores de
 Cantabrigia exeuntes ad Similitudinem Sancti Pa-
 radisi:

Sed

Sive Musæ Regna ites. 75

Sed ut instruro pergam dum ista
Collegio *Magdalenensi* peraguntur, i Nam adco
alius Academicos labor avocet, thea brevi accre-
ticio apparatus (quo Principes à cœ- vit, ut reg-
na excepturi erant) intentos. Locus nante Ed. 1.
Scenæ præstitutus erat Aula *Ædi-* de studio
christiana, qua & spatiofissima, & Grauntbridge
cœnaculis Augustalibus vicina. Ha- facta esset U-
bent enim utraque i Propylæum inverfitas, fi-
commune, quo duplici latissimo- cut antea fu-
rum graduum ordine ascenditur, erat Oxoniū
quod propter Turris, arcuumque per Curiam
sublimem amplitudinem, columnæ Romanam.
unicæ incumbentium, peritissimos *Verba sunt*
Architectonices attonitos tener. Mul- Petri Blesen-
tiplices autem illius Turris conca- sis, Roberti
merationes, *Wolfsus* totidem Scho- de Reming-
las esse voluit, linguarum trium que ton, Camb-
facultatum septemque etiam Artium deni in *Icenis*
Liberalium, & Philosophiæ pro- nec utcumque
crepet *Londi-*

nensis Arbiter, ante illud tempus ullum erat apud
Ienos Academiæ vestigium. i Hujus pars grandis
(cum hic D. Elizabetha anno 1566. spectaculo
interesset) decidit ex infinitæ multitudinis confluxu
& pondere. Cujus ruina permulti partim enecti,
partim membris miserandè contusi, quam toto jam
Regiæ commorationis tempore (Deo sic propitio)
nemo aut hic aut illi, (quod in tantâ frequentia
periarum est) vel levissimam laniunculam pate-
retur.

fessoribus

cessoribus. Nec e. hic tam Collegium, quàm alteram ferè Academiam in A. academiâ constituere præstituerat; eumque in finem lectissimum totius Universitatis florem delibatum huc transtulit; non nullos etiam *Cantabrigia*, ubi literis non infeliciter operam dederant; sed quum propter fortunarum inopiam, studiis persequendis pares non erant, Cardinalis supplicibus eorum precibus, & amicorum sollicitationibus permotus hic inter suos sedem subsidiumq; magnificè concessit. Quin aulam ingredimur? Turba adstantium impedit; perrumpimus sudamus, intrûs sumus. Interiora Aulæ dubium ampliora sint loci spatio, an Fundatoris sumptu, an artificum solertia. Fenestræ octodecim opere picturato amplæ, & sublimes; Aulæ totius ambitus supremè.

k *Manil. l. i.* k *Seu nitet ingenti stellarû halitus orbe*, quasi continuis fasciis desculptorû artis Heraldicæ ancylum præfulgidus: laquearium pensilia triplicatis intervallis deaurata, omniumque emblematum varietate rutilantia. Istis (si alia hic spectacula non essent) satis essent spectaculo. Partem Aulæ superiorem occupavit Scena, cujus Proscenium molliter declive (quod actorum

actorum egressui, quasi è monte descendentium, multum attulit dignitatis) in planitiem definebar. Peripetasmata Scenicâq; habitacula, machinis ita artificiosè ad omnium locorum rerûmq; varietatem apparata, ut non modò pro singulorum indies spectaculorum, sed etiam pro Scenarum unâ eâdemque fabulâ diversitate subito (ad stuporem omnium) compareret nova totius theatri fabricæ facies. Machinæ, quibus ista omnia latè obtegebantur, tam artificii manu & suspensæ erant & depictæ morantibus quasi nubibus, ut eas a Sole Britannico statim ingressuro, aufugientes putares, ipsûmq; cœlum videre crederes, nisi b *Cynthiam* & *Sydera* b *Reginam* mox inferiùs fulgentia contuerere. *Annam cum* Ab infimis Aulæ tabulatis usq; ad *Heroinis*. summa laquearium fastigia cunei parietibus ingenti circuitu affiguntur, mediâ caveâ thronus Augustalis cancellis cinctus Principibus erigitur quem utrinq; Optimatum stationes communium: reliquum inter thronum & theatrum interstitium Heroinarum Gynæceum est paulò depressus Rege Reginâq; ingressis, unâ cum *Henrico Principe* (qui illuc à cœna essedo advectus est) incredibiliq; omnium

a *Jacobo Rege.*

nium

nium ordinum multitudine cuneos caveamque occupante (adeò ut ipsi spectatores essent spectaculo) ab eisdem Collegii Alumnis (qui & cothurno tragico & socco comico principes semper habebantur) *Vertumnus*, Comcedia facera ad Principes exhilarandos exhibetur. In qua tres rivalles *Pomona* amorem ambiunt, *Cherilus* poëta vanus, *Sylvanus* benè potus, & *Vertumnus*: hic multiforimi illam fūco aucupatur; primo Piscatorem, deinde Aulicum, terriò militem induens, ut eam in amorem pelliciat: sed hisce dolis voti minimè compos, postremo Virum exuit, & Mulier mulierem aggreditur, illâque sub specie mirabiles amores sui apud *Pomonam* concitat. quo factò, seipsum prodit, & *Vertumnus* ipse ipsâ potitur *Pomonâ*.

Cui fabulæ quum deesse nihil ingenuarum deliciarum quibus aut aures, aut oculi deliniri cuperent (quod eruditi ex ipso argumento coniectabunt, & si è prelo, quod speratur, emiserit facillè intelligerent) tum nihil Academicis, & Aulicis omnibus jucundius esse potuit, quàm quod in *Principum* pectora (unde propitio Deo, omnia nostra gaudia promanant) lætitiæ rivulos vicissim reflue-

re

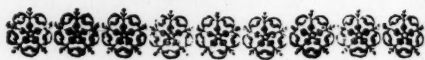
re tam liquidis testimoniis animad-
verterent. Qui enim ingentes Regum
molestias non intelligunt, iis ingenia
videntur valdè stupida; & sed qui tantis
molestiis sua solaria, & quasi avoca-
menta necessaria esse non intelligunt,
eos nihil intelligere quivis intelligat.
Illud autem, etsi fortuitum non ta-
men prætereundum, quod cum co-
lumbæ aliquot (fabulâ sic exigente)
è transfenna imitterentur,

(*Aspicis ut veniant ad candida
testa columba;*)

earum una Reginam (pectus verè
candidum, & columbinum) petiit,
ejusque Cathedræ insedit ut multos
columbam aut arte fictam (uti illam
Archiræ) aut arte doctam, & ut il-
lam Mahomeris asseverantes audie-
rim. Quid multis? omnia placebant
omnibus, nisi qui aut non intellige-
rent, aut somnum potiùs quàm sales
appeterent. Rex autem in seriis sem-
per, jam etiam ludis vigil, postquam
luculento manuum applausu; vocisque
testificatione omnia comprobâset,
quem deinde regina, Princepsque cæ-
terique subsequuntur, discedunt om-
nes, ut oculos (media enim nox erat)
in crastinæ dici spectacula refocilla-
rent.

Quâ Maho-
metes ex au-
re sua grana
tritici rostro
excipere edo-
ctam, postea
auriculæ fre-
quentius ro-
strum injici-
entem, finge-
bat spiritum
fuisse sanctum
qui ei esset à
Deo nuncius,
omniâque ei
insusurraret.

Acta

ACTA SECUNDÆ DIEI.

♦♦♦♦ Otentissimus Rex qui mo-
 ♦ P ♦ ram suam in Academia Aca-
 ♦ ♦ ♦ demicis exercitiis totam ad-
 ♦ ♦ ♦ dixerat, ut Musæ se non mo-
 do Regem jam patroū habi-
 turas, quem antea habuissent alumnū,
 sed etiam cum *Jacobo* quasi in eodem
 imperii fastigio se collocatas intelligee-
 rent: sequenti aurora, quæ Theologi-
 cis disputationibus deputatur, ipsos
 Theologæ Professores acceleratione
 penè antevertit. Ad divæ *Mariæ* (quod
 Templū istiusmodi Academicorum
 celebritatibus peculiariter inservire
 solet) longo platearum pulchre pa-
 tentium circuitu, Principes singuli
 singulis curulibus pompa regia dedu-
 cuntur, relinquentes (post Quadri-
 vium superatum) duo, ad lævum pla-
 teæ diverticulum, Collegia: alterum
Cambro-Britannicum, *Jesu* nomini
 consecratum; alterum *Lincolniense*
 dictum, præclarum *Richardī Flem-*
ing & Thomæ Rotherami Episcopum
Lincoln:

Lincoln, opus quo vix aliud concinnius. I. Mense Iulio, aut pro tantula magnitudine ele-lio quotannis
gantius: quod felicibus auspicijs, à tridialis est
pijs Præsulibus positum, optimorum illa comitio-
Ingeniorum laude jam inde semper rum celebri-
viguit, & nunc floret maximè. Ea tas.

Divæ Virginis Ecclesia à foro Qua- m Sic vete-
drivali versùs portam Civitatis ori- rum Romano-
entalem, ad lævam medio fere inter- rum more ap-
vallo, loco, ad vsum (centrum enim pellant Oxo-
feræ est omnium Collegiorum) am- nienses, An-
plitudine, ad capacitatem, structurâ, glice tamen
ad dignitatem (vt par erat) commo- Acte, quod
dissime sita est. Ejus nulla pars est utcunque ad
quin ad Academiæ negotia obeunda gradus ante
peculiarem sui vsum ministrer. Na- designentur,
vis Ecclesiæ (vt quæ capacissima) & eos tamen a-
assiduis concionibus deservit, & an- Etu & com-
nuiis (quum illustria Graduum Acade- plete non asse-
micorum Insignia conferuntur) in Co- quantur, nisi
mittus in Comitiiis.

Celeberrima Cantabrigia maluit uti Gallica voce
Commencement. vt satis liqueat eam ad Aurelia-
nensis studii exemplum per Gallicos Monachos primo
formatam: vt testatur veteris ad Ingulphum appen-
diciis Autor. Petrus Blesensis, & Camb. in Canta-
bridg. Hoc etiam in gratiam illustris studij Aurelian.
addam. Illud 300, prope annis antiquius esse, quam
Middendorpio fertur, qui excitatum dicit à Phi-
lippo Pulchro 1312. quum Hen. 1. (cujus tempore
constat Monachos istos Cantabridg. Academiæ fun-
damentis primis.

mtiis

jaciendis, imi-
tatos esse for-
mam studii
Aurel.) mor-
tuus sit ann.
1135. Sed vi-
detur Phil.
Pulcher Justo
Universitatis
privilegio pri-
mo donasse
Scholam par-
vis ante ini-
tiis nixam.

n Nihil habet
terrarum orbis
in eo genere
aut ritu solen-
nius aut ad speciem pulchrius inquit de comitiis Oxon.
Fierbertus, o Chart. Hen. 3. anno reg. 28. Maii 1041
q. Cb. regum aliorum. p. Chart. Hen. 4. anno reg. 2.
Maii 13. ubi permittitur Cancellarii voluntati ad
modum procedendi esset secundum leges Regni, vel contra
suetudines Universitatis, q. Chart. Hen. 4. anno reg.
7. Jun. 20.

mitiis. Quorum ea frequentia, sive spe-
temus *Candidatorum* multitudine
sive eorum qui ex remotissimis Regni
partibus omnium ordinum innumer-
illuc confluunt, sive exactissima in
omni disciplinarum genere *γυμνά-
ματα*, ut totius regni habeatur cele-
berima *πανεήγυεος*. Ala (aut si mavis
remigium.) Navis, boream spectans
Cancellarii Universitatis *Tribunalis*
celebratur, cui, beneficentia Principis
pum (quorū cum singuli succederent
prædecessores suos aliquo privilegio
additamento superare contenderunt)
tantæ indulgæ sunt immunitates, ut
non modo omnium *o Academicorum*
rum, eorūque famulorum: causa
quibuscunque controversæ ibi transi-
gantur, sed nec eorum cuiquam ad
aliud p quodvis regni Tribunal dic-
intendi possit ne in q cædis quidem
aut prodicionis causa. si *Academia*
rei iudicium sibi vendicarit. Chorus
aut ritu solen-
nius aut ad speciem pulchrius inquit de comitiis Oxon.
Fierbertus, o Chart. Hen. 3. anno reg. 28. Maii 1041
q. Cb. regum aliorum. p. Chart. Hen. 4. anno reg. 2.
Maii 13. ubi permittitur Cancellarii voluntati ad
modum procedendi esset secundum leges Regni, vel contra
suetudines Universitatis, q. Chart. Hen. 4. anno reg.
7. Jun. 20.

(quz

(quæ pars Eorum spectans) peculi-
 nis est publico Academiæ Concilio, r *Quia non*
 quod magnam r Convocationem dici- *Campanæ*
 nus, quâ præside Magnifico Cancel- *modò pulsata*
 rio, ejusve Procancellario, *Theolo signo, sed Be-*
 ia, *Medicinæ, Jurisprudentiæ* Docto- *dellorum eti-*
 ces, *Artiumque Magistri*, quotquot in *am denuntia-*
 Academia, in vim juramenti ad nego- *tione in singu-*
 tia Universitatis maxima, si quæ oc- *lis Collegiis*
 urrant obeunda conveniunt, graduū *tèr repetita*
 insignibus ornati. Cui versus Septen- *solennitèr ad-*
 tionem adjacet *Domus Concilii minor* *monetur, cum*
 legis, quod *Congregatio Magistrorum Re-* *Concilia mie-*
 ant) *entium dicitur* (Candidati enim pri- *nora magnæ*
 o, ut *no biennio Regentium titulo hono-* *Campanæ tan-*
 nico- *antur*) quorum censura, & quoti- *tum monitione*
 aus- *iana Academiæ negotia expediun-* *indicantur.*
 anfi- *ur, & eorum qui ad s Graduum ho-* *s Merito taxa-*
 ad- *iores aspirant, scientiæ, mores, merita,* *bat Fulvium*
 dica- *xatissimè, idque sub perjurii pluri-* *Cato quod is*
 lem- *orum Periculo, expenduntur. Ad levissimis de*
 mia- *Chori intergerium Principibus Ba-* *causis coronas*
 orus- *lica exquisito splendore & aulais militibus da-*
 ulgentibus apparatur, ita ut ejusdem *ret, quæ nisi*
 capto oppido
 10- *lari non solebant Gel. lib 6. c. 6. Utinam omnes Aca-*
 t. 2- *temiæ in laureis suis conferendis idem considerarent.*
 an- *Nam (ut ille de Adriani indocto scriba) potest Cæ-*
 con- *ar honorem dare, Rhetorem facere non potest. Dion.*
 reg- *in Adrian.*

Com-

Compaginatio vnà cum ingenti cune-
 orum sublimium circuitu, qui ad pa-
 rietes, & columnas templi suspende-
 bantur ad lectissimam Spectatorum
 multitudinem excipiendam speciem
 exhibere planè Amphitheatralem.
 Regi, à læue, Princeps adfuit Hen-
 ricus, à dextra, Illusterrimus *Christo-*
phorus Harlayus Comes Beaumontii
Consiliarius Francorum Regis Christi-
anissimi, eiusque legatus apud Sereni-
 simum Magnæ Britanniæ Regem, &
Dominus Nicolaus Molinus Legatus
Serenissimæ Reipublicæ Venetorum, V.
 trinq; vltre Basilicæ latera, splendidis
 simis Comitibus, honorificentissimi
 Canciliariis, lectissimis Heroinis, il-
 lustrissimis Baronibus, suæ sunt Or-
 chestræ, aureis taperibus præfulgen-
 tes: præ reliquis, ad dextram, Mag-
 nificentissimo *Academiæ Cancellarij*
 Cathedra sua honoraria; eodemque
 latere sed tractu depresso, Eximius
 Procancellarius, & venerabilis Do-
 ctorum in *Sacra Theologia* series, quæ
 admodum & ex aduerso latere in *Me-*
dicina Jurisque prudentia Professores
 subsellia obsident. Quorum omnium
 purpuratus ordo tantâ multitudine
 toto coronæ circuitu præfulgebat
 vt Templum istis purpuris, quasi au-

la ment

lais Splendissimis circumvestitum ju-
 dicares. Ad lavam porrò, insignis-
 simis *Procuratoribus* suæ Cathedræ;
Respondenti tiam (sic propius ab Au-
 gusto Solio) & *Moderatori* suæ: itidem *fidei titulum*
 ex aduerso, *Opponentibus* sua subsellia. *Henrico 8.*
 Areâ vndecunque media, ingens co-
 rum concedit agmen, quos *Magisterium* a Papa
 in *Artibus* dignitas ornavit: aliis enim *mentuntur*
 inter istos cancellos nullus aditus, *Pontificii,*
 neque horum cuiqueam nisi *byssinis quam ex Aca-*
 graduum in signibus, piceoque quadrato demia nostræ
 ingredientis. Theses, quas Rex venti-
 Chartis li-
 vari voluit, fuisse duæ, Prima: *quidum sit*
Sancti & Angeli non cognoscunt co- *nomen illud*
gitationes cordium. *frequentem*
 Secunda, *in nostris Re-*
 Grassante peste, non tenentur Eccle-
 siarum Pastores invisere agros. *gibus anti-*
 Quorum Thesium alterâ, figmen-
 tum Pontificum discuti voluit veræ *quissimæ ve-*
 fidei verus t Defensor, quo in nuncu-
 pandis votis, reliquaque animi devo-
 tione ascribunt Angelis eam cogitati-
 onum nostrarum intuitionem, quam *sum quidem*
 asserunt Orthodoxi, nisi soli cordium *notæ sed frons*
 scrutatori Deo, sine sacrilegio tribui *tis nullius (sic*
 non apud exteros
 comminiscen-
 tantur, sed Papizantes mentiri non est morum qui
 Equivocationem. (id est Protestantium idiomate)
 mentiendi autem scriptis publicis defendunt.

u Novimus
enim qui ho
mines (alicu
jus quidem
nota sed fron
tis nullius)
sic apud exte
ros communi
scebantur, sed
Papizantes
mentiri non est
mirum qui
Æquivocatio
nem, (id est
Protestantium
idiomate)
mentiendi
artem scriptis
publicis de
fendunt.

non oportere. Quid ergo? Num hoc
est in celeberrimo Theologorum se
natu quærere, u An Angeli habeant au
res? Aures quidem habent Bœoti isti
qui isti calumniantur: quod pecudum
genu., licet ita benè auritum, pessimè
tamen cum audiat, de rebus optimis
non potest non pessimè loqui. Alie
rius quæstionis scrupulum submini
strabat quædam vœcordia curiosulo
rum, qui, Peste gravissimè tum savi
tudi, affimarunt Fidelium neminem
nedum Ecclesiæ Pastorem, eorum
consortium fugere debere, qui ex mor
bis quanquam certissimò pestilentia
bus decumberent. In quibus veni
landis, sub præsidio eximii Procan
cellarii, Respondentis munere defun
gebatur acutissimi vir ingenii Domi
nus Johannes Aglionbi, Sacræ Theol
logiæ Professor, & Aula Sancti Edm
mundi præfectus. Opponentium par
tes obibant Dominus Doctor Holland
Regius Theologia Professor, Dominus
Doctor Thomson Decanus Ecclesiæ
Windeforiensis, D. Field Regi à sa
cris mysteriis, D. Harding Regius, qui
professor in lingua Hebræa, D.
Rives Custos Collegii Novi, D. Airum
Præpositus Collegii Regina: quorum
numero accensebatur perillustres viri sibi

Dominus

hœc Dominus Gordonus Huntlaus Decanus Sarum regio Scotorum sanguine
 et auriundus, quem multiplici doctrina
 istius virtutēque insignem nuperrimè Sacræ
 dum Theologiæ honore Doctorali deco-
 timè taverat Academia, statueratque com-
 muni decreto, ut ei in istac disputatio-
 Alceum celebritate, Doctoratus insignia
 mini traderentur, eo consilio, ut Rex aliquas
 fulo antiquissimæ suæ Academiæ consue-
 tævi tudines prægustaret. Ista creationis
 nem (nam sic appellant) solennitas primò
 prum peragitur, quam insignissimus in Sa-
 morera Theologia Professor Regius (cu-
 entius id munus est) à succincta conci-
 entionculà (pro more) exorsus est, qua
 ocan istam Pauli aureolam sententiam di-
 esun ocide explicuit, x *Qui benè ministrāt, x Ad Tim.*
Domitadum bonum sibi acquirant, & mul- cap. 3. v. 13.
 heo am fiduciam quæ est in Jesu Christo.
 i Eden qua, postquam Principes suis
 par quemque sigillatim eulogiis brevius-
 landulè celebrasset, luculenter exposuit
 minus quanta cura prudentiæque provideri
 lesioporteat, ut dignitatum Graduūque
 à sa prærogativa conservetur iis eisque so-
 legiis, quibus vitæ, virtutum, literarūm-
 Doctæque merita suffragantur ad honores
 Airum in Repub. tum in Ecclesia, &
 orum Academia consequendos. Iis verò,
 is vinqui sibi præmii spem proponunt, mul-
 minus tiplicia

y Ideo enim
Julianus Ma-
jestatis insig-
ne vocat Mar-
cellin. l. 21.
hist. & pan-
nus iste An-
glis Imperia
lis dici sole-
bat. Mat.
Paris in H. 2,
f. 444.
 z Persas Ci-
 cerol. 1. de
 divinac. Æ
 gyptios, qui
 ex sacerdotum
 numero Re-
 ges eligebant,
 Romanos, sic
 Numa & cla-
 rissimi omnes
 sacerdotio fū-
 gebantur, Cæ-
 sar Scipio,

Antonius & inde ab Augusto Casares fuerunt pon-
 tifices; sic & titulus communis erat, Reges enim Sa-
 crorum dicti; & coronas etiam aureas Sacerdotum
 memorat Tertull. de idolat. c. 18. a Moses, Dav. Sol

plicia etiam officia, & quasi boni mi-
 nisterij proponi scalam qua proce-
 dant, fidelitatem, scientiam, zelum,
 fortitudinem, sanctimoniam, pru-
 dentiam, perseverantiam, perfectio-
 nem, sine quibus gradibus ad gradum
 præmij non licet ascendere. Quorum
 omnium sigillatim quum in clarissi-
 mo Gordonio vicam imaginem exhi-
 buisset, verissimiq; cum laudibus ex-
 tulisset qui illustrem stemmatis su-
 gloriam, Theologicæ Professioni
 accessione auctiorem reddere studu-
 isset, eas tandem Ceremonias adhi-
 buit, quibus Doctoralis in Theologia
 Inauguratio perficitur: quas, quia ab
 aliarum Academicarum usu non nihil dis-
 crepent, forsitan attrexi cupiet quisquæ

Primò Purpuræ (quâ induitur) chla-
 myde etiam humerali superadditâ) in-
 datur: vestis ea olim y Imperatoribus
 & Regibus peculiaris, & etiamnum
 quandam Regiminis, Majestatisque
 communionem arguit. Nec mirum
 Theologia enim cum Regno semper
 conjuncta fuit, non inter z Ethnicos
 tantum sed etiam. a Israelitas, in

quo
 imq;
 leru
 guin
 in V

ter quos , qui optimi Reges optimi
semper Theologi; nihilque olim & in-
ter *Judeos* & postea inter *Christianos*
frequentius , quam ut Regum filii Stē-
maris & Sacerdotii gloriam conjun-
gerent: & ô felicem jam Britanniā
tali potitā Rege , qui Sacerdotalem
Civilēque unā gloriam in persona
Regia *b* commistam esse & intelligat *b* *Car. Δωρεω*
& agnoscat! Quid dico Reges Regū. Regia digni-
que filios? quum prapotentis Dei fi- tas non est
lius nihil putarit tanto se Rege digni- merè laica,
us quā *Sacerdotium* , quum se totum sed *Gr.*
sanguinis purpura indueret, ut *Regium c* *Ut refert*
Sacerdotium in Ecclesia stabiliret. Quo (qui acta cō-
magis purpuratos Theologos remi- cil. *Basil.*
nisci oporteat, ut illius magnanimi *c* *scripsit*) *Aen.*
Cardinalis Arelatensis similes sint, *Sylvius*, qui
qui cum Papæ tyrannidi in Concilio ipse postea
Basilensi non sine periculo suo se op- *Papa erat di-*
Poneret, palām professus est eo se ani- *Etus Pius se-*
mo purpuram induisse, ut semper recor- cundus.
daretur (si quando opus) pro d *Ecclesia dInnocentus*
Christi sanguinem effundendum. Eo. quartus papa
rum vero Cardinalium ut sine dissimi- qui trophaum
les habet in Vati-
cara erectum
quod *Fredericum secundum Imperio privaverit ali-*
umque elegi Imperatorem jusservit) prius dicitur *Ga-*
lerum rubrum Cardinalibus dedisse, ut cogitarent san-
guinem pro *Ecclesia Romana effundendum Angel-Roch.*
in *Vatican* descrip.

E

les, de quorum purpura argutè utreq;
ille. (glareo

Semi viros quicunque patres radiante
Conspicis, & rubra sormata lon-
ga togæ.

c Pileum etiã Crede mihi, nullo saturatas murice
Doctorem vestes.

olim Coccinei Divite nec cocco pallia tineta vides :
fuisse aut ru- Sed quæ rubra vides, sanctorum cœde
bri coloris (uti virorum.

& Cardinali. Et mersa in fonti tota cruore madent.
um probabile Aut memor istorum, quæ celat crimi-
est ex ipso no- na, vestis.

mine Pyrreti Pro domini iusto tacta pudore rubet.

(sic Pileum Istiusmodi quidem purpurâ non indi-
nominant Ju- gent exteriori, qui illius Antipatris
risconsulti) sunt simillimi, quem Alexander dixit
quasi Pyrrhe- intus totum fuisse purpureum. In Bri-
tum. Sic Au- tannia verò nostra præter Principes,
gustinus loqui- quatuor tantum sunt eorum ordines,
tur de pileo quibus purpuræ jus & prærogativa
rubro quod permittitur, Proceres Parlamenti, Do-
Pyrrhū dici. Flores Academici ; Præfetti Civita-
tur, & quod tum, Judicēsque quos penès vitæ necis-
Episcopū de- que potestas.

crevit, Au- Pileus etiam quadratus (coronæ
gusto in orati- vice e ad Purpuram accedens Regiam
one quadã ad (nam & cornâ aureâ Pythagoras in
populum Hæf- Schola usus dicitur) quod secundum
pin. de origine est Doctoris inaugurandi insigne,
Monach. Theologis communis est cum sum-
mis

mis Regni Judicibus, quos (ut vide- f Insigniis Do-
tur) toto vestium apparatu conformes Etorum potest
esse voluerunt majores nostri ut & Doctores uti, e-
Judices Theologorum sanctimoniam atiam ubi est
amplecti se debere intelligerent, & Princeps Pe-
Theologi scirent ab ipsorum labiis pen- lesnard. de
dere vitæ atque necis animarum po- Doct part. 1.
testatem. Dignum quod seriò cogitent q. 3. Insignia
qui ovicularum animulas tantilli æsti- autem Docto-
mant. Regalem verò pilei Doctora- rû sunt Teg-
lis prærogativam testatur ipsum jus men Capiti
Imperatorium, quod f docet licere impositum,
Doctore etiam in præsentia Regis pi- Liber Annu-
leo indui Cui Academiæ Oxonien- lus, &c. Alci-
sis Prærogativæ, placidè jam tum at. parereg. l.
ascensum præbuit Clementia Jacobi 8. c. 10.
Regis, quâ potentissima Majestate g Pileus apud
præsente, omnibus licet Regni or- Romanos li-
dinibus, pro debita humilis officii bertatis in-
ratione, exuto Capitis tegmine d- dex. ideo Bru-
stantibus Gordonius tamen pileo ho- tus à se &
norifico utebatur; quod eo magis Cassio patri-
huic Insulæ concessum videri debet, am in liber-
qua est ut fortunæ, ita & mentis & lin tatem vindi-
guæ g liberæ symbolum, quo induci catam signa-
cujusquam viventium gratiæ potiùs ficans num-
quam mos curabat
cudi, signa-
tos pugionibus & pileo. Dio, 47. Et nostro sæculo ho-
noricum habetur capite cooperto esse, cum servile sit
discooperto stare.

h Pharaonis quàm veritati velificari rubescerent :
Exod. 9. 10. sed potiùs in cathedra *Mosis* seden-
 i *Alciat.* An tes , *Mosis* libertatem magnanimira-
 nulul in di- tèmeque retinerent, qui nec h præpo-
 gito puri tibi tentis Regis, nec in solentis populi sce-
 ponitur auri, lera metuebat redarguere. Quod vel
 Hoc quia sic audacter præstare possint, si, ut veste,
 pacto partus ita & vita verè sint quadrati, & ad-
 Equestris versus omnes mundi impetus immo-
 honos. Neq; biliter constantes. Quod quò animo-
 apud veteres siùs præstiterint, eò militari præmio
Romanos tan- digniores evadant. Aureus is est an-
 tum, sed apud nulul i Equestris & meriti, & hono-
 Carthaginen- ris index, quod tertium Theologo
 ses idem obti- Doctori symbolum traditur. Semper
 nuisse testatur enim in Republica tuenda & commu-
 Arist. Pol. 7. nia erant officia literarum, & armo-
 c. 2. rum, idèòque communis etiam ho-
 k Id veteres nos: nec plus lucri Respublica con-
 significarunt sequitur à Militia, quæ foris hostes
 quum eandem expellit, quam à Theologia, quæ i do-
 Palladem sa- mi cives compescit, retinèrque in ob-
 pientia Deam sequio erga Regem cùm æthereum,
 & armorum rum
 finxerunt idèmq; voluerunt esse *Herculis* & *Musarum*
 templum, & Coronam lauream tam Doctorum quam
 Dutum mercedem Gell. 18. c. 2. 1. Solidissima Regia
 Politia basis est verum Dei cultum ubivis stabilire,
 alias qui potest aut Deus Reges beare à quibus negligi-
 tur, aut populus fideliter colere, qui de obsequio suo non
 recte instituitur.

tum secularem. Quam sacram literarum in Imperio regendo potentiam, in *Paradin.* sensit & potentia, & literis *Cæsar* il- in *Symbol.* lustris, qui, eo nomine, in altera manu in *Middend.* gladium, altera librum tenens depin- *Academ. lib.* gebatur, cum hac Epigraphe, *Ex u. r. cap. 6.* *trōque Cæsar.* Istam autem Equestrem o *Cassianus* in Academicis Professoribus dignita *Purpuratus,* tem præter alios, decreto sancivit *Ca aliique.* *rolus Quintus* Imperator, qui cum n p *Segar,* alias Bononiæ diademate à *Clemente Sep. Norroy, lib.* timo indueretur, non Equitum modò, in *script.* *Hos-* sed & Comitum prærogativa perpe- *nor,* Military tua atque insigni Professores *Acade-* and *Civil. 4.* micos insignivit. Quod ita consonum *6. 20.* est cum Juris publici præscripto, ut nō q *Nam non* o *Justinianæ* modò, sed & p *Britan-* modo *sublimi-* nici nostri *Fœciales,* eos qui aliquot *ores illæ quæ* annos q Professores Academicos ege- *habentur Fas-* rint, agnoscant censendos esse in or *cultates eo in* dine *Illustrissimorum,* r quo titulo post *honore erant,* principatum nullus sublimior agnos- *sed & Sophi-* citur. Sed ut equitem in *Theologo stæ,* quo nomina nostro planè agnoscas, ecce ocreis ne *Philosophi-* procedit indutus, (id enim apud no- *intelliguntur,* stros *Oxonien*ses insigne quartum & *Gramma-* Theologi tici tam *Græ-* ci, quàm *Lati-* ni, ut patet ex lege citata valent. r *Nam summi Reg-* ni ordines dicuntur tantum illustres, *Judices regnt,* spectabiles, *Urban*i magistratus *Clarissimi,* &c. *Segar* oco citato.

r *Hinc Academia rui-
na Ecclesie
labes annon
& Reip. pe-
riculam?*
a *Hospin. de
orig. Monac.*
b *Sabellic.
Æneid 8. l.
Antonin. tit.
15. cap. 14.
perag 8. Po-
lyd. To.*
c *Et illa fra-
tri adjutrix
fuit in regula
instituenda.
Hospin. de
orig. Monac.*
d *Ex antiquis
Academix
monum.*

Theologi Doctoris) quoad militiam
suam se expeditum indicet; ut qui jam
in fastigio Academicæ dignitatis con-
stitutus, idoneus sit, qui statim evolet
ut etiam in Ecclesia emineat. Scilicet
is primis Academicarum finis, ut inde
tanquam ex Equo Trojano, petan-
tur duces militanti Ecclesiæ. Atqui
undecumque potius jam hauritur quam
à fonte, eosque r ovibus Christi jam
præficiunt, qui Academiam nunquam
salutarunt, & quos frequenter ovibus
suis præesse nolint. Verùm si quis mi-
retur cur *Ocrearum* symbolum præter
aliarum omnium (uti arbitror) Aca-
demicarum consuetudinem adhibeamus;
intelligat is, nullam uspiam Ceremo-
niam Academicam hac antiquiorem,
utpote quam ipsi Sancti *Benedicti*
sæculo acceptam referimus; cu-
jus discipuli tum *Augustini Monacho*
Angliam à ingressi an. 596. hoc insti-
tutum à primo institutore habuerunt
b ut *Oceati* incederent, & hoc sui ad
nos accessus testimonium reliquerunt,
tanrùmque olim (quum nondum
adèò contaminata esset eorum religio)
Benedicti familiæ, *Neoto* præsertim
Aluredi adjutori atque *Alcuino*, Aca-
demia nostra tribuit, ut *Sen&æ Scho'a-
stica* (quæ c *Sancti Benedicti* soror e-
(rar

rat) celebritatem religiosè inprimis cEx lib. liter
coluerit & antiqua *Benedictionorum* a- *Antiq. Acad.*
pud nos bene merita e literis antequi- f *Dent. 17. 7.*
tùs consignavit. Quinto traditur Sacer 18. *requiritur*
Bibliorum Codex, Genuinum Docto- ut *Rex singuli*
ris symbolum , sine quo nec rem ha- vitæ sua die-
bet, nec titulum meretur. Hoc etiam bus in eo lege
olim f Regibus inaugrandis tradeba- ret & omnia
tur; illi, ut lingua , isti ut sceptri po- ejus mandata
testate veritatem Evangelicam non observare sa-
protegerent modò, sed etiam dissemi- tageret.
narent. Nec enim libro sacerdotis sed g *Malac. c. 2.*
g labro conservatur scientia ; ideòque v. 7. *Ideo &*
iis, ranquam falsariis, diaa est intenda , *Mucius Sca-*
qui , aut doctrina vacui libri insigne la ipse *Ponti-*
gestant , aut post symbolum accep- fex *Pontifici-*
tum , quasi summum dignitatis mon- os *dictos cen-*
tem assecuti h desides requiescunt. fuit à posse &
Quid enim magis absonum quàm eos facere, (et f
Doctorum nomine gloriari (quales *Etym. merito*
in regionibus transmarinis i Codicil- displiceat
lares illi) qui literis non suis sed Re- *Varroni* (sed
giis illud nomen merentur ? Aut illu- voluit is non
stres, modo peritos
esse *Sacerdotes* sed peritiam suam exercere. *Pompon.*
Lxtus, de Rom. Sacerdot. & *Bebelius de Rom. Magist.*
h Sic *Romani duces* post triumphum comparatum otio
se dare solebant. Sed merito laudibus effertur *Cato*
qui nihil ominus operam reip. navabat. *Pomp Lat*
Comp. Rom hist. l. 2. i. De quibus vid Middendrop
l. 1. c. 7. Guidonem aliòsque. E 4

k Petr. An- stres Academies ea putida indigere Pe-
 chor. Proxm. trik Rebuffi excusatione; quod inter-
 l. 6. Quan- nestent, eo quod sperent eos postea ma-
 quam Zaba- jus studium adhibituros, ut gradu &
 relle judicio nomine suo digni evadant. Quod si
 facile est do- sorte apud nos hujusmodi aliquando
 Eloratum me. Codicillares, non Academicâ sed Re-
 rer. Nam ubi giâ gratiâ aut quavis alia Titulum Do-
 in Clement c. ctorem assecuti fuerint, solebant o-
 de Magist. lim & Majores nostri eorum memori-
 mentio doctri- am nominatim posteris scripto trade-
 na in iis, suffi- re, eosque Cereorum Doctorum notare
 cientis ad titulo, quia sub cera & sigillo Principi-
 Gradû. Nota pum, dignitatem invaserint; addito elo-
 (inquit Zab. gio, quod a quemadmodum cera ignis
 in vocem suf- probationem ferre non potest, ita nec eo-
 ficientis quod rum ignorantia examinis Academici
 in Doctore fervorem sustinere, Talésque plerumque
 sufficiat do- Mendicantes fratres fuisse. Quantum
 ctina suffici- autem Academico examini Reges no-
 ens, non emi- stri tribuerunt videre est ex b statutis
 nens requiri- Regni, quæ majorē concedunt præro-
 tur Doctum gativam Doctoribus Academicis quam
 Scævola. hisce Cereis, tametsi peculiari Regis
 & Ex lib. vet gratia ita promotis. Istis insignibus
 Stat. ceremoniæ succedunt aliæ: primo os-
 a Lib. cit. culi, quo Pater purpurato filio (eo
 b 21. Hen. 13. enim

c enim in loco initiandus haberi so-
 let) non modò suum, sub cuius præ-
 sidio tantus eminuit, amorem testa-
 tur, sed & matris Academiæ, tantâ fi-
 lii gloriâ triumphantis, unâque etiam
 ad ejusdem amoris vinculum in Ec-
 clesia Dei, evitato omni schismatis
 contagio, conservandum cohortatur.
 Solennis tandem benedictio sequitur,
 quâ illi in Ecclesiâ, & per illum Ec-
 clesiæ fausta omnia comprecatur: &
 ut pro præteritis virtutibus ab Acade-
 miâ gloriam istam consecutus est, ita
 ut ex futuris ejus bene meritis Acade-
 mia vicissim gloriam consequatur, vo-
 ta nuncupantur.

Postquam ista multâ ceremoniarum
 solennitate, magnâque Principum
 omniûmque spectantium volup-
 tate peracta sunt, nihil jam restat, nisi
 ut is, qui jam plenariam Cathedræ
 Doctoralis possessionem adeprus est,
 aliquod sui experimentum suo tanto
 titulo, tantâque Academiâ, sed tanto
 imprimis Judice, & spectatore dignum,
 ex sua Cathedra exhiberet. Idq; mox
 reliquos inter Athletas disputando
 cumulatè præstitum. Exantlato enim
 inaugurationis negotio, classicum ca-
 nitur, & *Hollandus* provocat ad certamen,
 thesibus palam denuntiatis quas

c Obtinuit e-
 nim ut dein-
 ceps eum sem-
 per patris ho-
 nore & nomi-
 ne colant, cu-
 jus munere
 gradum con-
 sequuntur, Ita
 & inter Ma-
 stros Incepto-
 res in Arti-
 bus Senior
 Procurator sē-
 per Committio-
 rum pater di-
 citur.

respondens, nequis de sensu scrupulus
subesset, primò versibus, pro more A-
cademiæ (quæ illum Poëtis honorem
semper detuli) explicabat. Priorē istis.
*Non benè conveniunt Sanctis, nec talia
piscunt.*

*Cælestes anima, quæ tribuenda Deo.
Angelus, aut Sanctus cordis secreta vi-
dere.*

*Si poterit, poterit Sanctulus esse Deus.
Solut corda Deus scrutatur, peñora solus
Ille videt, Sanctis clausa, reclusa sibi.
Alteram istis.*

*Publica communi mandata est cura Mi-
stro.*

*Non ovis unius, sed data cura gregis.
Peste laborantem cum visis, publica lin-
quis.*

*Munera, deperdis spémque gregémque si-
mul.*

*Si moreris pastor, pecori tum succus a-
demptas,*

*Et via, nocturna stat patefacta lupo.
Nulla futura salus si sit, nisi viserit agros
Peste graves pastor, nulla futura salus.
Oratione deinceps, elegantiori dicā, an
intimā Theologicæ speculationis me-
dullâ refertiori? ita omnes excussit ve-
ritatis rimulas, latebrásq; falsitatis, Bel-
larminiana præsertim ut si Cardinalis
præfens suas sycophantias, quasi detra-
ctâ larvâ, omnium explosui vidisset ex-
positas*

positas, nisi omnem prorsus modestiam exuisset, vultum biteto suo rubicundiorum prætulisset. Sed quis ab ea fronte verecundiam expectet, quæ Babylonici Scorri pigmentis & pigmentis polluitur, quæque Bestiæ caractere ustulata, aduersus ista liquidissima sacræ veritatis oracula se obduravit? *z Tæ nosii solus animum z 1. Reg. c. 7. filiorum hominis. a Quis hominum nov. v. 39. vit ea quæ sunt hominis, nisi spiritus a 1. Ad Cor. c. hominis, qui est in eo? b Fraudulentum 2. v. 11. cor ipsum supra omnia, quis cognoscit b Jer. c. 17. ipsum? Ergo Jéhova scrutator cordis, v. 9. 10. probatur renum, &c. Ex quibus orthoxus pugil noster istam solius Dei cordi-scientiam solidè asseruit, omnesque in Sâctis & Angelis cognoscendi rationes ita subtiliter perscrutatus est, ut omni sciæ revelationis nulla (quam isti somniant) speciuncula comparet; speculum verò quod finxerunt, quo in Dei facie omnia cernerent, c Postquam arma Dei ad Vulcania ventum est, c Virg. Æneid. lib 1.*

—glacies seu futulis idu
 Dissiluit, fulva resplendent fragmina
 arenâ.

Parique eruditionis genere Pastorum officia loco secundo enucleavit: à quibus ita omnem diligentiae vigiliarumque

hiarúmque industriam exigebat, ut intelligerent tamen se publicos esse in domo Dei patres-familias, & propriæ inprimis salutis oportere consulere, ut aliis ad salutem æternā quàm plurimis quàm diutissimè, possint prodesse. Quæ omnia quàm argutè tractarit, quid refert verbis meis indicare? quum Doctissimus Rex (cujus acerrimo judicio nihil unquam limatius) nullam voculam aut causæ defuisse, aut redundasse palàm diceret, hominisque acumen & nomini consentaneum esse planè Aquilinum. Et certè talem oportuit esse eum, cui jam, ut Æneæ olim, tam strenuorum fratrum.

dDixit enim
Æglionby.
Ægle autem
lingua patria
Aquilam significat.
cVirg. Æn.
Lib. 10.

e—stipata cohors foret obvia, Martii
Progenies septem numero, septenâque
tela.

Conjiciunt.—

tam spectata virtute, peritiâque Antagonistæ omnes, ut septemplici Aiæ clypeo munitum facilè agnosceres, & qui nisu immotus eodem

Virg. Æn.
5.

Corpore tela modo, atque oculis vigilantibus exit.

Hollandus enim Gordonius, Fieldius, & Rivius, primæ Theseos propugnaculum oppugnant; Secundæ, Thomsonus, Hardingus, Airayus: tanto omnes impetu & telorum acumine, quanto d ia.

dia veritas, etsi vinci nescia, obrui tamen poterat, nisi tantum propugnatores invenisset; adeò ut quum eruditionis eximiæ fructum semper uberimum singuli percepissent, tum nullum unquam splendidiorum, quàm quòd unico hoc negotio duo reportarint splendidissima præmia; alterum, quòd Regem (quo nunquam melior) intima conspicuâque voluptate persuderint (quid enim apud bonos obrabilius, quàm in communem gaudii sui fontem aliquod vicissim gaudium regurgitare?) Alterum, quod apud Regem (quo nusquam doctior) non modò censuram, & quasi limam ferre potuerint, sed benignissimam etiam existimationem, & amplam laudem referre. Neque verò quis expectet aut hic, aut in sequentibus, prolixam argumentationum replicationumque seriem contextam; eam propter multiplicem varietatem, (quæ ipsa volumen justum expeteret,) historiæ hujus angustia non admittit; quantò minùs orationis meæ, quinimò & pectoris mei, angustia complecti potest illas in Rege, & ut verè dicam, Regum miraculo, immensas laudes, non modò inaudiri candoris, quo literarii Athletæ tantum & tam benignum approbato-

rem.

rem habuerunt, sed etiam eruditionis admirabilis, cujus & hoc tempore, & etiam deinceps sapius in omni genere scientiarum, *Theologiâ, Medicinâ, Jurisprudentiâ, Philosophiâ*, tam illustra è sublimi solio testimonia exhibuit, ut parca jam nimis videri possit ea *Mercurii* gloria, quâ quod Rex Philosophus, Theologus esset, *Ter Maximus* dicebatur; adeo ut jam eximii literarum Professores, qui tam præpotenti auditore beatos se censebant, tam præcelsi Doctore se judicarent beatissimos. Nec enim ullam argumenti jaculum jam contortum est, cujus ille vires subtilissimè, non pensiculavit, ut quem tacentem summâque Majestate affidentem, *Magnum* putares *Alexandrum*, eundem loquentem majorem crederes *Aristotelem*? Aristotelem dico? id quidem magnum; id tamen (nec tamen assentor,) nihilum: ausim enim asseverare, quantum recondita Theologiæ mysteria minutiis Philosophiæ anteponuntur, tantò Regem, Theologorum Principem, Principi Philosophorum anteferendum.

Quum *Jacobum* sacra manu Sacra Biblia è solio sollicitè pervolventem contuerer, quum citata utrinque testimonia accuratè excutientem, quum
argua

argumenta objecta solidè refellentem ,
 videre mihi visus sum , aut *Mosem* , ut
 sceptro sic eloquio, Pastorem populi ;
 aut *Davidem* , quum Prophetam , aut
Solomonem , quum ageret Ecclesiasten .
 Si quis nimium me adulatoriè in tanti
 Principis laudes lascivire censeat , aut
 grandiori oratione nti quàm res mere-
 tur ; intelligat is (ut olim de *Crasso* &
Antonio dixit f *Cicero*) se ex iis esse , f *Lib. de O-*
qui aut illum non audierit , aut judicare rat. 3.
non possit. Cujus ex divinis sermonum
 areolis, si quos collegero flosculos, aut
 currenti potiùs pollice decerpsero , ut
 ei, etsi nequaquam parem gloriam tanti
 ingenii sublimati , at pro meo tamen
 studio meriram gratiam debitamque
 referam , prudens facti mei interpretes
 id mihi indulgebunt non invitus , quod
 de eodem *g Crasso* à se descripto po-
 stulat *Marcus Tullius*, ut majus , atque
 divinius de *Jacobi* eloquiis, quàm quan-
 tum à me jam exprimitur , suspicetur.
 Nec enim quisquam nostrum, quum libros
Platonis mirabiliter scriptos legit , in
 quibus fere *Socrates* exprimitur . non
 quanquam illa scripta sunt divinitùs ,
 tamen majus quiddam de illo , de quo
 scripta sunt , suspicatur ; Quod tantò
 magis mihi postulandum est, quantò, &
 scripra mea *Platonis*, *Tullique*, inferiora,

g In initio l.
3. de Orat.

& *Jacobus Socrate, Crassoque* sublimior.
 Verum enim verò Academiam istam
 tam devotissimo Mæcenate indignam
 existimarem, si exemplum hoc tam
 sine omni exemplo splendidum, totius
 orbis notitiæ, taciturnitate sua suffuraretur. Illud præ cæteris præterire
 non possum (cujus nec unquam possum
 oblivisci) quum è Theologis jam
 opponentibus unus, Pastorum de invisendis peste! laborantibus officium
 ex eo *Jacobi* Apostoli loco astrueret,
h Infirmatur quis inter vos? accersat
Presbyteros, &c. Regem in seipso
 conspicuum dedisse testimonium illius
 consilii, quo *Henricum* filium in istoq
 Libro aureo, & verè βασιλικῷ accendere nititur; ut in *Scripturis Sacris legendis*
 (audite hoc Pontificii & frendite) peritus, & expeditus *Textualis*, esse satageret. Loci enim cita manu
 adinventi, & alta voce prælecti circumstantias omnes tam Theosophica
 indagine ventilavit, ut *Divum Jacobum*,
Jacobi Divi oraculum enucleatè exponentem, maxima cum voluptate,
 sed incredibili admiratione susciperent
 Academicorum etiam doctissimi.

“Ea vero omnia quæ sacris
 “literis continerentur, ut non
 homi

h *Jacob. c. 5.*
 14.

hominum , ita nec omnium
temporum propria censenda
esse monuit. Eam quidem fu-
isse temporum Apostolicorum
conditionem , propter mi-
raculosæ charisma sanationis ,
quo tum Deus Filii sui nas-
centem Ecclesiam confirma-
re voluit , ut Presbyteri tunc
temporis quosvis morbis de-
cumbentes , non modò sine
sux salutis periculo , sed cum
istorum etiam frequenti re-
valescentiâ inviserent : & i-
stis id circò sæculis , unctio-
nis symbolum quàm quoti-
dianum , tam etiam fuisse sa-
lutare : Istarum verò ceremo-
niarum necessitatem ab his
Ecclesiæ nostræ temporibus
tantùm abhorreere ; quantum
à primitiva istâ miraculorum
frequentiâ longissimè reces-
simus. Unde evidentissimâ ra-
tionis luce ex ipsissimo con-
textu

i Historia Je-
 fuit de rebus
 Indicis. Pe-
 trus Mafferus
 & Epist. Ja-
 poniez. Nec
 certe ratio
 fert ut Jesui-
 ræ sacrificu-
 liq; sperent
 unctos suos
 evaluros ma-
 nū Dei per-
 cutientem
 quum uncti
 ipsius Dei
 ægre possint
 evadere ma-
 num Jesuitarū
 Sacrifi-
 culorūque
 percutientē

"textu comprobavit hanc Apo-
 "stoli præceptionem Ministris cō-
 "nostrorum temporum non cō-
 "petere, cō quòd illi, de qui-
 "bus Apostolus loquitur, ac-
 "cersebantur quidem ut pre-
 "carentur, sed ungebant ut sa-
 "narent. Quæ ratio evidenti-
 "ssimè evincit, unctionis pon-
 "tificæ sacramentum huic loco
 "inniti nullo modo posse, cum
 "nisi Pontificii agnoscant se
 "non ungere ut ægrotos sana-
 "rent, sed ut morientibus vi-
 "aticum exhiberent. Illud e-
 "nim sanationis donum cum
 "jam) et si non raro se habere
 "i mentintur fanatici homi-
 "nes non habent, idè præe-
 "ptum hoc presbyteros accer-
 "sendi extraordinarium fuisse,
 "& ad nostros jam minimè
 "pertinere, nisi fortè se etiam
 "corpore medicos profiteren-
 "tur, qui esse debeant anima-
 rum

Apo- rum. Nam utriusque etiam
cō- Medicinæ peritiā habuisse
cō- illius seculi Presbyteros mihi
qui- plusquam probabile videtur
ac- (& de Divo Luca, Medico
pre- simul & Evangelista, planè
t sa- constat) quandoquidem ut
ntif- tempora tum erant, quum
pon- nullum unquam capitalius o-
oco- dium esse poterat, quam de
cum Religionis causa inter Ethni-
se- cos & Christianos; certissimi
na- res erat periculi si fideles,
vi- morbis affecti, se vitāque su-
e- am infencissimorum hostium
um curæ committerent. Sed e-
ere- quum potius erat, ut qui in-
ni- ter ipsos autoritate & do-
ee- ctrinā pollerent (quales erant
r- eorum presbyteri) iidem e-
e, tiam utramq; curam utriusque
né salutis, tam æternæ, quam cor-
m poreæ susciperent quo pacto
re- ægros suos melius poterant,
a- aut ad vivendum iterum con-
m firmare

“firmare, aut ad moriendum
 “(si sic Deo visum) præpa-
 “rare.

Cui solidissimo Regis de Aposto-
 lico sensu iudicio quum iudicium
Sancti Augustini (libro qui *Specu-
 lum* dicitur, illud ad sua tempora ac-
 commodantis) modeste opponere-
 tur (quanquam *Gregorii* potius *Ma-
 gni*, quàm *Augustini* scriptum il-
 lud fuisse ostendebatur) subjecit Re-
 gum ut Doctissimus, ita mitissimus,
 Pertinere quidem etiam dum,
 quantum commode fieri possit
 sine periculo, sed ut releva-
 rent orando, non ut unguen-
 do sanarent quod fieri non po-
 test sine miraculo.

k *Quales per
 multas hic in
 Anglia publi-
 cis tribunalium
 iudiciis dete-
 ctas egregie
 describit Har-
 sinettus libro
 inscripto. The
 Imposture of
 the Romish
 Church.
 I Nam earum
 fere solaram
 curam susci-
 piunt, ut eo-
 dem libro ve-
 rissime decla-
 ratur.*

Digna sententia Orthodoxo Rege
 hisce præsertim sæculis, in quibus post
 explosa fictorum Sanctulorum mira-
 cula vetera novæ succrescunt sanatio-
 num k imposturæ, eorum præstigiis
 præsertim indoctæ, qui se Patres so-
 dalitii Jesu venditant, ut veros sodalie-
 tii Jesu filios procliviùs fascinare pos-
 sint quiq; I mulierculis (quas pro stu-
 dio semper complecti solent) corporum
 medelam pollicentur, ut earum ani-

mas æternùm trucident. Quorum
foedissimis fraudum incantamentis,
cæterorum Regum Christianorum
Serenitates imponi sibi minimè per-
mitterent, si Britannici Regis in sa-
cris Dei oraculis idque *m* Dei jussu
evoluendis, exemplum velint sequi,
tamen illius in illorum mysteriis in-
dagandis sublime ingenium, assequi
desperent. Sed Papa illud prohibet. *m* Deut. 17.
Vocem Rege indignam! qui jussa Pon- v. 19. 20.
tificia curet, divina negligat; scilicet *Sic & eo.*
reformidans ne ab offenso Capitoli- rum *Athleta*
no Jove, vel Anathematis fulmine ad *Simon Comes*
ima Tartara præcipitaretur, vel pul- *Monteforten-*
vere tormentario sulphureoque in *sis*, cui quod
summum æthera displodaretur. Vah centū milia
Infernalem & Ignivomam Ignatii *Albigentium*
sobolem à Romanâ lupâ educatam. *Hæreticorum*
Intelligent tandem Orbis terrarum (sic pios no-
Principes nostro periculo, quibus ar- tant) truci-
gumentis suadeat Pontifex, & quàm dasset, & 80.
pia, quàm mitis, quàm charitate (si jam tradidis-
Diis placet) plena sit Religio Roma set *Sixt. v.*
nensium; quibus pietatis officia sunt, *Trophæum*
regna evertere, Reges trucidare, n statuit in *Va-*
vulgarem cædium modum dedigna- *ticana, &*
ri, nova, incredibilia, diabolica exco- *Christianissi,*
girare, ut simul, & noctu oculi, incre. *mi titulo do-*
dibilis numerus Principum Nobili- *natur. Angel.*
amque, quibus terrarum Orbis uni *Roccha des-*
versus cript. vatican

versus selectiores non habet, lamentabili exitu contrucidarentur. Certum est, & indies nova exempla fidem facient, quod ubicunque Jesuita est, *Garnettus* est, Regum proditor est, scelerum machinator est. Sanctiores vos (*Baalis Sacerdotes*) qui vestra corpora crudeliter conscidistis, sed vestra tantum; hi, ultra voto illius olim Tyranni, uno ictu totius Reip. jugulum confodient. Sentiet fortè, licet serò Nobilissima gens vicina, se quum Jesuitici flagitii monumentum destrueret, non inconstantiae modò suae Trophaeum extruxisse, sed veteris etiam parricidii, nova exempla accelerasse. Sed qui olim *Jacobi Deum* se peculiari titulo vocari voluit, idem eodem numine, eodem nomine se *Jacobi nostri Deum* esse Tutelarem patefaciet perpetuò, quodcunque *Esaus Antichristianus*, & *Papicolarum* infernale agmen diabolice machinetur.

At quo rapior, dum recorder officij mei, obliviscor instituti. Nihilominus, illud & jure meo superaddam, quod aureo hic asterisco videtur non indignum, quòdque & rum publice, & aliàs semper privatim, in Rege discipulante mirari solent omnes, eum adeò veritatis indagandae studio re-

neri, ut quum tantâ sit Doctrinæ ingenisque subtilitate, ut refelli facile non possit, tantâ tamen sit facilitate ut sibi contradici non modo patiatur facile, sed etiam cupiat. Nec enim vivimus sub ejusmodi Rege, nec eo seculo, quo tanti sit periculi *contra eum scribere* (ut inquit ille) *qui potest proscribere*; at nec illi jam contradicere, qui potest & aquâ & igni interdicere; adeò nostrum hunc Imperatorem alienum esse patet ab ea o *Adriani* Im- o *Ælius* peratoris (alias non illaudati) moro- *Spartianus* sitate, sui que superciliosâ confidentia, *in vita Adri-* quam propter, veri sæpius cognoscent- *ani.* di beneficio se privabat; de quo non illepide Phavorinus, *Necesse est* (inquit) *ut eum omnibus Doctorem agnoscam qui triginta habet legiones*: adeò proclive est principibus, non in literariis modò negotiis, quod forrè levius, sed in arduis etiam Republicæ consillis, sibi præ sui præfidentia, veritatis assequendæ opportunitatem, præcludere.

Verùm Cælo jam serè *medium sol igneus orbem* *Hauferat*; ideòque toto disceptandi negotio, non minore cum gloria omnium Actorum, quàm cum voluptate Audientium exantlato, visum est pereximio Procancellario

*p Lib 1. de
Orat.*

rio (cujus id uti diximus munus) receptui canere, & (pro more Academicæ) totam controversiam suo calculo definire: ne cui forrè auditorum ilud contingeret, quod *p Sulpitio*, & *Cottæ* attribuit *Cicero*, qui audita subtili *Crassi* & *Antonii* concertatione, hæserunt animis penduli dubisque, eorum utri credendum potiùs esset, an eorum neutri. Cujusmodi scrupulum omnem & orationis gravitate, & judicii, Doctrinæque (quibus plurimum pollet præstantissimus vir) soliditate, ita penitùs exemit, ut merito primas in Academica dignitate ei delatas omnes agnoscerent, in quo, omnium non scientiarum modò, sed & virtutum primas conspiciunt. Omnia verò illa Angelos atq; Sanctos invocandi nugamenta ita conspectui omnium, exposuìq; exposuit & pontificum Romanorum (qui istum Coelium cultum quasi præcipuam Religionis suæ Arcem, mordicus tuentur) vastitatem avaritiámq; strenuè detexit, ut non modò Romanam illam *Sancti Angeli* Arcem cum *q Borbonio* iterum obsedisse censeret, sed etiam eandem & in eadem unà inclusum Pontificem, funditus evertisse. Ea verò bea-

*q Guicciard.
l. 8.*

ta prædicavit regna (quæ autem illa, si non nostra?) quæ, ut unum Deum unice colunt, ita ab uno Deo amantur unice & coluntur; quæ & pacem stabilem, & religionem puram possident; quæ cum Literarum tum Artium gloria florent, quæ (quod omnium ferè caput est felicitatum) Rege fruuntur potentissimo, tamen pacifico, rerum omnium copiis florentissimo, tamen vivendi moderato, majestate & splendore supra summos, facilitate tamen, & affabilitate infimis pari, Rege denique Pissimos & piorum fautore, Doctissimo, & Doctorum summo *Mæcenate*, hoc est *Jacobo*, hoc est nostro. Ita actis, Deo pro tanto Rege, Regi, pro tanta clementia, patientia, candoreque gratiis, quæ concipi potuerunt maximis, voluptate incredibili perfusis omnibus, ante meridiani negotii pensum absolvitur, Regemque omnes omnibus felicitatum votis, unanimiter ingeminatis prosequuntur.

Ille verò, qui nullus unquam dapes sibi censuit jucundas: nisi quæ literarum sale condirentur, præteritæ voluptatis recordatione, & grata futuræ expectatione accensus, longa se mora destineri non patitur; ut qui

F

ab

ab epularum lautitiis festinando, eodē se esse animo proderet, quo fuit *Alphonſus Arrogonius* conſuetam epularum horam differendo; quo tempore, conſimili eraditorum colloquio diutiusculē intensus, cum ab eſurientibus Aulicis moneretur ſe ad menſam expectari, *nequaquam* (inquit) *hæc enim mihi dapes, hi convivæ*; ſenſitque multo jucundiorē eſſe guſtum ſerculorum, quibus anima alitur, quam quibus gula ſaginatur.

Theologia quidem anima animæ, Jurisprudētia anima reipublicæ, & *Jacobus* qui utriusq; ſaluti proſpicere ſe debere intelligit, utriusq; artes ſtudio quanto poteſt, maximo, & amore affectat. Itaque pomeridianas horas *Cæſarei* juris profeſſoribus impēdit, aſſidentibus à ſiniſtra, *Reginā* ſceminarum optimā, & *Henrico* Principe; à dextra, Legatis utriſq;, circumquaque *Heroinarum* & *Procerum*, cæteroque ut diximus, cœtu ſpectabili. Prodierunt tum è reliqua Jurisperito: ū familia, ſex lectiſſimi purpurati; *D. D. Byrd*, è Collegio *Omnium Animarum*, *D. D. Weſton* ex *Æde Chriſti*, *D. D. Martin* è Collegio *Novo*, *D. D. Huſſay* Principalis *Aulæ Magdalene*, *D. D. Buadē* è Collegio *Magdalenenſi*

nenfi, D. D. L. Loyd è Collegio Omnium Animarum, vires suas experturi omnes adversus Clarissimū virum, D. D.

Blencow, Collegii q Regalis Præpositi-
rū, Respondentem sub præsidio Alber-
rici Gentilis, Regii Professoris pluri-
ma (scripta ejus testō) literaturæ va-
rietate refertissimi. Theses duas pro-
posuit Opponentium meritō primus
D. D. Byrd, his Hypothesibus (more
Jurisperitorum) descriptas. Primam,
Caius, Civitatis Papiensis Civis, cui-
dam Julio concivi suo obviam factus,
cūq; maximo impetu, gladio destitūto
adortus fuit ab eodem Julio, se contra
vim illius defendente, interfectus, præ-
sente tunc fortè, atque inspectante illi-
us Civitatis Iudice. Paulo post, cum de
hac cæde in iudicio quæstio esset, prodi-
erunt quidam Testes, integræ opinionis
& famæ, qui prædictum Julium &
insidias fecisse Caio, & vim prius in-
tulisse testarentur. Quæritur.

q Vulgo Au-
ryal dicitur
forte quasi
Aul- roial;
nam & cole-
gium Rega-
le & Aula
Regalis olim
dictum ab
Ed. 2. Fūdat.
inde est quod
in chartis
fundationis
Colog, Regin.
legitur fuisse
antea Colle-
gium Oxon.
Regio nomine
sed Regina
nullum.

An prædictus iudex ferre sen-
tentiam debeat secundum pro-
bationes in iudicio deductas, con-
tra veritatem sibi privatim co-
gnitam? Affirmat Respondens.

Secundam.

Inter duos Reges vicinos diuturno bel-
lo inter se contendentes, induciæ nuper

Et fuerunt; quibus inter cætera cautum erat, ut utriusq; regni subditis liceret in hostili territorio tuto versari, usque ad certum diem in dictis induciis nominatum; ita tamen, ut si post illum diem quisquam ibi alterius ditionis subditus maneret, occidi jure ab illius loci incolis posset. Quidam cum ante diem præstitutum ad suos redire pararet, & conductâ navi, ab hostili portu solvisset (quoniam alia recedendi via nulla erat) in eundem portum, vi tempestatis subito exorta, reiectus erat, ibique manere coactus, donec dies induciis expressus elabaretur. Quæritur.

An iste alienus, & hostis, contra jus induciarum prius pactarum in hostili portu adversis ventis detentus, jure occidi ab illius loci incolis possit?

Negat respondens: & oratione facunda (qua facultate plurimum poluisse semper habitus est) omnia rationum pondera, judiciorum exempla, Jurisperitorum testimonia, adeo copiose luculentèque congeffit, ut nullam contra proferri censes potuisse vel speciem rationis, qua sententia tot propugnaculis communita cōvelleretur. Atqui quid adeo munitum, quod Jurisperitorum machinæ, & in-

scia

genia non labefactent? ita fit, ut dum acutissimi Opponentēs utrinq; argutiarum suarum impetu & ingenii quasi fluctu Decumano irruunt, Jurisconsulti, qui aliorum contentionebus terminos imponunt, suis item videantur non posse. Quod, cum in aliis eorum litibus levioris momenti frequens sit, in istis tanti momenti controversiis contingere mirum videri non debet. In quibus, duo quæ sunt in rebus humanis maxima, quasi die dicto, litigant pro Tribunali; Lex, & Æquitas; Conscientiæ rectitudo, & Judicii; bonus Civis, & bonus Vir; & (ut verbo dicam) salus hominis, & salus Reipublicæ: quæ cum conjuncta sint, mutuâque inter se concordia consonantia, reos ab injuria. Judices à scelere immunes reddunt, utrôsq; verò calamitatibus involunt, si invicē distrahantur. Quæ enim homini acerbior laniena esse potest, quàm cum *Meio Suffetio*, opinionum quasi bigis membratim distrahi, dum hac, Lex civitatis, illac, naturæ te incitet, hac Regis, illac Dei, te sollicitet, & discruciet offensio? Hæ enim in utraq; Thesi distractiones officiorum obversantur; quorum iam æquabilitatem, quò acriori disceptandi con-

tentione Cæsarei nostri concertatores investigant, eò profundius in *Democriti* pureum veritas demergitur.

Sed ecce nobis è machina verè Jo-
vem. Non enim interea Auditor pa-
rum attentus sedet Jacobus ; at nec
Auditor tantùm; omniâque non *Justiniani* supercilio, sed iudicio libravit
suo, docuitque oratione & frequenti,
& ex conditissimis Regiæ sapientiæ
thesauris deprompta, sublimius quid-
dam esse intellectus donum, quo cœ-
litus imbuît Deus pectora eorû Re-
gum, quos charos habet, quàm quod
nostri ordinis homines, quantiscunq;
aut ingeniorû , aut industriæ viribus
assequi possint etiamsi doctissimorû
omnium monumenta suis lucu-
brationibus expilârint.

Testor te *Dia veritas* (*cujus ego ve-
stigia semper adoro*) tantùm abesse
quicquam ut Regiis (ne dum alterius
cujuscunq; lectoris) auribus dem, ut
contrâ vidiam mihi impense metuē-
dum, ne tantum in tanto Monarcha
literarum splendorem, cognitionisq;
varietatem, orationis meæ maculis
potius obfuscem, quàm coloribus de-
pingā. Hoc mihi (scio) rota apud nos
cohors Cæsarea suffragabitur, de ea,
quæ tum agebatur, quæstionum ma-
teria

teria; nihil unquam ab iis, qui inter ipsos totas familias ducunt, aut scriptum, aut dictum fuisse ad institutum accommodatus, ad rei veritatem exquisitius; ad Reipublicæ usum opportunius, ad Jurisprudentiæ sensum subtilius, ad legum moderationem salutaris, ad omnium rerum, hominum, temporum, necessitates sublevandas validius, quam quod istoc die auribus sitientibus, oculisque præ animorum gaudio planè lacrymantibus, ex isto inexhausto eruditionis fonte hauserunt. Tum præcipue, quum animadverteret ex Disputantium utrinque; decisionibus, non modò Judicē in duo discindi, sed veritatem etiam discerpi, nisi ipsi propitius se sequestrem immisisset, eamque utrisque subduxisset: f *Philippi* illius more (etsi majore f *Justin. l. 7.* cum laude) qui arbiter factus inter duos Thraces, Regnum utrisque ab judicatū sibi reservavit. Etenim sententiæ oraculo sic statuebat. “Nec
“ hinc Conscientiæ notitiam
“ negligendam, nec illinc legis præscriptum violandum
“ fuisse, quorum antea alterum inevitabile videbatur. Siquidem (inquit)

“quit) duplicem sustinet perso-
“nam, unam publicam Judi-
“cis, alteram privatam hominis
“Christiani. Quâ Judex est, ju-
“ramento Regi tenetur secun-
“dum legem judicare; quâ
“Christianus, Deo obligatur ju-
“dicare secundum conscientiam.
“Quòd si aliquando con-
“tingerit, ut utrumque præstare
“nequeat, eò quod probationes
“asserantur contra veritatem
“privatim sibi cognitam, oportet
“inprimis omnes aggredi &
“tentare modos, quibus inve-
“stiget veritatem, & retegat
“testium falsitatem, & utrâ-
“que in lucem meridianam (si
“fieri poterit) protrahere. Sin
“adeò testes desperatæ sint ne-
“quitix; & præfracti, ut illud
“efficere, atque obtinere non
“possit, Rege tum demùm
“scriptis de re totâ certio-
“rem facere oportet, cujus est id of-
fici-
fium

ficiū, ut possit & debeat, tan-
quam Angelus Dei, iudiciū,
rectū, & secundū verita-
tem ferre: atque ita, vel juxta
conscientiam suam de re illa
statuere, aut alium in prioris lo-
cum Judicem substituere, cum-
que in testem producendum
decernere. Atqui si id Regi
persuaderi non possit, eam ut
provinciam atque curam in se
suscipiat, Judicem tamen o-
portet potius Judicis munus
deponere, & privati testis per-
sonam ultrò induere, quàm
contra conscientiam suam ju-
dicare: eò quòd verissimum
sit, quod quidam dixit, *qui ju-
dieat contra conscientiam, edi-
ficat ad gebennā*: quibus dein-
de subjecit, Nihil iniquius
esse, & immanius, quàm
ut bonorum causæ falsis ma-
lorum testimoniis æstimaren-
tur; sic enim neminem bo-
num tutum esse posse, cum

" nec Christo ipsi ejusmodi te-
 " stes falli defuerint ; nihilo ta-
 " men magis injustum illum
 " Judicem excusari, Deinde verò
 quòd illam *Boni Viri* , & *Boni Civis*
 distinctionem lubentiùs à Domino
Gentili (quo cum honorifice & no-
 minatim extra ordinem compellato ,
 frequenter disceptabat) usurpatam a-
 nimadverteret, quasi liceret cuiquam,
 ut Civi bono , agere , quod ut bono
 Viro, non liceret, eadem nihilo excu-
 sari judicem probavit ; præsertim ,
 " Quum possit, & bonum civem,
 " & bonum etiam virum præsta-
 " re alteri cedendo , qui , in lo-
 " cum ejus surrogatus , possit
 " vel secundùm veritatem ex-
 " ploratum , vel sanam saltem
 " conscientiam ferre judicium ;
 Adeò illud ut verissimū comprobavit
 quòd quidam dixit, *Quid* (inquiens)
fiet de Cive bono , cum Cacodemonēs ,
malum virum ad inferos abripuerunt ?
 quo Judices istiusmodi admonerētur,
 ne quid sibi rei sit cū t̄ justo illo, ne
 aliquando cum x̄ injusto illo exclamare cogantur, sed frustra: *Peccavi,*
proditio sanguine innoxio.

t *Mac.* 27. v.
19.

u *Mat.* 27.

v. 4.

Qua

Quæ omnia (ut omittam alia frequenter summo cum acumine interjecta) tanto cum judicio elocutus est, quanto credibile est Scævola alium, aut quodcunq; aliud sapientiæ oraculum, loqui voluisse: tantâ verò orationis Majestate omniûmq; audientium admiratione, quantâ certum est, Præter *Jacobum*, neminem potuisse. Quod etsi quivis rerum æstimator prudens, faciliè deprehenderet ex nudis istis orationis lineamentis (ejus enim sceleton tantum assequi potui, ipsam verò pulchritudinem, & quasi vitam non potui) mihi tamen agnoscendum est necessariò, narratunculæ meæ humilitatem tantum esse infra rei dignitatem, quantum aut Majestas est Regia supra meæ fortunæ conditionem, aut Regia sapientia extra mei ingenii caprum. Quod etiam indiciiis non levibus, in altera induciarum controversia eluxit. Nam quum rationes utrinq; prolatae irreconciliabiles viderentur, adeò se peritum præstitit, non modò Jurisperitorum jam decertantiû, sed ipsius etiam Juris Moderatorem, “ut quum religioni duceret, “aut induciarum expressas sanctiones

“ Etiones violare, aut cujusquam
“ (tamen si hostis) vitam teme-
“ re impetere, utrique periculo
“ medicinam salutarem adhi-
“ beri oportere pronunciaverit.
“ Idque (*inquit*) facile com-
“ parebit, si aliam esse rationem
“ Principis five Judicis supre-
“ mi, aliam subditorum, & Ju-
“ dicis subalterni, observave-
“ rimus; ideoque ut subditi fa-
“ cere debeant secundum leges,
“ & sententiam Principis supe-
“ rioris, ita & Princeps debet
“ vim superiorem agnoscere,
“ Dei scilicet manum: Si ergo
“ Induciæ inter Me, & Turcam
“ seu Principem alium aliquem
“ factæ fuerint, & post induci-
“ arum tempus elapsum ali-
“ quis, quem tempestas maris
“ in partes Britanniae Boreales
“ adegerit, ibi inventus fuerit,
“ si ab incolis ibidem degenti-
“ bus dictum induciarum diem
cog-

cognoscentibus, non autem,,
mentem Regis, occidatur,,
non sunt in culpâ; quia supe,,
rior vis semper est agnoscen,,
da, nec ad illos pertinet, sed,,
ad Principem strictum jus,,
ex æquitate moderari. Judex,,
autem inferior, hominem ita,,
captum liberare non debet,,
sed Regis arbitrio reservare,,
qui eum potest, & debet ser,,
vare. Nam Rex ipse debet,,
etiam cedere vi majori, quæ,,
à Deo proficiscitur, atque ita,,
aliquid de jure stricto remit,,
tere. ,,

Sed quid ego tam sacra eloquia,
tam illotâ manu, tam dispari stylo ul-
teriùs contrectem? Credite, mihi cre-
dite, humeros tanto oneri impares
meos sentio; nec quicquam magis
metuo, quam ne tripodem illum con-
tumeliâ afficiam, cujus Oracula pro
ingenii mei mediocritate, amoris ve-
ro immensitate, laude aliqua afficere
staruissem. Parcite, verò mihi pacite,
Florentissimi Oxonienses, si dum amo-
ris officio, & officii amore abripior,
ab

ab ingenio videar derelinqui; subve-
 reor enim, qua estis in Regem opti-
 mē meritum, optima voluntatum
 propensione & gratitudine, ne vestrū
 candorem suboffenderim, qui teme-
 rario ausu, calamóq; meo (quid enim
 dissimulem?) vere anserino, eas Re-
 giæ loquelæ laudēs profanem, quas
 ingenio, & acumine Aquilino, ore ve-
 rò Cycneō, aut Phæbeo potius, con-
 cini celebrarique debere censuistis.
 Quemadmodum enim amatores, A-
 masias aut Dominas suas tabulis de-
 pingi minūs pulchras, quam eas ipsi
 animis finxerunt suis, ægrè ferunt; ita
 nec ita modò, sed multò etiam ægri-
 ùs meruō feretis, eum quem vos ha-
 betis, quique vos habet in deliciis, vi-
 li orationis meæ penicillo depictum
 intueri, vivóq; illo succo, & colere de-
 nudatum, quo præsentes præsentem
 tanta admiratione, & quasi miraculi
 loco habuistis. Testes incredibiles
 applausus vestri, in Academiā antea
 inauditi, tum verò tam frequentes, ut
 eloquentem Regem ad singulas penē
 sententiarum periodos, quasi gaudii
 vestri impores, acclamationibus im-
 pediveritis. Hic enim illud doctorum
 hominum x *Nil admirari* meritò de-
 siit apud doctos, atque.

x *Hor. ep. l.*
1. Ep. 6.

Nunc

Nunc *admirari prope res est una Numici*, quæ omnium animos eruditorum, quamvis etiam è Secta Stoica, vel invitos abriperet, vel ex invitis redderet lubentissimos. Nec enim Academici soli tantæ voluptatis impotentia superati, sed splendidissima etiam Procerum caterva, venerandique Senatores manus suas, habenis Reipublicæ moderandis adsueras, ingentis lætitiæ sensu complodere docuerunt. Et, quod priori voluptati incredibilem fecit accessionem, *Regina Anna*, tanquam altera in medio plaudentium Heroinarum choro *Diana*, unaque *Henricus* Princeps exultabundus manus tenellas, & beatas tanquam communis lætitiæ lubentes testes, crebris splendidisq; applausibus divexabant. Quid plura? qui tantæ delectationis impetu non parcellitur,
is mihi dura filex, aut flet

Marpesia cautes,

& qui gaudentibus omnibus, una non lætatur, ille per me, gaudentibus omnibus, solus lugeat.

Istas tandem jucundissimas deliciarum dapes, sole jam ad vesperum inclinato, claudebat doctissimus *Gentilis* oratione diserrâ, quâ beatam prædicabat jurisprudentiam, quæ tanti iterum

*Et hujusmodi quidē Justinianum & desiderat & jam sperat Britannia in legibus Municipali-
bus earūque in numeris Professoribus (totius fere regni hircudibus) in ordinem redigendis, & re-
formandis; graviora enim dāna patiuntur saepe Cives ex ipso jure, quam ex injuriis quibus propulsandis jura conduntur.*

rum g *Justiniani* auspiciis fuerit illustrata. Jurisperitis verò suis meritò congratulabatur, qui tam potentem Monarcham, eo ipso die, non facultatis tantum suæ peritum, & studiosum, sed sui quasi Ordinis Professorem, & Mecænatem experti fuerant. Ira, omnibus seriò exultantibus, disceditur.

Sed brevis est intermissio voluptatis, quam statim à Cœna renovant per jucunda Tragœdiæ spectacula, & quasi seriæ antegressæ disputationis condimentum Fabulæ (quam delecti ex universa Academia adolescentes egerunt) nomen AJAX FLAGELLIFER, titulo ex *Sophocle* mutuato, sed re, tam diversa, quàm idiomate. Cujus argumenti factus est delectus, non tantum quod splendidâ pomposâq; representationum varietate, tantis spectato-ribus delectationem affluentem ministraret; sed quòd materia etiam videretur Aulicis, Academicisque auribus, animisque perquàm accommodata. Celebris enim representatur illa de *Achillis* defuncti armis contentio, quæ sibi pro militaris virtutis præmio vindicavit *Ajax*, sed obtinuit *Ulysses*, prudentiæ merito, & literatæ facundiæ. Victus miles theatrum,

trum, circumq; omnem furioso com-
plet boatu, Furias evocat, Deos ho-
minesq; execratur, nihil præter mi-
nas, & vindictam spirat. Sed & vanxi-
ræ, sine viribus & vires sine prudentia;
inq; domini perniciem cedit ferocia,
quam non literarum & doctrinæ cul-
tura temperat. Post varia furibundi
hominis facinora, ovium grege, ducū
Græcorum vice, contrucidato, ingenti
arieti pro *Ulyssæ* immaniter flagel-
lato menti tandem restitutus sibi
mortem consciscit, dementior quàm
quum demens. Domini mortem mi-
serrimè luget *Tecmessa*, sed exultat
Umbra Hæctoris, quæ *Aiaci* insensis-
sima, Chori præbebat vicem. Quæ
omnia quàm mirifica, & aures, & o-
culos varietate pascerent, facile non
est dicere, eóq; magis quòd pro ma-
teriæ varietate, tota Scenæ fabrica, &
artificiosus peripetasmatum appara-
tus, iterum atque iterum, mirantibus
omnibus, invocaretur: ubi modò *Tro-
ja*, & littoris *Sigæi* ideam vivam con-
spexeras, mox sylvas, & solitudines,
horrenda antra, & furiarum domici-
lia: hisq; subinde vanescentibus, Ten-
toriorum Naviúmque faciem jucun-
dissimam inexpectato contuereris.

A C T A

ACTA TERTIÆ DIEI.

Amersi ex istis literariis
T delitiis, quibus & diem
 & noctis eti-
 am ferè medietatem
 principes patientissimè
 impendissent, non mo-
 dò ad satietatem hausisse, sed ad tœ-
 dium etiam exhausti videri possent
 nisi eorum incredibilis esset erga
 sapientiæ studia propensio; *Jacobus*
 tamen, quasi a Sol ille, quem in Bri-
 tanniâ non occidere, aut resurgere
 retulit *Tacitus*, sed ita leviter tan-
 tùm noctû transire ut finem atq; in-
 itium lucis exiguo discrimine in-
 ternoscas; primo mane præsentia
 fulgorisq; sui Phœbeâ iterum lam-
 pade eruditos Phœbi alumnos il-
 lustrare statuit. Nam post com-
 munem

a *Tac. in vit.*
Agricola.

Sive Musæ Regnantes. 131

munem animarum Reique Publicæ salutem, ex legibus divinis, atque humanis (quæ superioris diei pensa) æstimatam tertiam jam curā corporis salutis, id est Medicinæ, impertientiam censuit; utpotè cui probè innotuisset illius dicti veritas (etsi à a nato nescio quo contorti) quo tria illa quæ possidemus, & quæ nostra dicimus, animam, corpus, & fortunas intelligimus, non ita esse nostra, ut arbitrio nostro habeantur, & regantur, sed dependere potiùs animam à Theologorum, fortunas à Jurisprudentium, corpus autem à Medicorum, etsi non arbitrio & libidine, (ut dixit ille) at disciplina tamen, & institutione. Quo in genere cum eos, meritò plurimā prosequamur veneratione, qui ita operam navant suam, ut quàm plurimis prodesse possint, nemo nisi iniquissimus rerū æstimator bonique publici pessimè invidus, Jacobo nostro recusabit immortalem gloriæ aram figere, qui ipse adeò mirabilem in *Theologia*, *Jurisprudentia*, & *Medicinæ* arcanis peritiam, eamq; planè (si negotiorum immensitatem spectes) divinitus affecutus est, ut si quid fraudis fucique in pulcherrima ista studia irreperit, illud uni

a Clerk de
Aul.

universum, non modò divino ingenio possit deprehendere, sed affectu etiam Heroico extra ditionum suarum oras amandare satagat.

Invaserat quidem gentem nostram Britannicam exoticis semper inopriis plus satis addictam. *Indici medicamenti* dicam, an morbi? affectatio, dum omnes plerique *Nicotiani fumus* (annon fimi potius?) halitu ita praegravantis capitis defluxus devocant, ut eorum cerebra verè levissima, ingeniolii quidem pondere opprimuntur. Homines ipso, quem hauriunt, fumo leviores; quorum quia perquam multi, serà ducti poenitentia, illud de suo medicamento experti fuerant, quod de *Maria*, *Syllaque* dictum, medicinam morbo multò deteriore: pharmaci hujus vires, virúsque, subire jam Asclepiadei hujus Lycæi examen debere censuit prudentissimus Rex; ut ita & Regiâ & Academicâ censura, & nigri *θῆτα* adjunctione in exilium æternum (si fieri possit) eiceretur. Atque hanc disquisitionem usui publico indulgam voluit; alteram verò privato suo; quanquam & ea maxime in publicis sunt ducenda, qua vel privatim ad Principes spectant. Nam quum ea Principis verè bona

bona cura esse debeat, ut rem publicam, qua ipse florenti potitus est, posteris etiã suis immortalẽ transmittat, frustrãq; de illa civium felicitate consultaturus est, qui de liberis etiam suis, ab ipso ortu, virtute, morũque probitate imbuendis, tempestivè non deliberet, ecquis est qui non istam in Rege optimo, maxime exosculetur curam, qui ne de propriis sobolis suæ cunis, & vagitibus securus esse potest, nisi omnis vel levissima indolis contaminandæ suscipio præcidatur? Hinc iste emerſerunt quæstiones duæ, suo utrãque tetraſtico explicatæ. Prior.

An mores Nutricum à puerulis cum lacte imbibantur?

Mores vix Mater, Nutrix minùs inserit; indit.

Mos mores; corpus lac alit, haud animã.

Capra Jovi Nutrix, Cyro canis, & lupa Proli

Martigenæ, ex illis num lupa, capra, canis?

Posterior, Utrum frequens suffusus Nicotianæ exoticæ sit sanis salutaris?

Quid censum (vereor ne sensum) insumimus herba?

India, quã mittit, sed minus inde boni.

Num

Num sani, insani qui fecimus aspidem?

bÆneas Syl- merces?

vius, de rebus Quo pro sit sanus non habet, eger habet
gestis Alphon- Utrâmq; harum splendidâ, copiosâ, e
si. radicâ oratione illustravit vir per-

c Nam Equi- quâ illustris, Dominus Gulielmus Pad-
tum, Armige- deus, tam purpuræ Hippocraticæ quæ
rorum, Comi- Equestris balthei splendore nobili-
tum, Ducum, tatus; eo quidem nomine nobilior
tituli plane quod cum illinc, splendentium Au-
militares sunt licorum, hinc, certantium Academi-
ideoq; Medi- corum ordines contueretur (quorum
cus aut Legu- urrorumque gloria conspicuus erat
leius, qui E- maluerit se eorum numero adijunge-
ques audire re, qui literarum quam qui forrune
ambiteq; pru- splendore florent. Quo facto, & il-
denter agit, ac lam prudentis Imperatoris b Sigis-
si bellator ob mundi sigillationem prudenter evi-
rem bene ge- tavit; qui cum Georgium Fiscellum
stâ Medici Doctoris, & equitis unâ insignibus or-
aut Juridici natum videret, Doctori subseleis re-
nomine remu- lictis, Equestribus se libentius adijun-
nerari cuperet gere; Stulte (ait) qui literis c. Mil-
d Hic enim tiam præfers! Nam ego Equites, mil-
titulus est me- uno die fecerim, d Doctorum unum
riti, non gra- todide-

tix, sed Papa liberalior Imperatore fuit, quum crearet
omnes Doctores qui starent supra pontem, unde quæ-
nata est in Foro Papali, an Muli qui tum stabant supra
pontem essent Doctores; quid ni, quum Imperator Ro-
manus faceret Equum suum consulem (teste Dione
Caligula) cur non Papa Romanus faceret mulos
que etiam Asinos Doctores?

totidem annis, & Regis tum præsentis, multumque *Sigismundo* sapientioris exemplum tum præsens pro modulo imitatus est; qui quum omnes, qui usquam gentium, Principes gloria superaret, gloriæ suæ accessionem non minimam censuit, si Regio diademate laurus Academica emineret.

Et hujusmodi certè progugnato-
re opus fuit, qui & Eques animosè, & Doctor eruditè (etsi alias animo in *Nicotianā* non nimium hostili) im-
petus adversariorum tam potentum sustineret. Erant ii ex omnibus *Æsculapii* filiis purpuratis lectissimi, eruditione multâ, praxi longa, conspici-
cui; Dominus Doctor *Ailwerth*, publica diu Theoriæ Medicæ Prælectione plurimum laudis consecutus, Dominus Doctor *Gwyn*, è Collegio *Sancti Johannis Baptistæ*, Dominus Doctor *Gyfford* è Collegio *Novo*, Dominus Doctor *Ashworth*, è Collegio *Orielensi*, Dominus Doctor *Cheynell*, è Collegio *Corporis Christi*, quorum singulorum singulare judicium ita rerum controversarum scrupolos, & involucria excussit, & acumen, aures animumque Regis intelligentissimi delinuit, ut inde omnes in ima voluptate perfunderentur, Quum Regem

gem suum optimum tam etiam volup-
tate perfusū cernerent Regis verò
ingenium solidum à fumis inprimis
abhorrebat, & auditis, summique ju-
dicii lance perpensis singulorum u-
trinque rationibus.

“ Istum *Nicotiana* suffitum, seu
“ potius foetorem (sic enim dici
“ maluit) nullum aut in usu so-
“ briorum hominum, aut in
“ Schola Sapientum Medico-
“ rum locum habere oportere
“ palàm indicavit. In omnibus
“ enim Artibus & Scientiis cer-
“ tissima quædam fuisse earum
“ facultatum Principia, & A-
“ phorismos; cujusmodi, cum in
“ Medicina ab *Hypocrate*, *Ga-*
“ *leno*, & aliis tradita fuerint,
“ nihil facilè temerève oport-
“ ere admitti in communem
“ medicandi usum, quod ab eo-
“ rum sapientissimis institutis
“ abhorreat: Istorum verò Prin-
“ cipum Medicorum neminem
“ adhuc reperiri, qui fumos
“ (præsertim foetidos) cerebro
“ potius noxios esse quam sa-
lulares

lutares non docuerit: Nemi-
nem autem nisi insipientem
usurpare solere, quod à ne-
mine sapienti præscribi intel-
ligit, Oculus humanus ex fu-
mo lacrymam emittit, & hu-
morem, ideo ne fumum oculo
prodesse asseverarem? Præte-
reà, quis est qui nescit fumos
in fluorem converti solere,
præsertim frigiditate cerebri
accendente, ut videri possit
non tam elicere humorem,
quàm efficere? Quinimo ple-
rûmq; fit, ut humor, qui ex se
innoxius esset, nec cerebrum
læderet aut vexaret, istius te-
tri (& forè venenati) fumi
fuligine interveniente, &
prægravet cerebrum, & ma-
lignitate lædat. Quod si quid
aptum ad cerebrum purgan-
dum, & à superfluis exone-
randum quæratur, alia pro-
batissima olim à Medicis præ-

G

scribi

*c Paulo dete-
rior sed sua-
vior cibus &
potus meliori
quidem & in-
grato præfe-
rendus, Hip-
pocr. Aphor.
38.*

scribi remedia, aliósque modos
absque istis fœtoribus, qui ma-
gis noxia inducunt, quàm ex-
cernunt, ideoque si salutare
censeantur ullis sanis, at certè
nec sanâ, nec sobriâ mente
præditis. Quandoquidem sit
contra eorum c Principia il-
lud hausto fœtore efficere,
quod cum bono suavique o-
dore effiei possit. Illud por-
ro cum altero Medicorum
principio planè pugnare, qui
certis morbis certa etiam re-
media præscribunt; nec mor-
bi tantum rationem habent,
sed & temporis, quo mederi,
& hominis, cui mederi cupi-
unt. Sed nullum unquam me-
dicamentum; sanis omnibus
& insanis, omnibus in locis &
temporibus (præter Nicotia-
nistas) ulli unquam sumen-
dum putârunt. Itaque qui hoc
faciunt, faciunt quidem & si-

ne certo commodo , & sine ,
certo ullo exemplo , sed non ,
sine certo fœtore sibi ipsis , &
nauscâ aliorum. Cui tamen Re-
giæ adversûs sumum censuræ,accessit
quamvis adversa , peropportunè ta-
men facunda & ad,hilaritatem deco-
rè concinnata oratio , qua , Oppo-
nentium ordine quidem novissimus ,
sed meritò Medicorum nemini secun-
dus,*Dominus Chrynellus*,sumi tubuli-
q; (quem manu prætendebat mira-
biles laudes, & præ reliquis omnibus
pharmacis) potentem virtutem ad
coelum extulit. Cujus eruditi pru-
dentissimèq; temperati sales, eò ma-
gis Regis ; reliquorûmq; omnium a-
nimos oblectabant,quò liquidius in-
dicabant , ipsum tam animo fuisse
Nicotianæ hostem , quàm lingua pa-
tronum ; præsertim quum postea o-
stenderet Medicos nostros sumi hu-
jus rectum usum à Medicis *Indiæ*(ubi
& herba nascitur,ejusq; primo virtus
innotuit) discere debere;illos autem,
etiam quum ipsi maximè fruantur
sanitate , nunquam nisi sumo hoc
prius inebriatos , ad ægros accedere
consuefcere;idq;lege sub gravi pœna
esse sancitum;quasi esset &ægris salu-

140 Rex Platonius ,

d Benzo. l. 1. re , & Medicis honorificum , neutri
 Novi Orb. c. ut sobriè inter pharmaca versentur.
 26 . Cujus vesanæ consuetudinis comme-

morationi , d Benzonis etiam testi-
 monio comprobata , subjecit Rex :
 “ Satis quidem apparere , tam
 “ barbaram consuetudinem ,
 “ non nisi à Barbaris & Indis
 “ traxisse originem , qui tantam
 “ habent peritiam Medicinæ ,
 “ quam morum civilitatem.
 “ Quòd si qui fortè sint , quo-
 “ rum corpora meliùs viden-
 “ tur se habere propter hunc
 “ fami usum , id non tam facere
 “ ad laudem medicamenti ,
 “ quàm ad vituperium ipso-
 “ rum , quorum corpora ita in
 “ barbarorum naturam degene-
 “ rârunt , ut iisdem tantùm de-
 “ lectari , & sanari possint , qui-
 “ bus Indi & Barbari. Ideoq ;
 “ quotquot apud nos sunt Me-
 “ dici Tobacconistæ , censere se
 “ æquum esse , adeoque percu-
 “ pere , ut in Indiam istam (unde
 ori

Sive Musæ Regnantes. 141

orti sunt) relegarentur, ubi^{ce}
absque nostratium hominum^{ce}
contagio aut nauscâ, unâ^{ce}
cum ebriis istis Medicis li-^{ce}
berè se inebriarent, ibique de-^{ce}
inceps artem suam exerce-^{ce}
rent,

Reliqua quid morer? aut quid sine
gulorum disputantium laudibus, quas
antèa semper maximas meritò com-
paraverant, nobili tamen istoc cer-
tamine insigniter amplificarunt, in-
sistam! Quanto minus istum in Rege
meritò mirando, meritò amando,
laudum quasi Oceanum, atramenti
atq; encomii mei guttulâ augeri pos-
se sperem? Sed nec spero, nec moli-
or. Cupio tantùm cum e *Stratone* illo; e *Just.*
mundo huic cæculo, nubibúsq; igno-
rantia serviliter obfesso, solem huc e-
tiam, in occidente nostro orientem
digito ostentare, quem orientes po-
puli mirentur, Principes imitentur.
Æternúmque; attri, & tetri sunt & ha-
bentor, qui non tam cute, quàm cor-
de f *Æthiopici*, Solem, quò magis f *Herod.*
luceat, eò magis execrentur.

Toti huic tandem antemeridiano

certamini foeliciffimè decertato laudatiffima oratione, coronida finémq;, impofuit eximius in Medicina Doctor Profefforque Regius Dominus, *Warnerus*, qui omnia luculento genio polivit, quæ aut ad utrámque Thefin illuſtrandam, aut tamram præſentiam demerendam quiſquam, etſi avidiffimus optaret. In *Nicotiana* præſertim fumo denigrando foelix; cujus infundibulum ſeu fiſtula (ſic enim appellant) etſi jam apud Nobiles noſtros in patrium morem æque inoleverit, ac olim apud nobiles *Athenienſes* *tibiis inſufflatis* canere deceret tamen *Alcibiades* noſtros, illius g^o *Athenienſis* exēplo, noſtráſq; Heroínas exemplo *Palladis*, fiſtulas tam deformes; tam foetidas, tam ſpurulentas deſpuere, confringere, abjicere. Quid dico *Alcibiadis* exemplo, aut *Palladis*? quum domi habeant *Alcibiade* multo potētiorem, doctiorem, ſapientio rem *Jacobum*, parémq; *Palladi* prudentiffimam conſortem tantæ ſpurcitiei deformitatíſque non improbarores mondo, ſed oſores etiam manifeſtos.

Regis ad exemplum cur non componitur orbi?

Archiatrri tandem *Warneri* vota; comprecantis Regi, ne *Medecinæ* (quam
eo

g. A. Gel. l.
15.

eo die tam sublimi præsentia, orationis, attentionisque suæ honore affecerat) ipse unquam ope indigeret; 3. sed eo loci omnium id ipsum altâq; omnia foelicia comprecantium vota, strennuè (tēpore Aluredi) Collegiū subsequuta sunt.

Partem aliquam (quinimò & omnem) inde hoc Collegium) Vente diviūm referatis ad omnes. legium retinuisse Neoti

Istæ dum aurium, animūmq; gratissimæ dapes Principibus apponuntur, in Templo Beatæ Mariæ, aliæ interrim ad palatum apparantur in Collegio Beate Mariæ, quod vulgò Novū Anglicæ val- (etsi reverâ h perantiquum) dicitur; gus Novum ubi toto Regiæ in Academia commo- appellat) re- rationis spatio, diversari placuit Can- fert Foxus in cellario Universitatis, Dynastæ verè Martyrol. cu- magnifico: quique jam serenissimos jus tamen cō- Principes, Legatos, totūmq; Nobili jeſturam ut tatis comitatum illuc invitârat. Col- acutam magis legium id à Templo ad Euro septen- quam veram trionem; mediocri ultra platea (i Mu- crederem, hoc imprimis fa-

cit, quod nullum antiquioris ædificii vestigium, tempore Wiccami extiterit, quem latissimum illum terræ ambitum, in quo Collegium ab illo fundatum nunc splendet, maximo pretio, diversis personis coemisse, testatur situs Collegii elegantissime descriptus in Archivis ejusdem. i A Catis, seu Murilegis dictam Catstreet, quanquam non male conjectant, quæ antiquitas Catharinæ plateam dictam putant & contraſte Catestreet quod ibi olim esset Aula S Catharina.

ritegorum nominatam) per Ceruinam
Studioforum Aulam, diverticulo, dis-
situm; Gulielmi Wicchami summi olim
 kD. Martinus Angliæ Cancellarii, & Episcopi Winto-
lib. de vita niensis splendidū opus. Erat is, præter
Wicch. ubi e. illustrem Doctrinæ gloriam, illius se-
rudite eorum culi k nominatissimus Architectus,
calumniā re- quā singulari peritiā, tantum est &
fellit, qui eum gloriæ consecutus apud alios & gra-
literarū fuis- tiæ apud Regum suum Edwardū ter-
se imperitum, tium, ut splendidissima illius ætatis æ-
dy Mechani- dificia Regia, arces, propugnacula,
cæ tantum quæ numero splendore, sumptu, ultra
Architecturæ fidem Rex ille optimus, fortissimūsq;
laude commē- dicitur excitasse, hujus solius, exqui-
datum vul- sito ingenio fideiq; ascriberentur, ip-
garunt. sūmque vicissim à quo sunt excitata,
 I Ideo crede- ad ingentes honores excitarent. Quæ
rem in ejus utrāq; (ut alia infinita taceā) in unica
gentilitiis illa, in Arce Windesoriensi ab illo con-
conspici insi- structa, comprobatur amphibologia,
gnibus (qua quam istis oculis insculpi iussit,
eadem sunt Hoc F E C I T WICHAM: quo
Collegii) in- nomine cum ei ab invidis apud Re-
ter tres Ro- gem odium concitaretur, quasi Regiæ
fas, binas acu- magnificentia gloriæ ad se suffura-
minatim de-
flexas trabes, quales adhibentur ab Architectis in sum-
mis edificiorum fastigiis. Cheuronas Heraldī nomi-
nant, & Architecturæ peritiā his denotari agnos-
cunt. m. Cand. in Attre.

retur,

retur, eam sapienter æmulorum suorum sycophantium diluebat, cum Regi responderet, nō se scripsisse, quōd ea illustria ædificia fecisset *Wicchaemus*, sed quod ista fecissent *Wicchamū*, eumq; excitassent ad eam (quā tū pollebat) Principis sui gratiam. Nec n Cujus par-
minorem Architectonicæ subtilitatis tem inferior-
gloriam, pietatis verò majorem mul-rem, quam
tō assecutus est, ex iis, quas sumptu Navem ap-
suo, literis religioniq; sacravit, stru- pellant, ea
cturis planè Regiis. Quis enim nisi qua jam vi-
Regiæ magnificentiæ æmulus (ut in- situr magni-
terim incredibiles in n Ecclesiam ficientia re-
Wintoniensem expensas taceā) duo si- stauravit;
mul ausus esset tā immensi sumptus, partem enim
splendorisq; Collegia moliri, quā superiorem,
ille *Oxoniæ* posuerit, & *Wintoniæ*; eo seu chorale
animo; ut ex illo *Wintoniensi* refertis- (quo vix us-
simo alveario perpetuò surrogentur, piam etiam
quot-quot spei sunt optimæ, atq; in- splendidius
dolis, in hoc celeberrimum *Oxonienſe*. plurib; sue re-
In quo, sub unius *Custodis* regimine, galium enti-
septuaginta socii bonarum artium quitatum mo-
studiis infudant, & triginta Sympho- numentis il-
niaci Templum, quod ibi conspicitur lustratum)
augustissimum, insigni modulatio- Foxus Col-
num æstimatione nobilitant. Famulilegii Corpo-
(pro dignitate tantæ foundationis) ris Christi
perquam multi; redditus etiam, pro Fundator,
dignitate tanti Fundatoris, perquam extruxit.

opimi. Totius & Templi, & Collegii
 structuræ amplitudo, & majestas, ar-
 chitectum verè regificum loquitur; &
 subcelsi parietes, altero jam inscripti-
 onis suæ sensu superbiunt, plenèque
 sine amphibologia jactant, *Hoc fecit*
Wiccam. Has ille fecit Pyramides, quæ
 procul advenis à planicie Boreali o-
 culos tenent. Hanc ille Ecclesiam
 magnificentissimam, pinnarum mul-
 titudine, & elegantia spectabilem;
 Hæc ille claustra speciosa, eruditissi-
 morum hominum deambulacris fre-
 quenterata; Hanc ille triplicem *Bilio-*
thecam, ornatissimamque, quæ animi
 studiosis saturantur; hoc ille nobile
 Campinile, à quo incolis toties mul-
 centur aures; hos ille muros (hortos,
 viridaria, topiaria delicata ambitu
 complexos) quibus vix uspiam firmi-
 ores, quosq; eo consilio tales se fecisse
 o testatur, ut hostium si fortè bellum
 ingrueret, possent obsidionem susti-
 nere. Ita suos tam Marti quàm Mer-
 curio voluit esse, eumq; in finem du-
 arum turrium ejus propugnaculis,
 amplam Collegii aream munivisse
 videtur, quarum altera aditum or-
 nat, altera ferè opposita, propyleum
 occupat sublimis Aulæ Regio jam
 convivio destinatæ, ad quam amplà
 spectabiliq;

o In Statutis
 Collegii.

spectabilique; scala lapideâ ascenditur. Principibus ingredientibus; Poetarum pro affectu lascivientium gratulundæ Camœnæ undiquaque muros vestiunt; & de te, *Cæsar Britânice*, sincere, quod de Romano illo dictum hyperbolicè, *parietes medius fidius loquuntur clementiam tuam*. Cui accessit disertâ, seriâ, minimèque poëtica, aut lusoria amoris gaudiique testificatio (*nâ & gaudium res seria est*, inquit *Seneca*) quâ Principes aulâ jam potitos accepit Insignissimus Collegii Custos *Dom. Doct̃or Rives*, primo orationis suæ limine excusationem sui totiùsq; etiam Academiæ præfigens æquissimâ, *Quod ita nullum unquam finem dicendi facerent sed novus semper præcedentibus congratulationes adjungerent, Serenissimæq; Majestati Regiæ, quocunq; incederet, ubicunq; insisteret officiosam, & verbosam hanc molestiâ exhiberent: cū duo sint, quæ ad id impellât, cogantq; incredibilis ille in Rege longè optimo virtutū splendor, & immensa beneficiorum quibus per ipsum fruimur, magnitudo. Altero enim, non nos solum, quos divina clemētia tā opatabili, atq; amabili imperio subjecerit, sed totū ferè humanum genus ita devinci, ut exteræ nationes, sedibus suis*

"is excita, conspectū tam angustā, tāq;
 "propitia Majestatis avidē desiderent:
 "alterius vero seu coruscantibus radiis
 "intimos illum animorum omnium re-
 "cessus penetrare, eosq; in admiratio-
 "nē tā cœlestis, et jubaris instar mican-
 "tis excellentiæ rapere, & accendere,
 "quū nec uspiam doctrinæ, virtutis,
 "pietatis, quicquam reperiatur, quod in
 "sacratissimo divini istius pectoris
 "scrinio sedem & domicilium non col-
 "locarit; nec ulla unquam beneficia ma-
 "jora hominibus concessa, viderimus,
 "legerimus, acceperimus, quam quæ
 "Deus plenā, & quasi exundanti manu,
 "per aureum istū impluvium in nos ef-
 "fuderit. Sed istas Encomiasten a-
 "gendi partes modestē à se, quasi im-
 "pari tantarum virtutum præcone, de-
 "precabuntur. Ideoque multo liben-
 "tius gratulandi partibus susceptis,
 "Augustissima tantorum Principū Ma-
 "jestati adventum ad magnificum istud
 "Collegium congratulabatur; imprimis
 "quidē nomine Illustrissimi Herois, Co-
 "mitis Dorsetensis, Honoratissimi nostri
 "Cancellari, Summi totius Angliæ The-
 "saurarii, bonarūmq; literarū fautoris,
 "& Mæcenatis optimi, qui tum demum
 "se omnium laborum, vigiliarum, expē-
 "sarū quibus ille mirificē hanc Aca-
 "demiā auxit, provexit, ornavit (& quā
 marmoream

marmoream invenit, aureā effecit) se-
 fructū uberrimum percepisse arbitra-
 batur quod Regia sublimitas, non solū
 Academiā invisere, sed & hanc domū
 adire, ejusq; hospitio uti gratiosè di-
 gnata fuerit: deinde etiam Wicchami-
 corum omnium nomine loci & Colle-
 gii illius incolarum, quibus nullus un-
 quā dies latior affulsit, quā quod
 Sacratissimam Majestatem Regiam,
 cujus (post Deum) solius munere, pa-
 cem tranquillam, rerum omnium af-
 fluentiam, literis imbibendis otium,
 & quod caput est, religionem, non mi-
 nus à superstitionis face, quā schis-
 matis novitate repurgatā possident,
 intra suos parietes, & in istius Colle-
 gii præcinctu conspicere daretur. Quā-
 quum brevitatem & elegantiam tempe-
 rativā onerasset, vota nuncupavit
 Regi foelicia, ut & vitam longam
 multā cum foelicitate perageret, &
 quum naturam vivendi satietate ex-
 pleturus esset, de Regno in Regnum,
 sed multo excellentius; de vita in vi-
 tam, sed multo beatiorē; id est, è
 terris in cælum, ab Anglis ad Ange-
 los, transiret, ibiq; coronam gloriæ im-
 marcescibilem, & vitam nullis secu-
 lorū periodis finiendā consequeretur.
 Quantum Rex ista amoris offici-
 i; refectione delectaretur & ver-
 bis

his statim amantissimis explicuit, & beneficio posteræ diei, quâ clarissimum *Rivium* sibi à sacris deinceps privationibus futurum honorificè adscivit.

Epularis aulæ tantis convivis jam beatæ, supremam partem Regale ornavit Conopeum; Sacràque in medio ad mensam accumbente Majestate, à dextrâ sed longè ad ipsam Regiæ mensæ extremitatem diffusus, Princeps accumbebat *Henricus*; cui ad alteram mensæ extremitatem; objecti assidebant Illustrissimi Legati duo, mediòque à sinistrâ Regis intervallo, Regiæ resplenduit pulchritudo. Totam inde Aulæ dexteram longitudinem (quæ planè spectatissima) Dynastarum, Satraparumq; mensa obtinebat. Sinistra universa, pegmata, & spectacula vasorum ex auro argentoq; prorsus Attalica resurgent. Ita porrò omnia dulcissimis harmonicarum deliciarum dulcedinibus demulcebant excellentissimi Musici, (qui Cancellario semper in familia) ut non palari modò sed & oculorum atq; aurium hic epulas existimares. Ipsam verò epularum magnificentiam insolentem, si tantâ ornate molirer verborum varietate, copiâ, splendore, quanto

Sive Musæ Regnantes. 151

quanto ad ornandam mensam omnia
instruebantur, metuerem ne omnes
mihi verborum apothecæ, & i Apicii
scriptoris nunquam famelici nomen-
clatura esset exhaurienda: & si non
alium ornatu meæ ponerem, quā
magnificentissimus Cancellarius suis
sumptibus posuit modum, modum
ponerem nullum. Etenim nullus mo-
dus, ejus vel in principes officio, vel
in Academicos amori; quorum u-
trinque gloriæ, existimationiq; cen-
sus, sensusq; suos omnes lubēs devo-
ver; idque vel hinc perspicuum est,
quod quam diu Regium Jubar Aca-
demiā istam illustraret, hujus quoq;
magnificentia splenduit fulgor con-
tinuus. Non fores modo omnibus
apertæ, sed & mensæ perquam multæ
per varia triclinea omnibus sine dele-
ctu advenis splendidè paratæ; Nobi-
libus autem Aulicis atq; Academicis,
conviviorum perpetuò fastus adeo
Regificus, & ita splendidis famulanti-
um ordinibus spectabilis, ac si non
hodiernis tantum, sed quotidianis
mensis principes excepisset. Nec his-
ce contentus, quasi istæ amplissimæ
Ædes pectoris sui magnificentia es-
sent impares, atq; angustiores, quos
opportunè mensa non potuit excipe-
re,

*i Scripsit is de
omni dapum
lautitia in-
struenda li-
bros decem.*

*Quamquam
hunc censeam
a ium esse ab
apicio illo ce-
lebri apud Ro-
manos Gulo-
ne, de quo Se-
nec ad Elbi-
am matrem.*

*Plin. lib. 6.
bist nat. c. 17.
Athæneus l.*

*1. & 4 Ap-
pian. Alex. li-
brum scripsit
περὶ τῆς ἀ-
ποικίας τρυφῆς.*

tare, eorum domi mensas prodigè ornat epulis; nec ullam erat Collegium quod amoris, atq; honoris ergò, lectissimæ Ferinæ generosissimiq; vini copia non donavit. Quid autem Nobilibus tantum hospitibus immoror? quum eorum multitudo non minor, quibus major indigentia; quorum curam adedè piam gessit Cancellarii Amplitudo, dum munifico ciborum apparatu, eorum multiplices, & seriatim dispositi ordines assidue pascerentur ut facile sit videre, amplissimū illius pectus, ita *Agamemnoni* devotum, & *Ulyssi*, ut *Iro* etiam suus locus, suus affectus sanctè relinqueretur. Neq; hic quisquam, nisi invidia macilentus, orationem meam increper, inciletq; quod in illiuc munificentia verè heroicæ gratam recordationem verbis prodigendis non parcam, qui incerdibilibus tū sumptibus in Academia ista cohonestanda non pepercit. At nec sumptibus tantum (quanquam illi & tum, & semper alias immensi) sed nec vigiliis pepercit noctū nec laboribus diurnis, nec perperuis curis, atq; assiduæ sollicitudini, ut qui putaret æstimationem jam suam saluti suæ præponendam, gloriam tamen Academiae etiā suæ

sua anteferebat. Quæ ejus illustria in Regem officia, in Academiam beneficia, candidissimum pectus Regium non latuerunt, ac ne alios late-
rent, Rex, priusquam à mensa sur-
geret, magnificum Cancellarium ad se vocatum, poplitèq; prostratum, cu-
mulatissimis gratiis remuneravit, inq;
amoris acceptatissimi indicium, Re-
gio cratere, vino spumante provoca-
vit: quem iterùm, iterùmq; à Rege
exporrectum, cum submissimè re-
cusasset, vino, quod è cratere Regio
Reliquum, in Scyphum prægustato-
rium effuderat, genibus advolutus
respondebat.

Rex interim (more suo) quantum
istis tragematis saturatur, tantùm da-
pum philosophicarum appetitu ac-
cenditur; Aulicisque festinationis è
convivio insolentiam, & insaturabi-
lem Regis literatissimi φιλομαθία
mirantibus ad Templum denuò con-
conclamatur. Ibi enim principes ite-
rum expectabantur à sagacissimis ar-
canorum naturæ indagatoribus, qui
duarum jussu Regio selectarum The-
sium examen pollicebantur: Primæ,

*Utrum operâ artis possit aurum
confici?*

Sive

*Spe solâ dives Chymicus, re vivit e-
genus.*

*Natura proprium dum facit artis opus.
Ars impar, par pœna; Midas res ver-
tit in aurum*

*Omnes, hic nullus vertit, uterque perit,
Secundæ,*

*Utrum Imaginatio producat rea-
les affectus?*

*Qualia nostra parit, quot vis phanta-
stica formas?*

*Quam vaga fert Proteus, quâ nova
Nilus habet.*

*Concipit Æthiopem dum fœmina
mente nigellum,*

Vêtre simul fœtum cœcipit alba nigrâ

Quibus eruditus subtilitatum in-
vestigat, Arcium Liberalium Ma-
gister Ricardus Andrews è Collegio
Sancti Johannis Baptistæ, tuêdis ornâ-
disq; sufficitur; ventilandis autê, Ma-
gister Lapworth è Collegio Magdale-
nensi, Magist. Baskerville è Collegio Ex-
oniensi, Magist. Clayton ex Aula Glou-
cestrenci, Magist. Mocket è Collegio
Omnium Animarum, Magister Pink è
Collegio Novo, Mag. Bolton è Colle-
gio Ænei Nasi, viri omnes selectissimi,
& sacrationis, secretiorisque Philoso-
phiæ commercio & insignibus insi-
gaes, & quos istius diei gloria ita insi-
gniter

gniter decoravit, ut illorum laudibus
viritim insistere non gravaret, nisi
Cynthius aurem velleret. Velleret? imo
mihi, Academicisq; omnibus floren-
tissimis mulceret potius, animosq;
adhuc suavissima recordatione oble-
taret. Nec enim satis habuit Rex
φιλοσώτατος singularem subtilita-
tē, quæ multiplices in argumentando
se offerebant, scrupulos sigillatim
scrutari, eaque rationum acumi-
na laqueosque, qui in alterutra
Thesi ingenia vel perspicacissima
perplexæ tenere poterant, retun-
dere atque solvere, nisi etiam (quo
est ut erga fumos ita & fucos omnes
animo hostili) universa Chymicorum
fallacium auri pigmenta igneo illo
ingenio disilaret, eorumque putrida
auripigmenta Lydio iudicii sui lapide
penitissimè probaret, reprobarèturque.
Agnoscebat quidem (quod necesse
erat) Multorum Principum, “
Nobilium Philosophorum, “
animos istius Chrysopoeicæ “
possibilitatis opinione jam “
diu facinatos. Veruntamen, “
si ejusmodi rationibus ceden- “
dum esset, & Principes esse, “
atque

“ atq; etiam jam adesse , adesse
“ nobiles (nominatim illustris-
“ simum Academiae Cancellaria-
“ riam, Regnorúmque suorum
“ experientissimum Thesauraria-
“ rium *designans*) adesse deniq;
“ Philosophos Academicos,
“ qui priores illos Principes,
“ Nobiles, Philosophos, ridi-
“ cule, seriò tamen delusos, de-
“ mentatósque certò scirent. Istò
“ enim argumento ditatum ne-
“ minem, deceptos fuisse mul-
“ tos, dum id aggredierentur,
“ quod facultatem peritiámque
“ superaret, non modò homi-
“ num, sed & Demonum, qui
“ utcunque illudant (quod nun-
“ quam non faciunt) credulis
“ hominibus, quos auro sup-
“ positio interdum lætant,
“ aurum tamen creare, aut trans-
“ mutare non posse, furto qui-
“ dem surripiere, & è loco in lo-
“ cum transportare, & posse
Dæmo-

Dæmones, & solere. Multò
 minùs posse aurum crescendo
 multiplicari (quod non nemo
 censuit) ex auri semine in mo-
 dum tritici terræ concredito
 (cujusmodi semina k Caligula
 equo suo consuli factò
 apposuisse dicitur, & l Aristo-
 teles circa Philippos &
 Macedoniam, spicam auri
 previsse narratum refert)
 quod si fuisset verum, jam
 pridem habituros non fuisse,
 non agri-culturam, sed auri
 culturam, omnesque ad istam
 colligendam messem cupidè
 convolaturos. Quæ cum ea quæ sum-
 mè decuit, hilaritate, eaq; fronte, qua
 nobis cælum terrâsque serenat, præli-
 basset, solida hac, accuratâque ora-
 tione, vitrea, & singulina omnia Chy-
 micorum chrysibula irreparabiliter
 confregit.

Si quis (inquit) humano
 ingenio, aut creari aurum pu-
 tet posse, aut transmutari il-
 lum

" lum niti oporteret, vel autho-
 " ritate divinâ vel ratione hu-
 " manâ, vel experienciâ. At
 " autoritate divinâ quàm pa-
 " rum stabiliatur auri Chymi-
 " ci fabricatura, non allunde
 " opus esse quærere quàm ex
 " iis, quæ legimus in sacra Co-
 " dice ipsius Dei, quem quum
 " Principio *Geneseos* omnia cre-
 " âsse didicimus, in cœlis astra;
 " in terris bruta animalia, volu-
 " cres qui in aëre, & qui in
 " mari pisces, sub terra etiam
 " metalla creâsse omnia neces-
 " sario est intelligendum, quia
 " dicitur creâsse omnia. Quorû
 " in numero quum aurum etiam
 " censeatur, quicumque aurum ex
 " non auro, aut ex aliis metallis
 " facere sibi arrogat, putandus
 " est partem istius gloriæ, quæ u-
 " nico debetur Creatori, sibi
 " asciscere. Nam quacumq; tum
 " facta fuerunt, Deo indige-
 bant

bant Creatore, id est sapien-
tiâ, & potentiâ infinitâ : ideo-
que non possunt eadem ab ho-
minibus, quorum & sapien-
tia, & Potestas valdè debilis
est, denuo fieri, aut recreati,
licet ingenio humano per-
mutari possunt. Nam inter
creationem, & transmutati-
onem plurimum interest.
Nemo enim nescit ab homi-
nibus fieri ex canabe, aut li-
no vestes linteas ex his ite-
rum contritis, & confusis
chartam confici; linum autem
& canabem divini opus esse ar-
tificii, non humani; Ita au-
riferes monilia faciunt aurea,
aurum nequaquam; Ita & a-
lli, rerum externam formam,
& eam tantum transmutant,
Materiam autem ipsam, natu-
ramque rerum, & speciem
nullo pacto. Ista enim specie-
rum transmutatio, si in me-
talli-

tallicis speciebus concedere-
 tur, cur non etiam in aliis?
 cur non & hominem ex bove,
 aut bovem ex equo facere
 possemus? nisi quod voluerit
 Deus ut ex iis, quæ ipse for-
 maret, homini ne muscam
 quidem facere posse concede-
 retur.

Deinde testantur iidem
 Sacri codices, *Solomonem*, uti
 ditissimum, ita Regum om-
 nium sapientissimum fuisse,
 Quam immensâ autem auri
 vi indigebat ille ad sanctum
 Dei Templum, idque ex man-
 dato Dei extruendum? Quod
 tamen quanto cum labore,
 quot annorum expectatione,
 & quàm longè petita &
 transacta acceperit, Sacra
 Literæ loquuntur. At cur
 non ipse potius fecisset, si fieri
 potuisset aurum? Num impe-
 ritus erat, quem Deus testa-
 tur

“ter omnium sapientissimum.
“& novisse omnia ab infima
“planta ad Cedrum in Libano?
“Illud ergo divina authoritate
“non constat.

“At neque humana ratione
“constat. Nam primò cum
“aiunt mutari posse ut cibum
“in alimentum, sic metalla vi-
“liora in aurum, nihil habet
“simile. In cibo enim exco-
“quendo cibus ut patiens est,
“homo autem per vim natura-
“lem dicitur agere: at in hac
“transmutatione aliter habet,
“in qua secundum ipsos, au-
“rum patiens est, alia vero me-
“talla agentia.

“Secundò non potest ali-
“quid crescere aut multiplica-
“ri nisi per seminalem virtu-
“tem injectam in locum à na-
“tura, fovendi causa destina-
“tum, tanquam in propriam
“matricem; propria autem au-

H

ri

“ ri matrix est terra ; ergo ex-
“ tra terram nequit fieri aurum,
“ magis quam homo possit si-
“ ne muliere generari , aut
“ quodlibet aliud animal per-
“ fectum sine foemina.

“ Tertio , omne naturaliter
“ genitum habeat necesse à
“ Deo tempus præscriptum ad
“ maturitatem : (ut mulier spa-
“ tium aliquod mensium ad
“ uterum ferendum) at isti
“ profitentur aurum in instanti
“ fieri : ergo naturali rationi non
“ innititur.

“ Denique nec experientiâ :
“ utcûnque Regum aliorûm ;
“ nomina recenseri soleant eo-
“ rum, qui id aggressi, se tandem
“ deceptos senserunt. At quis
“ unquam hanc artem , eâdem
“ dives factus , laudavit ? Eius-
“ modi ego novi neminem ; at
“ qui inde pauperes sunt facti ,
“ constat esse permultos ; quod
planè

“planè auri naturæ contrarium
“est: idèoque consultiùs faciunt
“qui ab illiberali hac arte ma-
“lunt tempestivè abstinere, quàm
“serò pœnitere. Istam Regis *Plato-*
nici, aut *Platonis* potiùs Regis Theo-
logico-philosophicâ orationem, quâ
arrectis auribus imbiberimus, nō sum
exprimendo satis, quantiscunq; pha-
leris, verborúmq; lenociniis indulge-
rem. Vidimus, & audimus in *Jacobo*
plusquā *Trajanū*, in nobis vidit *Jaco-*
bis, gaudio quidē. (Cersi alias dissimi-
les) plusquā *Plinius*; quosq; tum vidi-
sti (*Jacobe Caesar*) exultatione extra
se raptos, eosdem gaudia sua *Pliniano*
Eulogio ruminantes, bonus ô scelixq;
audias. Testis enim ipse es, quæ tū in
omnium ore lætitia, inde resultantia
vocibus testata, nihilq; tantis clamoribus
satis clausum: quis tunc non è vesti-
gio suo exiluit: Quis exiluisse sensit?
multa fecimus sponte, plura instinctu
quodam & imperio. Nā gaudio, quoque
vis cogendi inest. Num ergo modum ei
tua saltem modestia imposuit. Nam
quantò magis à te reprimebatur, ex-
arsimus; non contumacia (*Jacobe Cæ-*
sar) sed ut in tua potestate est, an gau-
deamus, ita in quantum, nec in nostra.

m Virg. *Æ-*
neid. lib. 12.
 n Virg. *Eod. l.*
de Eumede.
 Avus enim
 Henrici Prin-
 cipis erat Hē-
 ricus Scotia
 Rex.

o Idem l. 12.
 p Is est Chri-
 stianus præ-
 sens Rex Da-
 nia, Reginæ
 Annæ frater,
 Hector vere
 bellicosus, qui
 pio amore, fa-
 maq; Jacobi
 excitatus,
 classe Britan-
 niam appulit,
 anno superio-
 ri; quo Rege,
 nemo huc un-
 quam Hospes
 optatior ac-
 cessit.

Nam quum merita *Trajani* fiunt tæ-
 cur non *Plinii* saltem gaudia, unâ &
 encomia fierent nostra; Nec tantum
 nostra, istis enim in gaudiis suæ etiam
 partes fuere *Annæ* Reginæ, scemina-
 rum optimæ, tantâ consortis sui glo-
 ria modestissimè superbienti,

m Indum sanguineo veluti violaverit
 ostre

Si quis ebur, vel mista rubent ubi Li-
 lia multa

Alba rosa:

Henrico etiam, Principi juvenutis; qui
 (o Nomine avum referens, animo, in-
 genioque parentum)

sacro pii parentis lateri adhærens,
 haurientibus oculis futuræ suæ imi-
 tationis in Patre exemplum præocu-
 cupabat; discebâq; cum erudita tur-
 ba iis Parentis virtutibus applaudere,
 quibus ipse apud eruditos applausum
 demereri studeat.

(Tu facito, mox dum matura adoleve-
 rit ætas,

Sis memor; & te animo repetentem ex-
 empla tuorum,

Et pater *Æneas*, & p avunculus ex-
 citet Hector.

Quos dum virentior Nobilitatis flos
 exulantibus istis gaudii indicibus con-
 comitatur, Senatorum ætate maturi-
 orum humescentes oculi applausum
 suorum

suorum fidem, lacrymarum veritate comprobant.

Inter ista ovandi, disceptandique molimina, Procuratoribus Academiæ indicantur, à Rege jam statim expectari alteras in Philosophia Morum disputationes, quas, quia dies jam inclinat, in posteram auroram dilatum iri sperabatur; qui, accepto nuncio, omnia accelerabant: móxq; ipsis momentibus, eruditissimus moderatur, *Rogerus Porter* è Coll. *Ænei Nasi*, politicissima oratione, multaq; cum laude claudēbat omnia. Ita Philosophiæ Naturæ, succedit sororia Philosophia Politicæ; cui procedit patrocinaturus, qui id optime, & potuit, & præstitit, *Magist. Gulielmus Ballow* ex *Æde Christi*, homo si quis alius, politicissimæ literaturæ, suavissimiq; ingenii; cui compares ascendunt adversantia subsellia selecti Philosophi, *Magister Johannes Barham* è Coll. Corporis Christi, *Mag. Langton*, è Coll. *Magdalenensi*, *Magister King* è Coll. *Mertonensi*, *Magister Winniffe* è Collegio *Exoniensi*, *Magister Fucks*, & *Magister Thynnton* ex *Æde Christi*, qui sub præsidio eximii viri *Mag. Richardi Fitz Herbert*, *Almæ Academiæ* clarissimi Procuratoris, strenuè ut-

trínque;ælicitérq;ventilarunt binas
ipsis à Rege commendatas Theses.
Primum.

*Maius esse imperii fines tueri,
quàm amplificare.*

*Quæris Alexander mundos? an sufficis
uni?*

*An facile imperium hic unicus orbis
habet?*

*En furta! en cædes, mistósq; rebelli-
bus hostes!*

*An facile imperium hic unicus orbis
habet?*

*Desine plura tibi proponere, pãta tu-
ere.*

*Non facile imperium hic unicus orbis
habet.*

Secundam.

*Iustum, & iniustum non constare
sola lege, sed etiam naturâ.*

*Est modus in rebus, non vocibus, (Athee) pec-
cas.*

Dum rectum in solis legibus esse putas.

Id rectum est rectæ rationis, opinio non est,

Sceptice naturam consule, Sceptsis eat.

Si, nisi quæ fuerint posita dictamina legis

Nulla forent recti, non ita multa forent.

Quæ omnia tum doctissimus Re-
spondens omni historiarum rerúm;
undecunq; conquisito flore pingeret
polirétque dúmq; adversi pugiles ea-
dem

dem telorum varietate,ingeniorúmq;
acumine, quo ab altero excipiuntur,
confidenter irruunt, Rex ira ut in-
tentis oculis, & attentis auribus om-
nia hauriebat, singulorúmque argu-
mentis præsentíssima accuratíssimáq;
responfa accommodabat,ut hoc ipso,
non facilitaris modo suæ (quæ pluri-
ma est erga eruditos) sed sui etiã de
eruditis iudicii illustria exhibuerit
specimina. Facilitatis quidẽ suæ,quòd
quũ ipse optima nobisq; salutare ex-
perientiã conciperet solus, quantum
esset, aut imperia amplificare aut tu-
eri (quorum utrumq; foelicíssimè præ-
stitit, & ò diu, diúq; præstet!) homi-
nũ tamen in umbra Academica deli-
tescentium iudicia de rebus Regiis
planèq; maximis exquirere, eorúmq;
dogmata rationúmq; momenta pati-
enter (patienter? angustè loquor)
summa cum voluptate, summa cum
approbatione, gratè, graticlèq; imbi-
here & amplecti dignatus fuerit. Ju-
dicii verò, quòd abhorrens à teme-
rario p Ducis malè rigidi ingenio, im-
peritè censentis Oratorẽ in pacis ar-
tibus senescentem, de bello peritè di-
cere non potuisse, censuerit potius
politicorũ, eorúmq; qui in negotiorũ
tumultu versãtur, facta omnia ad trã-
quilla

p Hannibalis
Phormionem
irridentis.

quilla Philosophiæ theoremata examinari debere, quàm divinas humanóq; generi salutare Philosophorum vigilias, à polypragmaticorum somnolento supercilio vilipendi, atq; desipui. Et quod adhuc illustrius Clementiam Regiam studiúmq; erga literatos singulare demonstrat, quum jam advesperasceret, & Academiæ Procuratores ex eorú acceleratione animadverteret sollicitos, ne nimia torius diei nunc etiam & noctis molestia, Regia abutarentur patientia, eos lenissimis verbis iterum atque iterum securos esse iussit, nec pro ipsius tœdio, sed pro suo arbitrio & pergere, & consistere. Eorum etiam aliquibus, quibus procuratorum festinatio, & authoritas, vocem præciderat, Regia patientia, & authoritas revocavit. Ita finem sermoni suis cuiq; pudor, non tua (*Jacobe*) superbia fecit.

At divini sermonis tum tui, quem aut laudandi finem aut initium exprimendi reperiam? Mirum esse dicerem (si quid in te mirum esse posset) nihil à quoquã produci potuisse, atq; urgeri, etiam si summâ ex longa meditatione subtilitatem adeptum, cui tu subitaneo responso non æquè satisfeceris, ac si longè antea cogitationum

numstrarum penetralia perspexis-
ses. Mirum esse dicerem, nihil esse in
universis divini *Aristotelis*, Principū-
q; Philosophorum scriptis ita ardu-
um, atq; reconditum, cujus omnes
obscuritates, quotquot tum aut cau-
sæ natura, aut disputantium acumen
objectavit divini ingenii tui luce non
illustraveris: omnesq; scrupulos amo-
veris, ac si non tantum sacris eorum
vigiliis totam ætatem impendisses,
sed Pythagorica etiam *παλιγγενεσία*
eorum animas sensusq; omnes in Au-
gustum pectus tuum transtulisses.
Quibus ingenii tui virtutibus hanc
etiam pietatis (tanquam comitem,
aut ducem potius) annectere solenne
habes, dum ita omnia Philosophiæ
placita ad rationis limam trahis, ut
rationem etiam ipsam Sacra Templi
Statua, hoc est divino verbo appro-
bandam esse censeas, aut alioquin re-
spuendam. Hæc enim omnia nobis
præstitisse visus es, quum in Justitiæ
“norma disquirenda, fontem
“quidem ipsum in Deo, uni
“versi illo æqui bonique fonte
“indigitandum præmoneres,
“In rebus autem ipsis, aut ho;

“minibus catenâs quicquam
 “esse justum, quâ cum divinâ
 “voluptatis, Justitiâque ideâ
 “conforme sit. Illius enim fon-
 “tis guttulas, & quasi genui-
 “nas notitias inditas esse etiam
 “hominum improbissimorum
 “mentibus, etiamsi alio naturâ
 “vitio tenues isti igniculi op-
 “primantur. Inde quidem fie-
 “ri, ut ab *Aristotele* in *Politi-*
 “cis latrocinium, etiam quo
 “victus quæritur, numeretur
 “inter ea quæ naturâ duce fi-
 “unt, sed aliud naturale esse ex
 “affectu sensuum, aliud ex le-
 “ge rationis; affectus incita-
 “menta plerunque esse naturâ
 “vitia, rationem autem, (nisi
 “depravatam) vitia naturâ
 “corrigere, talique ratione la-
 “trocinium injustum judicari,
 Annon & illuc spectabat memorabi-
 lis hac in re conciliatio, & *Theologica*
 veritatis cum *Philosophica*, & *Ari-*
stotelis secum ipso, qui totâ hanc na-
 turalis

turalis notitiæ doctrinam visus est
demoliri, quum animæ primò infusæ
omnes prorsus rerum notitias abne-
garet, & tanquam abrafam tabulam,
nudamque proponeret? Sed quum tu
ingenii tui omnia penetrantis cuspide
“ inter notitias rerum, & rerum
“ species *discrevisses* & *osten-*
“ *disses* Notitias has æqui, bo-
“ nique judicandi, nobis à Deo
“ naturaliter inditas, tanquam
“ lucem, quâ videmus, non tan-
“ quam species, quas videmus;
“ Quis non statim (te docente)
“ agnovit, *Aristotelem*, & spe-
“ ciebus animam nudare potu-
“ isse, & genuinis tamen notiti-
“ is vestire? Quid autem aut subti-
lius, aut sanctius, quàm quum Justū
“ ex præcepto Dei, & justum
“ ex præscripto naturæ, etiam
“ tum, quum maximè pugnare
“ videbantur, fœdere reconci-
“ liaſti? Ita enim in *Abraha-*
“ *mo* filium *Isaacum* oblaturus,
“ pugnâſſe præceptum naturæ,
quæ

“quæ prohibeat patrem inter-
 “imere filium, cum præcepto
 “Dei, qui jubebat;utrūque ta-
 “men præceptum iustum: Nec
 “enim Abrahamum obtulisse,
 “quâ pater erat crudelis filio;
 “sed quâ servus erat fidelis
 “Deo; Deum autem esse supra
 “naturam, ideóque præceptum
 “naturæ cedere oportere præ-
 “cepto Dei, idque naturam ip-
 “sam præcipere, ut Deo natu-
 “ræ pareamus. Neque tamen
 “voluisse Deum, filii sanguine
 “paternas manus maculari, sed
 “(in probationem tantum a-
 “moris sui) experiri, an in om-
 “nibus, ut oporteat, Deo ob-
 “temperare vellet. Verum ut a-
 mantibus discedentibus, ea verba,
 quæ sunt novissima, hærent in ani-
 mo diutissimè, sapissimèque revol-
 vuntur: ita, si quid unquam divinissi-
 morum sermonum tuorum nobis ex
 animis elabatur (quod nunquam fu-
 turum audeo yaticinari) illud tamen
 elabatur

elabetur certe nunquam, quod aut ex
instituto tuo, aut ita potius linguam
dirigente Deo (qui tibi semper in pe-
ctore vicinus) ad extremam catastro-
phen (tanquam post convivium pla-
centam) distulisti, & pientissimarum
virtutum tuarum, etiam nostrarum
expectationum, quasi Epitomen, æ-
terna memoria retinendam reliqui-
sti. Istiusmodi enim nobis visum est,
quum de acquirendis tuendisque im-
periis ita definires, sive pace vivi-
“tur, sive in bello, sive Regna
“quærimus, sive parta tuemur,
“illud solum Regibus magnum
“gloriosumque, solumque Rege
“dignum haberi oportere,
“quod verâ cum virtute con-
“iunctissimum sit. Nec eo in
“genere quicquam anteponen-
“dum esse piæ, tranquillæque
“Rerum publicarum, & bono-
“rum civium tutelæ, quâ fiet,
“ut non Respublica modò ci-
“vibus, sed cives etiam virtu-
“te probitatæque florent, glo-
“riosam tamen esse Regnorum
etiam

174 *Rex Platonius* ,

“etiam acquisitionem, modò
 “justam; injustam enim non
 “Regum esse, sed latronum,
 “eò quòd, ut omnibus ita Re-
 “gibus imprimis scala virtutis
 “proposita sit, quâ solâ ad glo-
 “riam ascendant. Tibique id-
 “circò sive in acquirendis, sive
 “tuendis imperiis tuis, id uni-
 “cè placere(quod, Magni Re-
 “gis Persarum audito nomine,
 “usurpavit *Agésilas*) idque te,
 “de te semper usurpare velle,
 “*Nemo me major, nisi qui ju-*
 “*stior.*

Hæc tua tum(*Jacobe Maxime; Ju-*
stissimèq;) vox novissima, quâ non
 tam indicasti, quid omnes de te po-
 steà expectarent, quàm quod antea
 universi sint experti. At cur ita par-
 cus es laudum tuarum enumerator,
 qui magnitudinem gloriæ tuæ, justiti-
 æ tantum tuæ magnitudine metiris?
Nisi te justior: at talis nuspiam; potui-
 sses addere, nisi te doctior, & talis nu-
 spiam; nisi te sanctior, nisi te clemen-
 tior, nisi te prudentior, & talis, certe
 talis

talis, nuspiam. Harum enim, aliarūq; virtutum Regiarum omnium magnitudine, longo intervallo Reges omnes à tergo reliquisti, & quasi in virtutum summo monte collocatus,

Cernis anhelantem dura ad fastigia turbam.

Istis ita, uti diximus, transactis, omnibus jam scientiarum regionibus à Rege, non perlustratis modo, sed ejus etiam splendore, & præsentia illustratis, quid aliud restaret, quàm ut omnium, quotquot ab initio in palæstram coram tanto arbitro prodierant, Academicorum etiam reliquorum omnium nominibus, tam immensi amoris Regii agnitio, quam gratitudinis, & amoris sui contestatio exhiberetur? Quod, ut publico omnium nomine, ità & à publica persona (is erat, quem diximus, Academiæ Procurator senior) & publica omnium approbatione egregiè præstitum. Non quod cujusquam (etsi disertissimi oratoris) oratio potuisset eam gratiarum magnitudinem verbis complecti, quam Academici animis complexi sunt, aut Regi eam laudum infinitatem lingua renumerare, quam ille meritis est consecutus: sed quod illam in gaudiis Academiæ exprimen-

primendis quam *Timanthes* in luctibus *Agamemnonis* depingendis, laudem assequeretur, & eleganter explicaret, quam gratiæ gratitudinésq; florentissimæ Academiæ essent inexplicabiles, Qui quum publicæ gratitudinis, tunc exprimendæ, nunquam finiendæ, finem faceret, Clementissimus Rex, ut publico etiam testimonio indicaret (quod privatis colloquiis crebro inculcaverat) quàm sibi omnia grata, acceptaq; fuerant, & quam gratiosa, honorificaque æstimatione Academiam hanc verè suam complecteretur, universos incredibili attentione excitatos compellavit oratione pia, benigna, Regia; cui dum exundanti lætitia inhiamus, ejusdem materiæ vehementius intenti, formæ suavitatem penè totam amisimus, sensu tamen (quantum postea recordando potuimus recolligere) serè hujusmodi.

“ **P**R O conclusione litera-
 “ tissimi hujus exercitii, non
 “ potestis à me comptam ali-
 “ quam & politam orationem
 “ expectare, Neque enim un-
 quam

quam (ita me Deus amet) satis mihi otii fuit cum viris doctis & disertis colloquendi, adeoque nec disertus, nec literatus esse possum. Si ergo *Prisciano* vestro in his exercitiis vim fortè aliquam, & injuriam intulerim, illud debetis condonare mihi. Hoc tamen à me expectare, & persuasum habere potestis, quod ut literarum, atque literatorum omnia semper antea fuerim, ita & jam sim, semperque futurus sim *Mecænis* amantissimus. Quod vero ad illustrem hanc, & egregiam Academiam Oxoniensem attinet, hoc certo certius persuadere vobis potestis, quòd ei semper sim futurus propitius. Vos verò purum Dei verbum, ut est apud vos prædicatum, debetis retinere: Romanas superstitiones omnes fugere, & fugare

“fulgare; schismata autem, &
 “novellas opiniones renuere,
 “respuere & averfari. In arti-
 “bus autem veftris, & discipli-
 “nis (ut heri unus ex ornatis
 “veftris Theologis dixit) non
 “oportet vos gradum fiftere,
 “fed progressus femper facere
 “& praxin cum Theorica con-
 “jungere, ut vita veftra cum
 “profefione veftra femper
 “maneat conciliata. Sic &
 “Dei gloriam, & expectatio-
 “nem meam implebitis, méque
 “Regem veftrum honore reple-
 “bitis, & gaudio, & vobis
 “ipfis fructum uberem facietis,
 “& locupletem.

Inde omnes, animis mirifico gau-
 dii imperu concuffis, longo acclama-
 tionum tractu comitantur Principes
 accēfis funalibus (nam nox fatis pro-
 cefferat) difcēdentes, Aulámq; Regi-
 am reperentes. Unde mox *Henricus*
 Princeps à fuo Nobilium comitatu
 deducitur ad *Collegiū Magdalenenfe*,
 ubi in Aula Collegii publica à *Mag-*
dalenen

Magdalenensibus invitatus cœnare decreverat. *Supremæ mensæ* medium solus ipse occupabat, unde, quasi, de loco superiori, prospicere posset in cæteros omnes, qui simul ibi cœnabant: quorum ordines ita distributi sunt, ut *Aulæ media* *Comites* atq; *Nobiles* *Aulici* discumberent; ad utrâque autem *Aulæ latera*, ejusdē *Collegii Socii* omnes atque *studiosi*, qui ita tum frequentes aderant suóq; graduū habitu decenter ornati, ut *Princeps* eorum multitudine, & ordine plurimū delectaretur, eosque omnes pileis (quos gestabant) quadratis discubere operos benignè jussit. Et ne quod eis incomparabilis humanitatis suæ indicium deesset, scyphum vino solumantem generoso arripiens, unâque studiosos alta voce compellans, eorum omnium salutem propinavit, statimque omnes in pedes erecti constitunt, donec per totum *Aulæ circuitum*, suavissimi *Principis* salutem responderetur. Nec illud porro obscurum eximie benignitatis argumentum, quod frequenti sermone consueverit quasi jure peculiari *Collegium* illud suum nuncupare, seq; *Magdalenensem* libenter nominare, ejusq; se tanquam acceptissimi *Hospitii* sui curam perpetuo

petuò summam habiturum pollicitus fuerit. Qui vicissim ne quod amantissimi Principis demerendi officium pramitterent, sedulo curabant, & publici, privarique amoris, quoties se daret opportunitas, exhibebant indicia. *Pandulphi Colinucii Apologos*, librum manuscriptum auro, & margaritis affabrè contextum, jubente Collegii Præside, tradidit lectissimus genere, virtute, literis, adolescens *Gulielmus Graius*, *Arthurii de Wilton*, *Baronis filius*, natu minor, alienum donum Principi commendans illustri oratione sua, uti etiam *Eduardus Chalonerus* virtutis Paternæ hæres, qui duo insignium, auróque fulgentium chirothecarum paria, pro universi Collegii voto, & *Richardus Worflaus* adolescens illustris, libellum exoticarum linguarum versibus elegantè exaratam dono dedit: ut istiusmodi etiam munusculis levioribus, benevolentia magnitudo æquè facile conspici potuerit, ac cœli amplitudo fenestra, etsi parva.

Sed à cœna, ad scenam properandum est, qua loco suero, Principibus à *Johannensibus* representatur *ANUS RECURRENS*; fabula, focco Comico, sed pede Tragico, Tragicis e-

nim senariis ad novitatem scripta,
Scena in formam Zodiaci exactissi-
mè efficta, & Sole omnia Dodecate-
morii signa splendido artificio per-
transeunte. Cujus decursu quatuor
anni tempestates, quatuor ætatis hu-
manæ progressus, quatuor humorum
coporis varietates, & si quæ uspiam
sint varietates aliæ, aut fortunarum,
aut ingeniorum, aut amorum, aut lu-
dorum, omnes delectabili harmonia
in theatrum productæ, & in *Micro-*
cosmo repræsentatæ, adolescente pri-
mum Academico, aliarum deinde
omnium conditionum varietatē ex-
periente. Sed quid ego ista? quum
ipsa jam è prælo emerferit festivissi-
ma Comœdia. Incepta est, Sole ari-
etem ingrediente, finita, quum Pisces
Solis igne coquerentur. Digna qui-
dem quæ toto vertente anno dura-
ret, sed ideo Zodiacum suum festinan-
tius Sol visus est transisse, ut Prin-
cipibus multo istius diei rædio lassis,
quiescendi orium concederetur.

ACTA

ACTA QUARTÆ

DIEI.

 Oftero illucescente die, Regi optimo exhibitos ab Academicis suis ingeniorum fructus benignissimè recordanti, gestit animus & alvearia contempla-
 ri, in quibus apes tam sedulo confiderent & viridaria, è quibus mella tam jucunda legerent. Collegia (inquam) & Bibliothecas, quibus utrisque tam numero quam splendore, vel invidia judice, omnes ubivis gentium Academias, *Oxoniensis* longissimè antecellit. Quæ singulæ, etsi oculos intruentium, & animos illucubrantium mirificè oblectent, BODLÆANA tamen, quam cum primis invisere Re-

gi placuit, singulorum & delicias, & utilitates in se omnes, ad commune omnium emolumentum derivasse videretur. Ex qua quora, quantâquecunque gloriæ scientiæq; beneficia in Academiam redundant, THOMÆ BODLEO viro Equestris splendoris, sed Regiæ magnificentiæ, litterarum amantiſſimo, amantiſſimoque Mæcenati, universa debentur. Nam quo olim augusto loco, nobiliſſimam illam à Duce vere magno *Humfredo, Beufortio, Kempis*, excitatam audiisset Bibliothecam, ibi cum miserando spectaculo, nihil videret præter araneos tanti monumenti testes, parietes fixi, sordibusq; squalentes, libuit Heroi, privato census dispendio, rescircire damnum publicum, suâq; immensa munificentia, infamem eorum memoriam sepelire, qui privata, aut rabie, aut rapacitate, rei literarum publicæ tam preciosam suppellectilem subdlexerant. Nec ita modò beneficis, sed providus etiam, ne ista sua, consimili unquam calamitate (quod scelus absit) concuteretur reditus & opimos, & Regio diplomate in omne ævum constabiliter comparavit, quibus & custodum perpetua vigilantia sex enim diei horis inter sunt

sunt, suumque, ingressum exitumque
a Sic dictum campanæ sonitu significantes) copio-
a Gualtherus se remuneretur, & omni temporum
de Merton injuriæ occurratur. Sed non est mihi
qui Episcop. mei tanta fiducia, ut te (BODLÆE)
Roffensis, sperem calamo victurum meo. Vives
Henrico tertio tu satis virtutibus tuis, atq; literato-
à consiliis & rum gratitudine, quos virtutibus tuis
summus Reg. æternum devinxisti,
ni Cascella. Nomenque tuum laudésq; manebunt,
rius, Collegi- quam diu Oxoniæ nomen laudésque
um istud si manebunt. Satis mihi sit meo a Mer-
seculi ratio- tonensium Collegio gratulari, cujus
nem specte- per te antiqua gloria revirescit, quod
mus omnium cum seculis retro actis magnis do-
præclarissi- tissimorum nominibus floreret. Ba-
mū, felicif- cono, Burleo, Occhamo, Scoto, Brad-
simis auspi- wardino, Gatisdene, Dunbletono,
ciis pietati Nicholao Gorham, Suitzeto, b
& literis con-
secravit, an. 1264. h Quibus (nisi quod nollem
in nominibus recensendis ambitiosus videre,) præ-
ter Episcoporum infinitam multitudinem Archiepisco-
pos Cant. sex proximis pene intervallis ex hac domo
sibi invicem in sede illa Metropolitica succedentes ad-
jicere potuisssem, Cardinalium etiam aliquot speciosa
nomina; illud autem in gratiam pontificiorum non pos-
sum non adjicere, hujus Collegii socium & alumnum
fuisse Gulielmum Gryfant, Medicina gloria cele-
bratissimum qui pater fuit Grimoaldi Gryfant Papæ,
cui postea nomen Urbanus quintus; Ex Registro Col-
legii Mertonensis.

(quanta illi omnes Europæ lumina?)
 nostro seculo unà cum *Henrico Sa-*
vilio, istorum cuivis æquiparando, te
 Produxerit; qui ejusmodi doctrinæ c *Ita nomina-*
 cruditissimus es hæres, & ejusmodi *tum quod,*
 doctorum futurus es foelicissimus pa- *Gualterum*
 rens. Situm quidem est illud B O D- *Stapletonum*
 LÆ I Minerval loco ad lucubrandi Episcopum
 secessum peridoneo; remotum enim à *Exoniensum*
 civium strepitu, & sequestrium parie- *habuit fun-*
 tum interjectu, & Collegiorū, Scho- *datores; qui*
 larūmq; artium Publicarum adjectu. *Aulam etiam*
 Inter quæ tamen omnia tam super- *Cervinam*
 bâ magnificentia altitudinēq; Pyra- *fundavit. E-*
 midum eminet, ut & procul compa- *rat is Henri-*
 reat, & Bibliothecam ingressis modò *co 2. à consi-*
 in Civitatem universam Collegiā que *liis, & sum-*
 circumquāque conspicua, sed in ad- *mus regni*
 jacentis etiam regionis planitiem & *Thesaurarie*
 irrigua prata exhibeat pulcherrimum *us, temporeq;*
 despectum. Cui illic oculorum ob- *turbulentissi-*
 lectioni accessio fit non mediocris, *mo maxima-*
 ex per jucunda illi accuratissimi *Regni nego-*
 herbarii atque hori (quæ parieti Au- *tia Legatio-*
 strali adjacent (vicinitate, Collegiūq; *nēsque pru-*
 etiam c *Exoniensis*, quod occidentali *dentissime fi-*
delissimēque
 obivit, quūque Rex ei Custodiam Civitatis London
 tradidisset, quam regina excercitu tam hostili appe-
 tebat, Seditiosi Cives tumultu furibundi, eam una
 cum fratre. Nobilissimo Equite capite detruncato, trus-
 cidarunt anno 1326.

I

adhære

adhæret lateri. Cujus Collegii Fūda-
toris aliorúmque Patronorum insignia,
ita elaboratis ibi describuntur areolis
herbarum, ut illustrium Mecænatum;
(Domini inprimis *Peeters* , Baronis
de *Writtel* doctissimi Nobilissimique
Herois, cui, tanquam secundo Funda-
tori debere se gratissimi *Exonienses*
profitentur) virentem semper cernas
gratam memoriam atque honorem,
Crescent herba crescetis honores.

c Titulus Phi-
lobibli olim
dabatur eru-
ditissimo Ri-
chardo An-
gervilio Epif-
copo Dunelmē-
si, qui hic Ox-
onia circa
annum 1340.
Bibliothecā
præstantem
extruxit in
publicum stu-
diosorum u-
sum, eúmque
etiam in finē,
librum scri-
psit Philobiblon inscriptum, quem è cæca nocte, qua se-
pultus latuit, in communem studiosorum usum eripuit
Thomas Jamesius an. 1599. Cujus Episcopi immor-
tales laudes consimili librorum amore cum Bodlæus
superarit, tum titulo Philobibli adæquet nemo istius
quam Bodlæus.

ciocissima

ciosissima omnium nationum, & linguarum monumenta, incredibili, & sumptu, & labore etiam à remotissimis mundi partibus conquistata pervolvisset, tum demum tanti Literarum Theauri magnitudinem æstimare, & Academiæ fœlicitatem simul & *Bodlai* pietatem prædicare. Atque equidem (*inquit*) à quo Academiâ hanc invisi, sedulò perpendi eximios ingeniorum fructus, quibus me Academicici toties donârunt, sed ante hunc diem hortum non vidi, in quo crescerent, & unde legerentur. Effectus huc usque vidi, causam jam video, & videndo lætor. Dùmque intentos oculos conjicit in *Bodlai* statuam (quam ex alabastro dedolaram & inductis coloribus vividè representantem illustrissimus Cancellarius benè merito amoris ergò posuerat) suavissima allusione ad pientissimum hoc *Bodlæi* opus (lingua *in*em Patria primæ tantum literæ discrimen est, inter *Bodlai* nomen, & *Pii Thomæ Godly* nomine insignavit, eoque potius nomine, quam *Bodly* deinceps meritò nominandum esse

cenſuit móxque vetuſtiſſimas Sacro-
rum Codicum translationes manuſcri-
ptas, quæ ibi plurimæ, pulcherrimæ-
que (etiam eæ, quas ſeculis antiquis
Patrio Idiomate uſurpavimus) ſtudi-
oſè verſat. Exemplaria imprimis Æ-
thiopica quorum de fide, ac authori-
tate, aut ſtabilienda, aut minuenda

t *Gaguinus de* more ſuo t ſummo cum iudicio diſ-
puritate con- ceptavit. Unicam illius de *Guaguino*
ceptionis im- præ cæteris cenſuram verè ſacram
pref. ¶ *Parisiis* præterire mihi religio eſt: cujus cum
an. 1497. poſteà libellum titulo inviratus per-
u Nam etiam contaret, & controverſiã Theologi-
Pontificiorum cam (u ſi modo controverſiã) poeti-
præſtantes cæ, non levitate modò, ſed obſcœnita-
nobiscum ſen- te etiam dehonestatam obſervaret,
tiunt D. Vir- “ Equidem (inquit Dynaſtis aſtan-
ginem in pec- tibus) non miror hoc genus
cato conceptã, “ hominum, controverſias e-
ideòque & “ juſmodi in Theologia commi-
Christum Ser- “ niſci audere, quum auſint eti-
vatore ſu- “ am tam impudicè, profanèque
um agnoviſſe; “ eas pertractare. Iſtum enim
& communem “ authorem ita de Puritate
fuiſſe Eccleſiæ “ ſcripſiſſe, quaſi eam in titulo
ſententiam o- “ tantum libri reperiri voluerit,
ſtendunt ipſi “ Quam ſcribentium laſciviam
Pontificii li- “
bello ea de re “
ſcripto.

“ita se habere odio indicavit ,
 “ut etiam in animo secum sæ-
 “pius statuerit consultiùs esse
 “futurum studiosis ; ut omnes
 “huiusmodi impudici (in reb. *x Qualia hac*
 “præsertim sacris) scriptores Cur negat
 “prorsus tollerentur , quàm ut alma fides
 “ad ingeniorum , morum , reli- sudoris more
 “gionisque corruptelem tolera- liquari semi-
 “rentur. Verùm non incom- na posse viri
 “modum forsan esse, dum in isti- dum pia vo-
 “usmodi Biblophylaceis con- que equidem
 “serventur , ubi & librorum credo (salva
 “improbilas difficulter nocere pietate) Ma-
 “& authorum improbitas fa- riam , Puritu
 “cillimè deprehendi detegique nullo germi-
 “posset. Censuram (inquam) verè Si potis est
 “sacram, & ab eo pectore prolatā, quod iactum ster-
 “quum ipsum Pudicitia (raræ in Au- tenti obdu-
 “lis Principis virtutis) laude pluri- cere semen
 “mum celebretur , alios etiam ad om- Incubus, &c.
 “nem puritatis æmulationem exem. Nec stat pol-
 “plo suo accendere pervellet. *Gagui-* lutus Oseas,
 “num verò quis non Veneris sacra po- castus in as-
 “tiùs concinere putaret , quam Divæ sumpta dum
 “Virginis Genethliacôn ? Cujus ideo meritricem
 “*x* versus hic producendos non cense- coit, & simi-

y *Illud erat
insigne diver-
sorii.*

z Ritus, ver-
ba, jocos, sul-
cra, cubile,
merum &c.

a Albentes
coxas, ingui-
na, crura, na-
tes, & Vene-
ris. Sed pudet
Pergere.

b Uti testatur
D. Edwin

Sandys libro
inscript. A
relation of
the Religion
in the West
parts of the
world: and
Henricus
Stephanus
lib. 2. Apol.

rem, nisi eo fortè animò, quo *Spartani* servos scæde remulentos liberis
suis conspiciendos producebant, ut
rei sceditate commoti, ab eadem dis-
cerent abhorrere. Quod eò magis
castissimum Regis, & Poetæ etiam
Regii animum offendere merito po-
tuit, quum eundem poetam cerneret,
huic de Purissimæ Virginis puritate
poemati, impurissimum lasciviæ ami-
culæ suæ encomium subungere, quã
etiam (se Divæ Virginis loco colere
(os impudens!) deprædicat. Epi-
gramma enim sic exorsus,

*Cum facturus iter Vernonem intra-
veris Hospes.*

*Aspice quâ pendet y Diva Maria
domo.*

quum mox Hospitæ illic, & z mores,
& a membra figillatim depingeret
(carmine lasciviori, quàm quo char-
tam hanc polluere ausim) profano
disticho concludit tandem,

*Si me non alio curatū turba vocasset,
Contemplarer adhuc sedulus ora Deæ.*
Quod quid quæso aliud est (nisi quòd
multo pejus sit) quàm cum *Praxitele*,
Deam Cypriam ad *Phrynes* Amasiæ
suæ similitudinē pingere? Verum quid
opus est cum *Praxitele* illo compo-
nere? Quum etiam passim b Italici
Praxiteles

Praxitiles, Sanctissimæ Mariæ vultum
 exprimere volentes, Meretricum
 publicarum pulcherrimas convocare
 ausint, ut ad æstuantis libidinis fla-
 grantiam purissimæ virginis imaginē
 repræsentent. Sed solenne est Pontifi-
 ciis *Gaguinos* agere; de puritate Divæ
 Mariæ contēdere, de suo securos esse;
 & post encomia (quasi sub Insigni)
 Sacræ virginis, lascivas Hospitas, &
 scortilla, solitæ Hyperdulix suæ cultu
 amplecti, sic ille nobilis Cardinalis
c Johannes Cremensis, qui post multas
 horas, pro puritate sacerdotii contra
 legitimas nuptias acriter collocutus,
 noctu sequenti, cum Meretricula pa-
 lām deprehenditur. *d Jovinianus* Im-
 perator, quum Magicos in celebri *An-*
tiochena Bibliotheca libros deprehē-
 deret, Reiq; publicæ perniciosos, ipsā
 Bibliothecam maluit funditū abole-
 re, quā de librorum perniciē amo-
 vendā providere. Temerariū exem-
 plum! idq; propter Græcorum Phi-
 losophorum odium & scurriles jocos
 pertulit. Sed & sapientiū & Sanctius
Jacobus Cæsar, qui ebrietatem excin-
 di maluit, quā vitē; & librorū isti-
 usmodi venena præcaveri, sed phar-
 macopœias & conservari, & ornari.
 Idcirco quum vnā mente revolveret,

c Mat. Paris
Hist. Ang. p.
67. & Fox.
Martyrolog.

d Neceph. l.
10.

quàm esset hic locus opportunus omnium antiquitatum fidei, veritatq; conservandæ, quam recentium temporum sacrilega rabies (ut mundo

c Indices Ex jam constat) *c Indicibus* purgatorii in- expurganda conspurcavit, statuit ædiciia impu- ternam amoris sui tesseram in Aca- dentium Fal- demicos, in literas, in veritatem i- sariorum, qui psam, hîc, tanquam sacram fidei aram, cum verita- consecrare.

tem non fe-
runt, ejusdem
Testes sacri-
lege corrum-
pant, quid ve-
ro mirum si,
qui Scriptu-
ras Dei sub-
trahunt, Scri-
pturis homi-
num subtra-
hant.

Nullum ferè ex omnibus Regis palatiis, quod non Bibliothecas habeat preciosis literatæ antiquitatis reliquiis (quantûscunq; Regibus antecessoribus contrahere licuit) ditissimas.

Harum omnium copiam Bodlæo ^{magno} *egi-*ficè pollicetur, eas excutere jubet, & scrutari, quicquid ibi sit canicie venerandum, scriptorum fide optabile, rei pretio, hominûmque æstimatione rarum, & singulare (quid autem ibi non ejusmodi?) asportare, inque hoc mirabile Musarum Gazophylacium propere liberèque traducere; & ne quid impediatur institutum, Regiam hanc donationem Regio sigillo firmatâ accipere.* Ita qui antea studiorum otium à Regis imperio, nuper ab ejus præsentia studiorum solarium habuimus deinceps (quod ad pedes Regios demississimè devoluti gratissimè prædi-

prædicamus) ex immortali eius beneficio, studiorum & adjumentum, & incrementum percepturi sumus.

Nec vestræ interim obliviscemur beneficentiæ, *Carole Howarde*, spectatissimæ virtutis *Thalassiarcha*, túq; *Roberthe Cecili*, alterum jam, ost *Gulielmum* desideratissimum Patrem, veræ Politicæ columen; qui tum præsentibus benevolentissimis vocibus, & postea opere honorifico, Regiæ munificentie promptitudinem promovistis. Nec valdè tamè miramur, quòd ita in nos alieno amoris non defuerunt illustrissimi Proceres, qui suis etiam magnificis muneribus hanc eandem Bibliothecam auxerunt. Quod & reliqui fecerunt splendidi Britannicæ. Toparchæ, quorum (uti aliorum etiam omnium, quorumcunque liberalitatem *Bodleiana* invitavit) & memoriâ grata recordatione deosculatur Academia, & nomina munerumq; amplitudinem *Bibliotheca* conservat, æterna testificatione pulcherrimi pretiosissimiq; voluminis, quod aureis umbilicis, fibulisq; fulgidum, ut omnibus ingredientibus apertam Academiæ, minimèq; dissimulandum gratitudinem exponat, eminentissimo semper recubito loco, quâ supremâ structurâ frõ-

Et illud est in- tem lumen augustissimum illustrat.
signum ejus Illuc enim à forib. longo, spatioſoq;
Epigraphe, & de ambulacri tractu, rectà ascenditur,
quanquam medióq; tramite, inter numerosas læ-
fortuito, com- va; dextráq; receptaculorum series,
mode tamen quarum singulæ ita singulis fenestris
contigit, ut ornantur, ut grandem studiosorum
Bibliothecæ multitudinem admittant, non modò
hujus primus sine omni invicem impedimento, sed
aditus, qua- etiam conspectu. Iis autem monumē-
tuor Corona- tis, quæ arctiorem custodiam deside-
torum die pa- rant, suæ sunt utrinq; ædiculæ, can-
teret. nempe cellis partim auratis, partim cœruleis
6. Idus Nov. affabrè concinnatæ. Omnes etiam
qui dies sacer Facultatum, Artiúmque omnium ordi-
est Servcro, nes tam prudenter dispositi, aureisq;
Severiano, inscriptionum characteribus specta-
Carpophero biliter distincti, ut usui simul, & visui
& Victorino concinnissimè sit consultum.

fratribus Nec dignitatis minùs splendorisve
Martyrium suprema laquearium fastigia venu-
sub Dioclesi- stat; ubi perpetuâ jucundâq; vicis-
ano perpeſſis; situdine, insignia Bodlæi pendulis an-
quorū nomina cyliis, Academiæ ressellis intersplen-
quum diu non dent. BODLÆUM, præter gentilitia
potuissent re- symbola, decorant coronæ tres
periri Quatuor (e QUARTA PERENNIS ERIT)
Coronati ve- quarum meritò gloriam ab Acade-
cati sunt. mia derivavit, cujus gloriam incre-
 dibiliter, adauxit. Nam & Academia
 totidem coronis aureis dignoscitur,
 quarum

quarum medio d Librum patentem ,
 septem fibularum quasi septem Arti-
 um liberalium ornamento decorum
 e DEUS ILLUMINATIO MEA, il- d *Quæ senten-*
 lustrat. Quo honorifico symbolo li- tiola libro in-
 bri atque coronarum , Academiam , scribitur.
 quum eam restaurarer, donâsse credi- e *Unde vide-*
 tur f *Aluredus* doctus , qui ipse ad tur *Parisi. A-*
 huc ex libris plus gloriæ retinet, quã *cademia ty-*
 ex corona sua. Nec iis repugno ta- pum *mutuo*
 men, qui putant Librum g *Apocalyp-* accepisse quæ
 ticum septem signaculis clausum (at inter tria li-
 clausum nota , cum hic noster aper- lia *librum*
 tus) designari. Similitérq; triplici co- patentem ge-
 ronâ trium Primariarum Facultatum stat.
Theologiæ, Medicinæ, Jurisprudentiæ , f *Sed putem*
 gloriam quâ soli *Oxonenses* in Britan- multo esse re-
 nia floruerunt, etiam ad ea usq; secu- centius hoc
 la , quibus ex decreto generalis h *symbolum.*
 Concilii, omnium Nationum consensu g *Apocalypsis*
 cap. 5. v. 1. &
 clausum volumen non esse commodum symbolum *Aca-*
 demix Doctrina celebris , sed alicujus potius aut re-
 centis, aut nondum literarum gloria satis illustrata ;
 patefactio enim libri apud feciales arguit doctrinæ
 manifestationem. h *Vien* sub *Clem. 5.* Ideoque ex om-
 nibus horum regnorum partibus pensiones Professorum
 olim exigebant. *Clem. c. de Magistris* : unde & *Cas-*
 saneus de gloria mundi, Est (inquit) etiam studium
 generale in Anglia *Oxon.* dictum : non aliud hic
 unquam agnoverunt exteri.

comprobari

comprobari, unicum hoc *Anglia, Scotia, Hibernia*q; **GENERALE STUDIUM** agnoscebatur. Utcúnq; se res

Studium aureum generale amplius quidam est quam Academia est tiam quam universitas, habet, antiquioribus seculis liquet, unico **BOVIS AUREIS CORNIBUS** sublimis, symbolo, tum urbanam, tum Academicam multitudinem fuisse insignem, eo tamen discrimine, quo Poeta antiquus id ipsum descripsit his versibus.

quæ nomen habet quod universa ibi disciplina tradantur, quum Generale Studium proprie sit quod à Generale Concilio, & in Totius Christiani Orbis usum instituitur, aut confirmetur.

Corniger Albionis dat Bos insignia Athenis

Cur Bos? indoctos hac mage signa decent,

Scilicet: ergo Bove hoc fuit Urbs, Schola cornibus auri

Nota: Schola tandem, trina corona datur,

Et Musas diadema decet, dant Civibus inde,

Cornua, utrosque satis jam sua signa decent.

Atqui ab aureo illo *Aluredi* seculo nemo unquam Regum, aut hic, aut uspiam gentium floruit, qui splendidiùs tam in se, quàm in nostra *Oxonia*, & libros & literas evexit ad *Coronam*, & *Coronam* demisit ad literatos. Itaq; seriò demisit, ut *Bibliotheca* hâc diu, sedulóq; perlustratâ, & animo

animo, & voce eam k Alex. Magni imitaretur optionem, &, si Jacobus non fuisset, posset hic esse Academicus. Nec illud modò, sed cum catenulas, quibus libri singuli vincuntur concinnè, contueretur. Equidem (*inquit*) si unquam mihi in fatis sit, ut (at dicens hæreo, & nisi tu dixisses, nollem Jacobe dicere illudque tuus nostrerq; vertat Deus omen in hostes) captivus ducar, si mihi optio daretur hoc cuperem carcere concludi, his catenis illigari, cum hisce concatenatis ætatem conterere.

Quo dicto cum descendisset à loco isto, quo quasi conduntur sciëntiæ, ad locum inferiorem, quo promuntur, novo trahitur videndi desiderio, ipsosque aliquâ dignatur gratiâ pari inferior promptuarium vinarium, media refectorium habet, de quo triplici structuræ ordine Cardinalis Bobba ingeniose sententiam se tulisse censuit è Prov. c. 9. v. 1. & 2. sapientia ædificavit sibi domum, miscuit vinum, & posuit mensam. Angel. Reccha. in Vatic. can. p. 395.

k Qui conspexit in Diogene Philosophico mundi contemptu dixit, Si non essem Alexander, vellem esse Diogenes. I Nam istius Minervalis pars superior Bibliothecam, inferior Scholam Theologicam habet: ordine multo aptiori quam Bononiæ, in Ædibus Sancti Salvatoris, ubi ædificiû pars superior Bibliothecâ,

etes,

etes, qui iis serè perpetuò resonant Academicorum eruditis laboribus, quibus ipsa Majestas ex pauculorum dierum quasi gustu tam mirificè caepiebatur. Ea est quam dicimus, *Schola Theologia*, cujus ibi sublimis Cathedra eminet; quanquam & Medicinæ, ac Jurisprudentiæ, linguarumque Professoribus regiis nobiliterur affludè, triumque Facultatum istarum frequentibus disputationibus celebretur. Nemini enim ad aliquam graduum in Facultatibus istis sublimitatem aspirandi spes est, qui non priùs crebro sui experimento sub gravissimo eruditorum hominum examine & censurâ, celebratissimo hoc eruditionis Areopago iterum iterumque se exposuerit.

*in Camdeno
in Dobuntis,
qui illud Zen-
xididis huic
struatur ac-
commodat.*

Ædes ipsæ, ut nomine & usu, sic Dædalâ totius fabricæ politurâ, planè divinæ; & de quibus, nisi omnium advenarum oculi fascino decipiantur; magnum illud Eulogium à magno illo peritissimoque iudice *in* verissimè sit usurpatum. *Invisurum facilius alium, quàm imitaturum.* Parietes utrinque sublimibus fenestris toti serè vitrei, ut architectonices imperitis miraculi sit instar, istiusmodi fulcimentis tam immania pondera (nam ingen.

Sive Musæ Regnantes. 199

gentem quam dixi *Bodleianam* Bibliothecam gestat) sustineri: Neque tamen aut crabium quicquam est, aut igneæ materiæ; saxo candent omnia purissimo, saxo que dices, si recti pulcherrimè arcuati, pendulæque sculpturæ mirabilem texturam species, planè vivo, & cujus seria contemplatio nonnihil n eorum firmabit sententiam, qui nescio quot vicenis annis tantum opus partu laborasse ferunt: meritòque (quicquid ingrati detrectent) Majores nostri o *Humfredi Ducis Glocestriæ* (tam eruditio- ne, & eruditorum patrocínio, quàm Regiis natalitiis splendidi) immortalè opus, immortalì nomini memorizque sacrabant.

Quibus diu variòque sermone intercedente lustratis, reliquas Artium liberalium Scholæ Theologiæ adiacentes Scholas, petit *Jacobi Serepiras*. Sunt illæ longo spectabilique ordine decem, quarum tres *Metaphysica, Politia, & Physica* auditoribus destinatæ; reliquæ septem totidem Scientiis Liberalibus his olim inscriptionibus distinctæ.

Gramma-	Dialec-	Rheto-
tica,	tica,	rica:
		<i>Literas</i>

n *Quod etiam astringitur ex archivis A- demiæ.*

o *Quod pos- sim videri est in Archivis Academiae literisque ad ipsum scriptis vid. lib. Epistolarum Acad in Bibl. Bodliana & Catalogum Fundatorum & Benefactorum Oxon.*

Literas Impostu- Persuade-
disce. ras fuge. ant mores.
Arithme- Musica: Geome-
tica: tria,

Numero om-Ne tibi-cura qua
nia constant. dissideas, domi sum

Astrologia.

Altiora nete quæsieris.

Omnes, si usum spectes, non incon-
cinnæ & quas elegantes potius dice-
res, quam magnificas, si cum vicini-
ædibus conferantur. Quod facile a-
nimadvertit, qui tum simul aderat.
Henricus Howardus, Northamptoniensis
Dynasta, literatæ Nobilitatis decus,
qui, quàm ipse est insigniter doctus,
tàm etiam intimè favens doctis, quum
Regem Scholis contemplandis in-
tentum cerneret, illius (etiamsi cal-
care nunquam indigentis) munificen-
tiam visus est accendere voluisse quum
audiente Rege, *Artes* diceret libe-
rales quidem dici, sed aliorum
tamen liberalitatem desiderare;
opûsque Regia prorsus magnitu-
dine dignum fuisse, ut non Ar-
tes modo Artiumque Professores,

sed etiam istæ Artium Scholæ
sublimius erigerentur.

Longam hanc Scholarum seriem
distinguit à Schola Theologica nobi-
le deambulacrum, SCHOLARUM
PLATEA, insignitum, frequenti stu-
dioforum concursu celebre: eò quòd
quotidiè, (nisi statis Academicarum
feriarum temporibus) Scholæ singu-
læ suis decem Professoribus occupen-
tur, nec cuiquam ullus in Artibus ho-
nos conceditur, nisi in his publicis
Censuræ theatris ad frequens Le-
ctionum, Disputationumq; examen e-
vocato. Quadragesimâ præsertim,
multò maxima in frequentia; quo ro-
to tempore nunquam hæ disputatio-
num acutissimarum jejuna Scholæ; eò
quòd hic tum habeantur quorannis
Comitia Baccalaureorum in Artibus, 200. fere an-
quemadmodum mense Julii sua sunt
Doctoribus & Magistris in Tēplo Bea-
ta Maria, Baccalaureorum enim com-
cuntur, quo munere hoc anno fungebantur Illustrissimi
Juvenes Dominus Franciscus Stuartius Jacobo Regi
sanguine conjunctissimus, doctissimisque & Nobilium
adolescentium flos Dominus Carolus Somersertius
Illustrissimi Comitæ Wigornii, Oxoniensibus, addo
& doctis omnibus colendissimi dilectissimique filius
multo dignissimus.

Inde forte
evenit, quod
Mat. Paris
observat, ut
plerumque in
Quadragesi-
ma periculo-
sissima pugna
contigerint
Oxonix, ut
& Parisiis,
Cui malo ut
occurratur
annuatim eli-
guntur duo è
Nobilissimis
Baccalaureis,
qui reliquorū
omnium (ii
fere an-
nuatim sunt)
supervisores
sunt & Col-
lectores di-

muni

muni titulo insignimus eos, qui in quacunque facultate proximum à supremo gradum affecuti sunt, sive in Theologia, Jurisprudencia, Medicina, sive in artibus liberalibus. Illum autem supremum gradum in iis omnibus, ne eodem titulo compellemus, usus obtinuit. Usus (inquam) non Ratio aut Æquitas. Nam quum jam *Magistros* tantum in *Artib.* nominemus, in reliquis autem facultatibus *Doctores*, temporibus antiquioribus utriusque compellationis jus erat commune; quando & in *Theologia* *Magistri* dicebantur, & in *Artib.* *Doctores*. Sic Papa a olim in literis suis *Stephanum Lanſonum Archiepiscopum Cantuariensem*, ait, fuisse *Doctorem non solum in artibus liberalibus, sed etiam in Theologia*. Quod & ipsa adhuc b statuta nostra comprobant, quæ eos *Cathedram Magistrale* ascendere alserunt, qui aut in *Artib.* aut reliquis facultatibus *Doctorem* assequuntur. Quod quia sint qui dubitent, rem manifestam reddet c exemplum perantiquum *Johannis* illius *Florentini*, qui post mortem *Francisci*, *Franciscanorum Generalis* primus eligebatur. Erat ille quidem primò *Judex in Foro*; sed meditabundus aliquando è fenestra despici-

a *Mat. Paris*
ad annum
1208.

b *Lib. Stat*
Procan.
Oxon.

c *Hospin. de*
Origine Mo-
nachatus.

despiciens, audiensq; Pastorem por-
 carium dicentem, *Intrate Porci in sta-
 bulum, ut Jurisperiti & Judices in in-
 fernum*, veritate dicti, metûque ge-
 hennæ perculsus, abjurata Jurispru-
 dentia professione, ordinem fratrum
 Minorum intravit, posteaque humi-
 litatis ergo instituit, ut nullus ex d
 ordine suo, unquam *Magister* dicere- d Antonin. l.
 rur, sed tantum *Frater*. At *Alexander* 24. c. 9.
de Hales, quum relicto Oxonio, Lute-
 tiæ studeret, adversus *Parisiensem U-*
niversitatem victoriam obtinuit, ut
 non obstante statuto istius *Florentiæ*
ni, possent in cunctis mendicantium
 ordinibus, sine conscientia scrupulo,
 creari *Magistri in Theologia*? quorum
 omniû ipse primus erat, & hoc ipsum
 in tumultu ejus *Parisiis* in conventu
 fratrum Minorum, adhuc visitur de-
 scriptum his versibus ;

Clauditur hoc tumultu famam sorti-
tus abundè,

Gloriam Doctorum, decus & flos
Philosophorum.

Autor scriptorum, vir Alexander va-
riorum.

Inclutus Anglorum fuit Archilevita,
sed horum

Scriptor clericorum, frater collega
Minorum

Factus,

e Segar lib.
inscript. Ho-

Falsum, egenorum sit Doctor primus
eorum.

nor military,
l. 4. c. 15.

f Qui duplici
dignitate cor-
honestatus
est, præfertur
ei, qui uni-
cam tantum
habet, unde

Doctor utri-
usque juris
præfertur

Doctori unius
Bald. in l.

Nobiliores c.
de Commenc.

Et mercat. Et
in l. Nemini

c. de Advoc.
divers. judic.

Et ille debet
preferri cujus

exercitium
est commu-

nus Et uni-
versalius

l. Nam ad ea
D. deleg. Ro-

et. de ord. gradu 41. Cravet. in Rubr. de leg. 1.
n. 55.

Scrupulus verò iste Conscientiæ in-
de exortus est, quòd Ingens illa di-

gnitas Magistralis (id est Doctoratûs)

cum Fratrum humilitate minimè co-

alescere potuisse videbatur: imò nec

cum nomine Fratrum convenire,

quia propter summam reverentiam,

e nemo debeat Doctorem unquam

Fratrem compellare sed Dominum

unde liquidò ex veteri etiam Aca-

demiæ transmarinarum consuetu-

dine constet, eandem penitus esse

Magistris & Doctorib. tam nominis

quàm dignitatis communionem.

Quod hoc in loco, tametsi fortè alie-

nori, præteritum nolui, ut quorun-

dam (si fieri possit) Academiæ

corrigam, saltem in-

dicem, qui quum fortè Doctoris in

Musica vocem legerint, tantâ inde ter-

meritate proruperunt, ut ejusmodi

hominem omnium Scientiarum Li-

beratum Magist. gradu antepositi

consuerint. Perabsurdè. Ut qui unica

(illiusque tantum non Mechanicæ)

facultatis Doctor evaserit, eo præstan-

tior evadat, qui & istius, & f aliarum

omni.

omnium multò nobiliorum Artium
Doctores evaserit. Tantum, etiam Doctis,
error nominum vocumque ignoran-
tia interdum imponit.

Cæterùm (ut me revocem) licet
Quadragesimali Disputantium calo-
re, istæ maximè serveant *Scholæ Ar-*
tium, reliquis tamen anni temporibus;
minimè frigiscunt; sed horis an-
temeridianis, Magistrorum Regenti-
um, Pomeridianis, Scholarium in
Artibus, disputationibus celebrantur;
quarum illas *Quodlibeticus & Mag-*
nas, has (quia iis inferiores, *Par-*
vas, jam etiam corrupto nomine)
Parvifias dicere consuevimus; ut in-
telligant illi errorem suum, qui has
ita dictas censent, quia *per visum*, &
præsidium Baccalaureorū ista Scho-
larium certamina regantur. Nec ta-
mē his in Scholis omnia *Baccalaure-*
orum gymnasmata continentur; sed
quæ à Magisteriū ambientibus præ-
standa sunt, ea, ut nobiliora quodam
examine trutinentur, sub præsidio
duorum præstantium Magistrorum
(quos tum ad id munus obeundum,
tum etiam ut scholis præsent annua-
tim eligimus & *Scholarum Magistros*
appellamus) in Tēplo *B. Mariæ* spe-
ctabili concursu jam celebrantur; o.
lim

n Adhuc e-
nim dicuntur
Disputatio-
nes ad Augu-
stinenses,

o Ex Arch.
Acad.

lim autem in celebratissimo hic *Augu-*
stinensium Monasterio, (quámdiu
ejusmodi Cœnobia florebant) habe-
antur, unde & *n* nomen adhuc reti-
nent; quod eo factum est consilio, ne
quis tantum gradus ambiret dignita-
tem, qui non omnium ordinum tela,
& tentamenta ingeniorum sustinen-
do esset; unde & frequenter conti-
git, ut inter *o* omnium ordinum Mo-
nachos, reliquosq; Academicos, gra-
vissimæ & implacabiles similitudines
confererentur. Quòd si tamen adve-
nis alienigenis hæc aliáque loca pu-
blicarum exercitationum minori ali-
quando auditorum concursu orna-
ri, quàm in exreris Academiis cen-
seantur; iis audire libeat, tantùm hoc
abesse ab Academiæ nostræ dedeco-
re, ut ejus aliqua pars sit gloriæ, quæ
alias Academias antecellit. Nec enim
florentium Britannia Academicarum
eam esse conditionem, quæ gentium
aliarum; ibi, plerúnque, ab istis pu-
blicis Professoribus studiosos pende-
re omnes; apud nos verò quot Colle-
gia, tot Academiæ videri; quibus sin-
gulis, quàm linguarum, Artium libe-
ralium auditionibus quotidianis, per-
petuisque disputantium disquisitioni-
bus studiosi somnes privatim multo-
que

que majore cum fructu distineantur, patimur non molestè, publica auditoria iisdem horis videri infrequentiora.

Hujusmodi spectaculis, sermonibusq; à publicis Literarum Domiciliis studiosus Rex dilabitur ad privata. In propinquo est *Ænei Nasi Collegium* spectatu dignum, cujus præ foribus, nominis antiquitatisque index, *Nasus* monstrose prominet *abeneus*. Regem statim venerabilis, D. D. *Singletonus*, & reliqua studentium cohors, prostrati omnes, officiosâ oratione excipiebant. Qui dum postea circuit, perlustrâtque omnia cupidè, cupientiùs tamen sermocinatur de *Bacono*, celebratissimo *Oxonienſium* Mathematico, quem ibi peritiæ suæ ferunt illa fecisse pericula, quæ meritò peritissimi admirantur; & si vulgus imperitum fabulas supra fidem suspendas admiscuerit, quasi is unus Deos, Dæmones. Homines, suo nutu coerceret, cùmque æneo quod formârat, capite cujus reliquias *Nasum* istum putant, de reb. maximis familiariter colloqueretur. Atqui, quod ignari somniant, prudentes sæpè credunt. Credibile est exquisito ingenio suo aliquid ejusmodi fabricâsse quod imperitorum oculis
(nec

m Scaliger et
Cardan.
n Hinc est
quod Collegi-
um istud op-
timum in-
ingeniorum
Seminarium
feracissimum
appellat Jo-
hannes Ca-
sus lumen,
dum vixit
Oxonienfis
Acad. in pro-
mis com-
ment. ad octo
lib. Phys.
o Diggs &
alii.

(nec hoc artificiale) imposuerit; et
 tiam oculis fortè peritorum. Quidni?
 Quum satis constiterit Albertum Ma-
 gnum, statuam ad vivam hominis i-
 maginem construxisse, quæ libramen-
 tis quibusdam rotisq; intra latentibus
 & linguam quadam machinarum di-
 sciplinâ peritissimè moventibus, ver-
 ba quædam articulatè pronunciaret.
 Quam statuam quum aliquando *Tho-*
Aquinas (ab Alberto missus in cubicu-
 lum, ubi illa latebat) inopinato clara
 voce loquentem audiret, vehemente-
 perterrefactus, fuste machinam con-
 fregit; quâ re statim intellecta, pol-
 (inquit Albertus) *triginta annorum*
opus uno momenti contrivisti. Hujus-
 modi quid à *Bacono* subtiliter exco-
 gitatum non negârim, quum tanti in-
 genii polluerit subtilitate, ut merito
 in illum quadrare possit magnum il-
 lud eulogium quod subtilitatum
m *Judices de Suitseto Calculatore*
Scoto & Occhamo (nostris *Oxonien-*
sibus & n Mertonensibus meis) pro-
 nuntiârunt, quos supra omne pen-
 humani ingenii fastigium collocant.
 Quod nobilissimi certè recentioris
 ætatis Mathematici gratè agnoscunt,
 qui quicquid mirificum assecuti fue-
 rint, illud *Baconi* scriptis acceptum
 referunt. Sed quantum Academia no-

quæ suorum etiam mortuorum tuorum æstimationi consultum esse cupit) sando unquam acceperit, à Magicis istis Dæmonum imposturis non minùs abhorruit, quàm in mirabilibus illis scriptorum suorum reliquiis (quas *Bodleiana Bibliotheca* conservat) seriò se testatur abhorrere.

Collegio quidem huic fundator ascribitur Honorificus Episcopus *Lincolniensis Gulielmus Smith*, multis à *Bacono* sæculis, qui voluit tamen nomen id Collegio suo manere, quod excitarat ex ruinis Aulæ perantiquæ *Nassi Aenei* nomine & insigni notissimæ. Ad cujus olim Aulæ literariæ præfecturâ creditur accitus *Baconus* è Collegio *Mertonensi* & ea etiâ postea deposita, ut tranquillius in Matheseos contemplationē scriptionemq; se abderet, p Religionis habitum induisse. Nec tamē nescio esse, qui temporum subductis calculis, dubitent, quo pacto tā varia tamq; temporibus discrepantia, de hoc *Bacono* verè asseverentur; Quorum ego calculis etiam meum adjicio, planèq; censeo plures hic *Oxonia* *Baconos* floruisse, omnes eximiiis literarum laudibus florentes; dominis tamen errore contigisse, ut eorum omnium laudes in unum congererentur; quod ipsum in *Hercule*,

p Nam in cœnobio hic Fratrum Minorū tumultus ejus atque epitaphium non ita pridem visebatur.

Sibylla aliisque factum legimus quorum singulorum separatam gloriam, scribentium partim error, partim affectus in unum aliquem cumulavit. Nec sine magnis authoribus ita censeo; è quibus constat, quum hic *q O. xonia Henricus* tertius concilium indixisset Baronibus, & eum duos tum *r Mat. Paris* in colloquium admisisset *Baconos*, alterum *Robertum* de ordine Prædicatorum, cujus concionibus Rex apprimè capiebatur, *Rogerum* alterum, jucundis sermonibus Regi per dilectum; *la Roche E.* qui cum viderent offensos *Barones*, *pisc. Wint.* quòd Rex nimium abduceretur *E. factus ann.* *piscopi Wintoniensis*, ejusque filii conciliis, *Robertus* suavitati Regi ut eos à consilio amoveret; *Rogerus*, callida suggestionem insinuans Imperantium conditionem inter fluctuantem populum, similem esse navigantibus inter fluctus maris, & quid (inquit) *Domine Rex*, maximè impedit *Navigantes*? cui Rex, id melius noverunt facientes operationes in aquis multis: tum ille, *Et ego* (inquit) novi; *Petra*, *Thesaurarius*, & *Rupes*; tacita allusione Episcopum *Wintoniensem*, cui nomen s. *Petrus de rivis*, & *Godwin* *Rupibus*, ejusque filium, *Petrum de Orivalle*, quasi fomites seditionis designans. Præter hos etiam duos *Baconos*, alius erat, *Johannes*, *Rogeri* frater,

† Princeps eâ ætate Theologorum, † *Fierbert.*
 qui viginti septem libris Testamen- *descript. A-*
 tum novum illustravit, quem eun- *cad. Oxon.*
 dem esse arbitror, cujus alia erudita u *Nescio an*
 opera u *Baconthorpii* nomen adscive- *hic potius erat*
 runt. Sed juxta hanc *Baconi* Aulam, *Baconus Col-*
 & alia erat illa multò antiquior, quam *legii Merto-*
 etiam Collegium hoc *Æneanasense* nensis socius
 ambitu suo includit, aut potius absor- *quam Rogerio*
 psit; quæ *Aula Regia* cluebar, nobi- *us.*
 litata tum Fundatoris sui gloriosissi-
 mi Regis memoria, (*Aluredum* enim
 vendicat; qua causa fundus Collegii
Æneanasensis adhuc jure spectat ad
 possessionem Collegii *Universitatis*
 priùs ab eodem *Aluredo* fundati) tum
Johannis Erigenæ immortalis gloria,
 qui eam & primus rexit, homo ob e-
 ruditionis ingeniiq; mirabiles dotes
Bacono multū antefereendus, nec apud
 Italos modò Gallósq; sed inter Græ-
 cos & Arabes celeberrimus; ideoque
 etiam jam ostentant se illic, ejusdem
Aluredi unâque *Erigenæ* facies, opere
 perantiquo affabrè formatæ, quas
 grata posteritas, è rudetibus conser-
 varas parieti præ foribus Refectorii
 affixit. Hanc de *Erigena*, hic tunc tē
 poris legente, assertionem ita indu-
 bitatam historiarum certissima fides
 reddit, ut y *Balaus*, vir in historiis Bri-
 tanniæ

x *Id est quod*
innuit. Balæ-
us quum dicit
eum fuisse
primum quē
Aluredi jussu
legerit Oxon-
ni.

y *Balaus in*
vit Aluredi
& Johannis
Erigenæ, alias
Scoti.

z Cai. Antiq.
Cant.

*Celandus enim explodit
tabulam Cantabri.
ut ridiculum mendacium
totamque historiam
Niori Codicis ut
Nebulonis alicujus male
feriati imposturam, in*

Cygn. Cant.

*Balaus etiam ut hic ita passim
refellit similes eorum
fabulas & in*

*postrema sua editione expungit, quæ temere priori inseruerat. Author historiæ Cant. (quæ præfixa erat
priori editioni vitarum Archiepiscoporum Cantuariensium) ait eos magna sedulitate typis divulgasse incertas, & à vulgo acceptas conjecturas potius quam
veras aut vel probabiles rationes. Et vere omnes:
nam ita me veritas amet, neminem unquam legi ito
serio mentientem ac Caium Cantabrigiensem.*

tannicis exercitatus, licet inter *Oxonienfis* gloriæ invidos meritò numeratus, tamen & id ingenuè agnoscat, & z suorum tum imperitiam, tum impudentiam verè coarguat, qui eum *Cantabrigiæ Bedam* legentem audisse fingunt, nisi eum 170, annis vixisse simul concederent. Sed quid opus est eorum fabulas refellere, qui à scriptoribus non nostris sed a suis, mendacii indies deprehenduntur? *Bedam* verò ipsum unquam *Cantabrigiæ* fuisse quis nisi celebri læsi pñrat? quum ipse disertissimis scriptis suis asserat, se nunquam extra Monasterium suum operam literis dedisse, at ne inde unquam ferè egressum à pueritiâ; *Cantabrigiam* verò, suâ ætate adeò *Academiâ* celebrem non fuisse, ut fuisse planè desolatam civitatem asserat.

Quod genus narratiunculis quum Regem aliquandiu detinuissent, ita

hic primus unius Collegii conspectus placuit, ut ulterius & ad alia pergere placuerit. Nec ullum propinquius, aut spectabilius splendido Collegium Chichlæi Archiepiscopi Cantuariensis Omnium Amonumento; qui præter alterum in nimarum disuburbiiis D. Bernardi nomine ex-
stum, ubi Li-
 miè extructum, hic *etiam Omnium nacer socius*
Animarum memoriæ pulcherrimum erat, Thomā excitavit. Nam prudens simul, & Morum dici-
 magnanimus Archipræsul, quum a-
pulum habuit
 nimadvertisset viros in Aula Regia Stapleton in
 militares sacrilegè Ecclesiarum pos- Thomis, in
 sessionibus inhiare, ut eorum rapaci *vita* Mori,
 rates ad aliam prædam diverteret, 1. *& Epist.*
Henrico Quinto, delibato militiæ flo- Mori ad Dor-
 ri, calcar adhibuit ad suum in Gallia pium, unde
 jus imperii armatis copiis recupe- *videre est*
 randum q Regi in illa memorabili quam *sincere*
 gloriosissimâque expeditione Galli- *egerit* Mid-
 cā adfuit à latere, quumque animo dendorpius,
 revolveret quot tum millenis anima- *qui utrosque*
 bus Gallicanum illud Diadema su- Grant. *alam-*
 umque consilium Regi constitisset *nos mentitus*
 (quanquam ea causa justissima) ut est, ubi cum a-
 tamen suis ostenderet, Ecclesiæ Præ- *liquor alios*
 sulum (audi Papa Pontifex, parricida *viros eruditos*
 rum Pater) non modò sacras manus, *nominet*, uni-
 sed mentes etiam, & consilia à cædi- *cus* Fisherus
vere illo in
 numero habendus. Middendorp. Acad. in Cantab.
 q. M. Parker in vita Chichlæii.

bus abhorrere debere, quibus vitam ademerat, eorum tamen mortis hic stabilire voluit, suæque simul magnificentia æternam memoriam. Quò Regi ingredienti, ob viam it venerandus Collegii custos D. D. *Hovenden*, qui reliquo sodalitio genibus subfidenti cinctus, suam, suorumque omnium devinctissimam gratitudinem, & amorem gratulatoriè officiosèque commendat. Regi deinde, & pedes expatiantur, & oculi; quicquid in ædificiis spaciosum, in Templo magnificum in Bibliotheca spectabile, videt omnia, probat omnia, & quò plura videt, eò plura videre velle proficitur.

Sed quòd Collegia omnia videndi, suæque Majestatis præsentia decorandi, orium non esset, quantúmvis percipienti, ea saltem videre placuit, quæ essent instar omnium, quæque reliquorum omnium lucentem imaginem referrent. Quo animo *Divæ Magdalene Collegium*, etsi extra Civitatis muros remotius, invisurus pergit, ut ædes Domestico quidem splendore illustratas, *Henrici* verò dilectissimi filii sui præsentia, hospitioque jam multo magis gloriosas, suæ etiam Serenitatis, Benignitatisque jucundissima accessione redderet beatissimas. Eò dum pergit,

pergit, oculis discursantibus omnia a *Cognomento* contemplatur: à dextra, a *Aluredi Re-* Magni, & *gis* (ante hæc sæcula) doctissimi, im- meritissime, mortale opus, antiquitatis, authoris magnus enim q; majestate venerandum: qui quum *Imperio*, pie- videret hostili, civilique rabie mise- tate, munifi- rabiliter imminutam *Academiae glo-* centia, literis, riam, qua olim à seculo *Britannico* nam eximius floruiſſet, *Regio* literarum, pietatis- habitus *Phi-* que ardore inflammatus, b tria hic *loſophus*, *Rhe-* illustria fundavit *Collegia* quibus tor. *Geomet.* (teste, qui tum vixit *Aſſerio*) fili- *Balaus* in vi- um suum *Etheldredum*, unà cum om- ta ejus, nibus penè *Regni* sui *Nobilium* filiis b. *Roff. War-* ad liberales capeſſendas *Artes* edu- wic. *Leland.* cavit. Qua fortè causa hoc tum *Col-* in commen. in legium, *Universitatis* d *Aula Magna Cygneam Can-* dicta, nomen poſtea dederit omnibus tionem de *Iſi-* nostris studiosorum hospitiiis, quo. dis vado. rû ſerè ducenta olim habuit hæc A- c *Vid. Aſſe-* cademia Quo minùs mirû videri de- rium *Mene-* bet quod aut *Armachanus* c ſcribit, venſem de rebus geſtis

Aluredi. d *Aulas* enim *Principum* & *Nobilium* *Æ-* des dicere ſolemus, ideo *Lipſius* *Baſilicas* dici mavult huiusmodi studiosorum *edes*, quas & *Lovanii* *Halas* dictas ait, eoq; nomine designari ſoleri ampla & pu- blica *Nundinis* celebrandis destinata *edificia* *Lipl.* in *Lovan.* & huiusmodi loca à *Franc. Hallas* dici testa- tur *Gaguin. l. 6. de geſt. Franc.* e Ut conſtat ex *Ar-* chiv. *Acad.* unde eorum omnium nomina ſitumque tot tamque fere institutionem colligere non eſt difficile.

f *Asserius.*

*Leland loco
citato Poly-
chron. l. 5. c.*

1. Gulielm.

*Malmsburi-
ensis de Re-
gibus & alii.*

g Comment.

*in Cygneam
cantionem in
Isidis vado.*

h Archivis

*Acad. li. Epi-
stolarum Aca-*

demic. in Ep.

ad Hum-

phred Du-

cē ubi dicitur

dona Ducis

dus valdè vult

) Fundatorem inter-

fuisse omnium

dum compellant ; sed alio, quam il-

maxima quæ le,

sensu, quòd literarum primarum

data sunt

Academia à tempore Aluredi fundatoris l. Epist f.

*108. Aluredus aliique fundatores Academiae com-
memorantur. Nam & moris est apud nos etiam patronos
Collegiorum Fundatores nominare, & Caius Gonal-
lianus Hospitii fundatorem se dixit, quum pauxillum,
nescio quid, donasset.*

se hic triginta e mille studioforum cognovisse : aut, quod Historici nostri testantur, Reges, viginti tum milia passuum undique à Civitate iis in annonam sequestrò possuisse. Quanto autem ea quæ diximus, ab *Aluredo* posita cum sumptu, facilè æstimabit quivis, qui æstimare potest tanti Regis fortunas, quarum omnium partem f tertiam huic Scholæ locuples scriptorum sententia *Aluredum* addicasse testatur. Quæ omnia *Lelandus*, quamvis æmulus, ingenuè fatetur: et cantionem in si g Illud in *Cygnosuo* parùm candide, cum asserat in *Academiae nostræ* historiâ, *Aluredi* nullam, prorsus nullam, beneficii extrare mentionem, aut agnitionem. Nam h antiquas quæ ademic. in Ep. pud nos manent, rerum temporumque testimonia, *Aluredum* beneficentissimi Mæcenatis nostri laudibus in cē ubi dicitur signiunt. Quin etiam (quod *Lelandus* valdè vult) Fundatorem interfuisse omnium dum compellant ; sed alio, quam ilmaxima quæ le, sensu, quòd literarum primarum data sunt

Academia à tempore Aluredi fundatoris l. Epist f. 108. Aluredus aliique fundatores Academiae commemorantur. Nam & moris est apud nos etiam patronos Collegiorum Fundatores nominare, & Caius Gonal- lianus Hospitii fundatorem se dixit, quum pauxillum, nescio quid, donasset.

fluctuantem

fluctuantem conditionem, direptionumque tempestatibus agitarum, amore complexus est, ædificiis ornavit, multitudine restituit, stipendiis professorum stabilivit; quod ipsum est *Clarentius Camb.in Do-* (quod ingenuè, libentèrque agnoscimus) refundavit. Eum enim prius *a Parliamen-* marium fuisse hic literarum institutorem nescio utrùm dicere, an credere sit insanius, quum indubitatissimè *to apud Weste-* *monast. sub* *initio regni* *Jacobi, in quo* *quum quid a-* *Etum esset de* *Acad. Oxon.* *& Canta-* *brig. quidam* *scribam cor-* *rupit ut no-* *men Canta-* *brigæ, præ-* *poneretur* *Oxoniz.* *falsarii fraus* *deteſta, & in-* *digne à Par-* *liamento lata* *Academiarū* *antiquitas* *examinatur,* *& quam ve-* *ritas postula-* *vit, communi* *assensu,*

ma *o-* *il-* *in* *ato* *edo* *bit* *Re-* *r-* *les* *di-* *us,* *et-* *di-* *træ* *ul-* *aut* *e a-* *me* *en-* *in-* *an-* *er-* *il-* *um* *q f.* *me-* *onos* *nel-* *um,* *tem*

K 5

adscripta Ox-
xoniensi.
b Castanæus,
ut supra, Al-
beric, Gentil.
de Acad. Ox-
on. & Perusin.
omnēsq; Glof-
sæ Jurisperi-
torum in b
Clement. c
c Vienn. Con-
cil. & alio-
rum omnium-
qua illud
comproba-
runt.
d Id videre
est ubi Wica-
lesum nobis
quasi infa-
mem Acade-
miæ notam
objicit, quo noscerrimè e tuentur, non asserunt tan-
amprimis glo-
riamur; eoquementis Cantabrigiam, Generalem
nomine ita
placet Middenorpio. e Historiola Acad. Cantabrig &
Collegiorum omnium, præfixa priori editioni vitarum
Archiep.

mentario, ex antiquissimorum Histo-
 ricorum fide examinata sit & deter-
 minata, & præcedentiæ Oxoniensi U-
 niversitati communi applausu omni-
 ūmque suffragiis asserta? Quod vo-
 lunt ulterius? Nisi ut jam Cajanis fa-
 ut supra, Albulis, deliriis, insomniis, mendaciis
 beric, Gentil. valedicant modestè, immodestè con-
 de Acad. Ox- fictis?? Præsertim quum domi ad-
 on. & Perusin. versarium habeant non Fecialium
 omnēsq; Glof- modò omnium, sed communem Re-
 sæ Jurisperi- gni totius consensionem; foris non
 torum in b Jurisperitorum modò omnium, sed
 Clement. c Conciliorum etiam generalium, id
 c Vienn. Con- est, totius Christiani orbis sententi-
 cil. & alio- am manifestam. Quis horum omnia
 rum omnium- um exercitai se opponit? Johannes
 qua illud Cajus, vir, fide ut in rebus d Re-
 comproba- ligiosis, ita in Historicis nullius pla-
 runt. nè, Ar quo clypeo frerus? Nigro Co-
 d Id videre dice. Bellator bellissimus; sed habet
 est ubi Wica fortè alios scriptores Co- academicos,
 lesum nobis suos coadjutores! Clarissimam Aca-
 quasi infa- demiam tam indigna temeritatis no-
 mem Acade- ta violare non ausim; Imò qui inter
 miæ notam ipsos istius Scholæ antiquitatem a-
 objicit, quo noscerrimè e tuentur, non asserunt tan-
 amprimis glo- tùm, sed & probant indubitatis argu-
 riamur; eoquementis Cantabrigiam, Generalem
 nomine ita
 placet Middenorpio. e Historiola Acad. Cantabrig &
 Collegiorum omnium, præfixa priori editioni vitarum
 Archiep. Artium

Artium & Scientiarum Academiam factam & stabilitam non fuisse, ante vicesimum annum Edwardi tertii; (hoc est nudiustertius serè, si Aluredi seculum spectemus) quo Rege intercedente apud Johannem Pontificem Romanum, Universitatis ibi stabilienda privilegium iis est concessum ut Petrus de Fekam Monachus Ecclesiæ Cantuar. scribit. Quid vultis amplius? Confitentem habemus reum. At negat f. Middendorpius. Perimus. At au- f Lib de A- diamus tamen, qua manu pereamus, g cad. Thomas (inquit) Hatcherus ad me li- g Ibidem de teras dedit, &c, Quis hîc non vider Cantab. Hatcherum illud ipsi mendacium, tã- quam ovum, exclusisse, simulq; Caii librum transmisisse, quorum infida fide ille omnia quasi veritate veriora, producit? Ubi etiam observatu jucundum est, quomodo in circulo ludant Vespillones. Caius enim Middendorpii testimonio rem probat: Caii testimonio eandem probat Middendorpius: sic manus manum, & falsarius falsarium fricat. Quin potius suam oportet agnoscere ignorantiam, qui de exterorum rebus scribit, quorum res gestas nunquam legerit. Imò Middendorpi (tibi clàm in aurem dico) agnosce impudentiam tuam, qui ita confidenter

a Erat fortasse fortis. Dux adversus Romanos. Sed Regno nunquā potitus.
b At nollem Hospinianos, virōsq; doctos aliena fide has fabulas amplecti, sed cautius perpendere quæ posteris commendent vide Hospin. de orig. Monach. ubi citat hanc Arthurī Charitā.

scribis de Academiis, ac si in omnibus ætatem totam vixisses, ira tamen frigide, futiliter indocte, ac si in nulla unquam vel diem unum posuisses. Quis enim est, cui vel mica salis in cerebro esset, qui tā ridiculis Bullarum fictionibus sibi ita imponi pateretur? Qui enim illi Pontifices Romani, quorum Bullæ tam bellè de Doctoratu aliisque gradibus Universitatis verba faciunt, multis sæculis antequam ista nomina scholastica Graduum & Universitatum nascerentur? Quis ille Rex Britanniae Arthurus, qui diploma suum Londini in regiā suā datum, Academiae concessit? quum neq; Arthurus a Rex unquam Britanniae fuerit, nec unquam Londinum occupaverit. Meræ ista omnia nugæ, tamen eā fronte affirmatæ, ut non negem *b* exteris & nostrarum rerum imperitis non difficulter imponi posse, si quodcūque domi impudentes somniant, id foris imprudentes credulique admittant. Sed familiare est Middendorpio ejusmodi bolos à quocunq; oblatos devorare; quod videre est, ubi asserit fundatam Bononiensem Academiam à Theodosio, circa annum 425. & rescriptum Theodosii eā de re producit, qui Phillippus Rex Angliæ nominatur, Quis isthæc non

rifu excipit? Quum nec unquam Rex Angliæ fuerit eo nomine, nec ipsa Anglia, Angliæ nomine ante *Egberti* Regis Imperium potiretur, qui quadringentis serè annis post rescriptum hoc Theodosianum, id nomen huic nostræ Insulæ indidit. Sed non est mihi jam otii asinos flagellare; ut tamen alii verbo intelligant, quàm gravis is author fuerit, quàmque peritus intelligensq; rerum, vel sui temporis, narrator, perpendite quæso vel unicam illam suam de *Angliæ* nostræ sub *Diva Elizabetha* conditione censuram, quâ temporum antea inaudidram, atq; incomparabilem scelicitatem, hoc emblemate depingit. *Ve-*
hementer ergo deplorandum est, quòd
florētissima illa Insula &c. Tantum
de antiquis ornamentis & gloriâ ma-
jorum, de pace, & tranquillitate ami-
serit, ut omnes Gentes inde exemplum
capere possint. Potestis satis ex hoc
ruditu, Sileni vectorem agnoscere.

—*Sileni victor Asellius*

Intempestivos edidit ore sonos.

Narratur apud Indos, & infantes canis capilis nasci, senescentes toto capite nigrescere. Nec dissimilis rerum apud hujusmodi imperitos antiquitatum Judices æstimatio: qui quæ recens nata sunt, silicerniorum canitie ornare

b *Jul. Solinus*
c. 65.

c Hos omnes *pluresque, si-
mile Cata-*
brgia studu-
isse fabulatur
Caius ridicu-
cule, praefer-
tim de Am-
bronibus,
quam gentem
truculentam
ait Cantabri-
giam occupas-
se quum certo
certius sit
Ambrones
non homines
fuisse sed lu-
pos, ut Cam-
denus osten-
dit in Britan-
nia sua.
d Ferunt iis
fuisse cubibu-
la quae ad ex-
tra sunt, ad
pedem scalae
lapideae quae
Bibliotheca
ascenditur,

ernare audent; quæ multi sæculi e-
terna gloria floruerunt, eadem quia c
Anaxagoras, Pythagoras, Anaximane
drus & Ambrones non viderint, canie
tie suâ spoliare, modernæq; originis
ignominia denigrare.

Sed *Jacobo* pergente, quid ego
fisto, Conduetur is dein à sinistra ele-
gans *Philippi Edwardi Tertii* confor-
tis opus, Collegium *Reginæ* dictum, &
nobilitatum duorum Principum, om-
nium, quos *Anglia* vidit, fortissimo-
rum educatione; videlicet d *Edwardi*
Principis, cognomento *Nigri*, &
Henrici Quinti foelicissimi Regis, cu-
jus (ut *Rossi Warwici* verbis utar)
tunc camera erat supra portam, in in-
troitu dicti Collegii ubi studuit sub
tutela Patru sui *Henrici Beaufort*, tunc
Cancellarii *Oxonienfis*, postea Pres-
byteri Cardinalis titulo *Sancti Euse-*
bii. Nec certe immemorem se præ-
stitit *Academiæ nostræ* Alumnum, sed
etiam tum *Walliæ Princeps*, in grati-
am *Academiæ* impetravit à Patre
non tantum ampla privilegia, sed &
magnifica etiam dona, posteaque; re-
gno potitus, præter alia ejus illustria
beneficia, libros suos omnes Univer-
sitati legavit testamento, sique vitæ
stamen intempestive fata non præ-
scidissent, Collegio multo nobilissi-
mo.

lissimo (cujus prima fundamenta, v. c. Edmundi Civitatis Castrum visitur, delineandum Cant: verat.) Academiam ornâisset: qualis Archiep. infati immaturitas Collegium etiam hîc telligo natum Regina multo splendore privavit; sic Abingdoniæ enim primò instituebatur ut unus es-juxta Oxon. set Præpositus, & 12 socii ad simili-qui hic literudinem 12 Apostolorum; quibusrarum gloria pro numero septuaginta Christi dis-floruit, & hâcipulorum totidem Scholares (ni fa-buit hic S. ma mendax) subjicerentur, & quod Sewalum E. adhuc obtinet) ut ad victum clango-boracensem re bellici Clartonis sive Buccinæ con-Archiep. divocarentur, omniâq; plane Regiâ ma-scipulum cui gnificentiâ administrarentur, Cui prædixit as-Collegio adjacer studiosorum Aula afflictiones quos c Sancti Edmundi nostri nomine & passus est, memoria insignis Sanctique Petri Ec-quod tyranni-di Papali se opponeret, vide Mat. Paris. hic etiam alium discipulum habuit S. Richardum postea Oxoniensis Acad. Cancellarium: adeo fœlix semper erat hæc Academia, eorum proventu, qui non Papalibus Indulgentiis, sed suis virtutibus Sanctorum apud omnes titulum obtinuerunt. Talis & doctissimus Rob. Lincolnienfis quem Mat. Paris ait ab omnibus Sanctum dictum quanquam ille (ut & reliqui quos dixi) Papam toto impetu oppugnaret, eumque Antichristum esse probaret. Vide Mat. Paris. & vitas Archiepisc. Cantuar. & vitas Episcoporum à Godwino scriptas.

clesia

clesia nobilis tam fundatoris antiqui-
 tate, (is erat *Grimoaldus* quem mo-
 do diximus ab *Aluredo* Academiæ
 Præpositum) quàm Quadragesima-
 li Concionum Academicarum cele-
 britate, quam ad hæc usque tempo-
 ra, à prima ejus fundatione solenni
 ceremonia continuatam non impro-
 babiliter suspicatur. Quibus à tergo
 relictis, visuntur mox *Magdalenen-*
sium, seu veriùs jam *Princeps Henri-*
ci ædes quibus etsi *Wainfletus* ortum,
 & *Magdalena* fletus nomen dede-
 rit, *Jacobi* jam radii lacrymas exsic-
 casse, gaudiùmque nunquam obli-
 scendùm visi sunt induxisse. Eaque
 gaudia, ne putarentur nulla, ubi nulla
 exprimuntur, *Douglasius Castilionius*
 publicæ lætitiæ gratitudinẽsq; expe-
 ditus interpres, Regi ob oculos poli-
 tã exhibuit oratione : unde mox,
 quicquid ab initio in illustre hoc
Henrici Principis hospitum visu di-
 gnũ delineavimus, pedibus, oculis-
 que lætus metitur deq; singulis læ-
 tus colloquitur, adeoque absolutam
 fundationis istius formam rationem-
 q; universam Regii judicii censura
 comprobavit, ut palàm diceret se
 persuasissimum habere in toto terra-
 rum orbe nuspiam esse Collegium, i-
 stoc omnibus numeris consummatus

aut magnificentius; ut non immerito
Lipsianum illud eulogium huic im-
primis (quanquam & cæteris hic
multis) scribi possit, *Pulchrum* (in-
quit ille) *Collegium inventum, & quod*
in Anglia magnificè usurpatur, neque
credam in orbe terrarum simile esse, ad-
dam, aut fuisse. Magna illic opes &
veſtigalia. Verbo vis dicam? unum O-
xoniense Collegium (rem inquisivi) *su-*
perat vel decem nostra. Magni Censo-
ris magnum encomium. Rex autem
quum demum ingrederetur (uti est
librorum avidus inspector) Bibliotheca-
cam, & manuscripta, vetustatis situ fe-
rè evanescentia, contueretur, antiquæ
fidei, cujus est defensor, ejusdem &
amator, verissima oratione fassus est,
etiamsi volumina recentiora chara-
cterum, compaginumque ornatu
multò sunt oculis jucundiora, isti-
usmodi tamen canitie squalentia plus
suo palato arridere: horum enim fi-
de tam hominum quàm librorum
recentiorum testimonia judiciâ-
que æstimanda. Diceſsum tandem
paraturus, ut omnibus Collegii stu-
diosis, eum officiosè deducenſibus,
vultu, vocèque patefaceret, quàm
grata ipsi fuissent omnia officii eo-
rum, amorisque testimonia, fronte,
qualem semper gestat, serenissimâ va-
le

ledixit, & capite discooperto, voce benignissima, *Valete* (inquit) *generosi, valete omnes.*

Istis tot rerum, locorumque varietatibus oculos pascente Rege, alia interim curæ Sarrapas avocant; alia itidem Reginam, Heroínasque famulantes illi, quo sunt vel literarum splendore, vel literatorum patrocinio insignes singuli, cum primis autem Regis literatissimi exemplo accensi universi, non nullam gloriæ suæ futuram accessionem censuerunt, si militaribus suis, quibus præfulgebant omnes, titulos insigniæque literarum adjungerent. Ita in solenni Academicorum conventu, Campanæ sonitu convenientiam, præcellentissimus *Dux Lenoxia*, Honorificentissimus *Suffolciæ Comes* Illustrissimus juxtaque sapientissimus celeberrimæ *Academia Cantabrigiensis* Cancellarius, *Cecilius Comes Sarisburienfis*, reliquusque; splendidus *Comitum* (quos initio nominaliter) *Nobiliûmque ordo, Magistrorum in Artibus* titulo insignibusque indui, & ad observanda statuta, privilegia, consuetudines, & libertates *Oxonienfis Academia* jramento obstringi, & c suplices ambiunt,

d *Forma juramenti.*

e *Forma gratia petendæ Supplicat venerabili Convocationi Magistrorum regentium & non regentium &c.*

ambiunt, & honorificè patiuntur. Nec levis momenti erat spectaculum tot viros principes, quorum plerumque latera baltheorum accinctui capita galearum tegminumque virtus, aut fortuna formaverat. Academico jam indumento, pileisque quadratis in literatorum senatu confidentes, & Academiæ tum occurrentia negotia suis (pro more) suffragiis tractantes contueri.

Academici autem, qui hinc usque quicquid aut dictum erat, aut factum ad teretem illam & magni Arbitri eruditam auram omnia limassent, ut etiam hominum minus eruditorum, & imprimis illustrium scæminarum auriculis aliquid darent, quales inter tot *Phæbes* nostræ fulgentes stellas, fuisse aliquas non poterāt non suspicari, in *Sydnei* nostri, *Chaucerique* scriptis frequentiores, quam *Plauti* aut *Aristotelis* (nec enim omnes aut *Arabella* sunt aut *Lucia*) hoc tempus maximè judicarunt opportunum, quo Sacram *Annæ* Clementiam & cum *Henrico* Principe totam *Aulici* *Gynæcei* pulchritudinem demulcerent, idque avena, non patria modò, sed & pastorali, quæ *ARCADIAM RESTAURATAM*, *Isiacorum* *Arcadum* lectissimi

lectissimi cecinerunt, unôque opere, Principum, omniumque spectantium animos immensa, & ultra fidem affecerunt voluptate, simulque patrios ludiones, etfi exercitatissimos, quantum intersit inter scenam mercenariam, & eruditam docuerunt, Arduum dicere actionis major gloria, an Poeseos. Quantum autem omnium aures fascinauerit, non arduum judicare. Alteram enim & Aula, & Academia loquitur, ac ita loquitur quasi loqui nunquam satis posset: alteram res ipsa loquitur, liberque omnium jam manibus attritus:

*Nostra nec erubuit Sylvas habitare
Thalia;*

Præsertim *Danielis* nostri sylvas, quibus nec urbes ipsas censebis magis urbanas. Cujus ex ingenii arca dia ARCADIA NOSTRA, cæteraque laudatissima scripta tanta cum laude evolarunt, quantum alumno suo Academia nostra gratulatur meritò; eoque magis, quòd is saltum sit, cujus exemplo, Poetæ coetanei, posterique omnes ediscant tantum non esse inter ingeniorum acumina, & paginarum castitates bellum, quin possint, debeantque se mutuò amplecti.

Si quis Anglicè non callens, Arca-
dia

dia hujus velit ex me conditionem cognoscere, recolligat ipse, quicquid fraude, aut philtro fieri possit, quo amores mali conglutinentur; quicquid aut calumniis, aut Zelotypiis quo amores etiam boni verique; dissuantur; quicquid, quo adolescentuli ad libidinem; virgines ad mentium, ornatusque lasciviam ardeant, & intelligat quantum ganeonum lascivorum, lenarumque corruptricium facibus conflagravit *Arcadum* respublica. Istis manum medicam adhibere studuerunt, qui pristinam *Arcadia* integritatem per ætatem reminisci, per virtutem exoptare, per authoritatem, prudentiamque restituere, optimè poterant, istisque malis artibus aliæ non minus perniciosæ *Arcadiam* invaserant, sacrorum rituum corruptelæ nefariæ, prætextu pietatis; Circulatorum fumosæ imposturæ honorifico medicorum nomine; habitumque simulato; Leguleiorum; denique sæces decemdrachmaria, qui inter opiliones se jactant Jurisperitos, inter Jurisperitos ne opilionum quidem æstimatione habentur. Quorum dum omnium fuci representantur, pristinaque Reipublicæ forma revocata, legibus pœnisque expiantur, si Regina Principi, cœteris

cæterisq; spectatoribus universis mirificè dixerò placuisse , id tantum dixerò , quod Regina, Princeps, & universi spectatores & magnificorum applausu præ se tulerunt, & etiam dum mirifica laude contestantur.

Quanquam quid fluxis istis voluptatum gloriæque nominibus farvus capior? quum nemini sit injucundius infortunia pati, quam scælicitatis apicem experto: aut quid *Arcadiæ Utopicæ* gloriam restitutam jactem, quum *Istiacæ Arcadiæ* gloriam merâque voluptatem abeuntem contueor? Sic omnia humana posita sunt in Theatro, Comoediâque lætitiæ nostræ finitâ breviusculâ, Tragedia, luctûsque imminens Academia expectorat. Si enim f majores nostri meritò lugendum censuerunt, planctûque cælum concutere, quum Solis, Lunæve vulrum lucidum evanescentem cernerent: quantus nos manet dolor, qui Sole, Cynthiâque & Julio lucido sydere, nobis splendoris sui præsentiam jamjâque subdukturis, eò gravioribus tenebris obruemur, quò præcellentiori luce circumfulsimus? At sistite deliciæ nostræ, sistite, quam diu nos non ingratos, non inofficiosos hospites censue-

ritis

f Germanis
hoc esse so-
lenne narrat
Boemus.

ritis, tam autem diu si manseritis, hîc æternùm manèbitis. Sed qui istos majorum luctus pii imitamus, eorum superstitionem frustra experimur? Lux enim nostra planctibus revocari non potest, nec quicquam nobis restat, nisi, ut quam lucem ipsi videre non possumus, eandem aliis, qui possunt invidemus.

Serenitas ergo Regia jam abituriens, magnifico Academiæ Cancellario avvocato, verbis clementissimis quam omnia quadriduo hoc Academiæ officia acceptissima fuerint, indicabat, quantâque eam amoris propensione amplexurus semper sit. Quod, ut etiam Academici intelligerent, statuisse se aliquod propitiæ, gratiosæque voluntatis suæ indicium apud eos eorûmque posteros relinquere: dictoque, magnificam, verèque Regiam donationem manu tradit, quâ ad Professoris in Theologia Regii dignitatem omni ævo augendam, ornandâque illustrem fecit accessionem, concesso prædio Ecclesiastico *Ewelmeni*, & Præbendâ etiam in Ecclesia *Ædis Christi*, perpetuo annexâ. Quæ utrâque Regio etiam stabilita diplomate (id enim virtute doctrinâque spectatissimus Eques *D. Thomas Lake*, de
Academia

Academia nostra multis nominibus optimè meritis, curaverat expedien-
 dum) Cancellarius Regem abeuntem
 insecutus, Sacrae Majestatis jussu per-
 eximio tradidit Procancellario; qui
 tum, cum reliquo insignissimo pur-
 puratorum ordine, aliisq; viris ex A-
 cademia lectissimis convenerat, ut
 publicas Academiae nomine, easq; im-
 mortales gratias Regi jam discessuro
 agerent pro ineffabili clementia, qua
 Academiam antea impensissimè de-
 votam, recentibus jam beneficiis æ-
 ternum devinxerat. Quibus univer-
 sis longo ordine, quasi beneficiorum
 pondere ad terram depressis eoque
 humilius toto corpore prostratis, quo
 possint tantæ beneficentiæ altitudi-
 nem supplicius suspicere, interpre-
 tem voti publici egit *Hanmerus*, al-
 ter è Clarissimis Academiae Procura-
 toribus, qui pressa, politaque orati-
 one immensa illa, & planè divina
 bonitatis Regiæ *Τεκμήρια* celebravit:
Quod Augustissimus Rex celebritatem
Oxonie (quam, ut *Atticam*, nonnulli
Τὸς ἑλλὰδος ἑλλὰδα, sic *Academi-*
am *Academiæ* pridie appellave-
 rat) & jam tum magnificentia verè
 Regia in *Academiā* effusa, & quatri-
 duana præsentia sua, quasi antea tuba
 sonitu, per universos orbis Christiani
 angulos

gulos illustrem, mirabilēque effecerit.
Quorum magnitudine beneficiorum, egregie se felices Academici merito iudicarent, quibus talis tantūque bonarum Artium Patronus, & literaria gloria quasi alter Atlas divinitus obtigerit.

Nam spes, & ratio studiorum in Cæsare tantū est,

Solus qui tristes hæc tempestate Cæmœnas.

Respexit. —

Sed quo major jam fuerit aut benignitas Regia, aut felicitas Academica, eo magis rubore suffundi virgineas Musarum genas, seq̃; animis discutiari, quum excussis omnibus facultatibus, in semetipsis reperirent nihil, quod tantæ, tamq̃; præcellenti Majestati pro tanto meritorum cumulo piè rependerent. Sed frustrâ angere se, quod rependo non sint, quum tanta munera nec predicando satis sint, at nec cogitando; se tamen æterna cum veneratione, & cogitaturas, & predicaturas, ut & posteris, & exteri mirabundi intelligant, Regem, eumque totius Europæ potētissimum, ac quod magis est, literatissimum, quodq̃; hæc omnia superat, religiosissimum (veluti pium Æneam,

— Cui juxta aderat Lavinia conjux, Pulcher & Ascanius, nostræ spes altera gentis.)

tot Regni sui partibus cū incredibili civi-

L

um

um lætitia peragratis, nihil tamen libentius, quàm Academiam vidisse;
Nec vidisse semel satis est, juvat usque morari,

Et ibidem in publicam literarum palastrā prodisse, audivisse attentè, Et quod maximum est, in maxima hominum doctissimorum corona, tam sapienter, Et acutè, tam Atticè, Et venustè locutum fuisse, ut non aliam ob causā discipulos Deorum, non alios quàm Reges ab Homero dictos fuisse judicandū, quam quod sine divino aliquo præsentis numinis afflatu raro extiterint. Ac ne tantæ majestatis splendor, qui in maximis istis maxime fulsit, Academia vel in minimis deesse videretur, tã candide libentèq; etiam ludis, Et ludicris interfuisse, ut qui (quod olim Plinius de suo Vespasiano) semper soleret nostras esse aliquid putare nugas. Quibus nominibus, Musas, jam tñ ad sacratissimos pedes Regios suppliciter devolutas Et prostratas primùm humillimum orare, ut quū nihil in se habeat Academia, quod Regia Celsitudini non sit consecratum, id omne, quantulumcūq; demū fuerit, vel sui gratia, Et eò quod suum sit, æqui, boniq; consuleret. Deinde Et Regi gratias immortales agere, Et immortalī Deo pro salute Regia preces ardentissimas effundere, ut ubicūq; sit, ibi saluus sit, per quem nos omnes, ubi
cūq;

cunque sumus, salvi sumus, & beati es
tamē beatiores futuri, quo frequentius
beatissimū Regem huc reducem contue-
mur, tamq; diu beatas fore Academiā,
Ecclesiam, Rémq; publicam, quamdiu
Hæc domus Æneæ cunctis domina-
bitur oris.

Et nati natorum, & qui nascentur
ab illis.

Quibus succinctè discursis (nam nec
opus erat multis verborum contesta-
tionibus, ad faciendam Regi fidem
illius gratitudinis, quam antea per-
spectissimam, indubitatissimamq; ha-
buisset) benignissimus Rex, ut Re-
gio amoris symbolo, priori benefi-
centiæ suæ extremam quasi manum
discessurus apponeret, Procancellario
illustri, reliquisque, quos dixi,
clarissimis Academicis, honorificum
Regiæ manus osculum impertit; unā-
q; pro sua singulari in eos indulgen-
tia monet, jubetque ne molestiam
susciperent usque ad limites Acade-
miæ (quod ex officio ubivis fieri
solitum est) ipsum deducendi, sed
in magna area Collegii, ubi tum erat,
ipsum cum Regina Principéque fi-
lio, Deo, itinerique permetterent. I-
tāque quem præsentia corporis ob-
sequiosā comitari non datur, cum,

quàm diu datur, oculis, vocisq̃ue
acclamationibus sequuntur: quùm
que id non datur gratitudine pro be-
neficiis, precibus pro salute, plancti-
bus pro discessu præpro-
pero votis pro redi-
tu festinato pro
sequuntur.

FINIS.

TAmetsi potentissimi Regis dis-
cessu, mirabilem foelicitatis, &
quasi capitis diminutionem
passa sibi videretur Academia; erat
tamen causa solatii æquissima quòd
omnibus judiciis intellexerant officii
sui studia studique officia omnia,
omnibus acceptissima fuisse. Neque
certe in minimis ducebant quod ma-
gnificentissimi Cancellarii expecta-
tioni, cujus voluntati post Principes
imprimis satis facere satagebant, ita
cumulate respondissent, ut ejus am-
plitudinem in solita læritia perfun-
dere viderentur. Quod cum ipsius
Magnificentiae, non modò ante dis-
cessum, numerum plurimorum dona-
tione, sed literis etiam ad Eximium
Procancellarium Dominum *Georgium*
Abbot mox missis indicare placuisset,
censui etiam æquissimum; in testifi-
cationem singularis illius Amoris,
quo Academiam semper impensè am-
plexus est, literarum ipsarum exem-
plar subjungere.

EN tibi (Domine Procancellarie) una cum hisce ad te literis, alias ad illustrem Equitem Dominum Henricum Leaum transmittendas, quibus curavi Cervos, eosque nota præstantioris tradendos, quo loco atq; tempore, ipse, simulque reliqui Generosi tragædiarum Comædiarumque Actores commodissimum censebiris. Pergratum mihi feceris, si ab iis meo nomine impetraris ut illud, quicquid sit munusculi, una cum octoginta aureis, quos Dispensatori meo statim ut numeret, in mandatis dedi, æqui consulant, & ingenuæ Genialis Convivi hilaritati, mea causa impendant. Quorum opera cum mente recolo quam intimo solatio perfundebantur, Serenissima majestatis, Regina, Principis, Nobilitatis universæ, omniumque auditorum pectora, fateor equidem, me nec satis posse dicere ad eorum laudem, nec mihi satis facere in meo erga eos amore propter eorum benemerita singularia. Eos tamen impense rogatos velim, ut ingentis latitiæ meæ testimonium hoc non ingens ita accipiantq; interpretentur, ut una intelligant, non posse me non collatari in tanta tamque communi latitiæ eorum reliquorumque Academicorum, quorum omnium gymnasmata, studioque optatissimo successu fructus tam foelices, tam

honorificos, nobilissima isti Academia pepererunt. Nec aliud jam deinceps in votis quotidianisque precibus potius habiturus sum, quam ut istiusmodi fortunatissimo successu, nobilissima ista Academia & universim & viritim æternum potiatur: Cui quicquam sum, me totum voveo, meosque conatus omnes religiose despondeo, quibus aut publice ejus utilitati inservire, aut ejusdem gloriam promovere potero. Denique me summè fœlicem duco, cui tantus honor obtrigit, ut vester audiam Cancellarius, quoque hoc tempore tam fœlicibus astris mihi te Procancellarium delegerim, cujus de benemeritis, quia satis dicere non possim, dicam nihil. Vale.

THO: DORSET
Cancel. Oxon.

F

A

Pu

Ex

ORATIO
FUNEBRIS
HABITTA IN
Templo Beatæ
Mariæ Oxon.

Ab ISAACO WAKE,
Publico Academiæ Oratore,
Maii, 25. An. 1607. quum
mœsti Oxonienses, piis
manibus JOHANNIS
RAINOLDI
parentarent.

OXONIÆ.

Excudebat W. HALL *Sum.*
ptibus G. WEST Anno
Dom. 1662.

ORATIO.

F U N E B R I S.

Quàm fragilis fit, & incerta humanæ vitæ conditio quàm somno aut fabulæ similis, utinam, (Viri Ornatissimi & mœsti undequaque Academici) modò superi voluissent, aliunde potius, quàm ex presenti spectaculo disceremus. Scilicet senescentis quidem mundi, & ad occasum jam præcipitantis, satis multa superque vidimus indicia; Intemperiem cœli; malignitatem stellarum; ventorum turbines, nubium Catatclysmos, maris furores non ante cognitos, quæ dira omnia, pias mentes horrore ruentis cœli, & expirantis Naturæ perterrefaciunt. At *Musas* tamen æternas, & reliquis labentibus omnibus

Oratio Funebris.

omnibus, *Artes* immortales fore, nescio quomodo nobis ipsis adblandientes, facile credidimus, donec magnus hic literarum *Atlas*, quocum literæ ipsæ sanctiores nutare certè videntur, si non occumbere, suo nos fato docuit, spem etiam illam vanam & inanem esse. Cujus sortem beatam, pietate & moribus dignam suavissimis, absit, ut flebilibus quisquam deploret naniis, cum nihil sit quod illi ulterius optare vel avidissimus possit, nisi illam *Virginii Ruffi* foelicitatem, cui, tanquam cumulus accessit in funere laudator *Cornelius Tacitus*. Mihi verò) *Academici*) vestram hanc intuenti, aliàs gratam & jucundam, nunc autem, pro occasionis ratione, flebilem & tristem frequentiam, ita in mentem veniunt illæ *Regis Xerxis* lacrymæ, quas ad conspectum exercitus

Oratio Funebris.

exercitus numerosi fudit , ut
non possim quin intimis suspirem
præcordiis, cum in præsentis spe-
culo, mortalitatis etiam vestræ
videam imaginem. Quis enim
est qui doctrinæ, sapientiæ, vir-
tutis fiduciâ , spem vitæ in lon-
ginquum extendere aufit , cum
difficiles Parcæ , & non exoran-
da numina, hunc tantum Ortho-
doxæ fidei Herculem , & Chri-
stianæ religionis Propugnato-
rem, nec matris *Academie* lacry-
mis, nec lugentis *Ecclesie* im-
portunis precibus voluerint
condonare ? Certè si inæstima-
biles illæ mentis opes & non in-
terituræ animi divitiæ, ad cor-
poris etiam firmitatem & vigo-
rem aliquid facere, aut quomo-
docunque derivari potuissent ,
vixisses *Rainolde* , nec tam ex
voto tuo , qui cælum voluisti ,
quàm ex nostro, qui te ; vixisses
ita, ut nunquam morereris, se-
nesceres

Oratio Funebris.

nesceres , ægrotares . Atqui magno humani generis dispendio , contrariâ ferè ratione usu venire solet , ut quo magnificentius quis, & illustriùs divinis literarum & sapientiæ ornamentis animum excoluerit, eò citiùs, adeoque etiam festinantiùs , & mens ipsa terrestris pertœsa domicilii sublimiora cogitet, & corpus itidem, omni jam spiritu in nobili illo, sed tamen laborioso studiorum opere , exhausto plane & absumpto , fatiscat ac deficiat. Quæ nimirum res in causa fuit, ut tu *Rainolde* , tot secundis præliis literarum omnium victor & triumphator , accisis tamen corporeis viribus, exhalares gloriosam animam, nòsque in luctu & orbitate mœrore confectos destitueres. Quid autem? Non te labentem tua plurima pietas, non virtus non sanctitas, & cru-

Oratio Funebris.

eruditio ad miraculum ingens
servare potuit? Scilicet an quia
nihil erat quod ultrà disceres,
ideò ulterius ne vivere volui-
sti; an non dignus inter cæteros
Ficius, quem aliquando evol-
veras, qui de sanitate tuenda,
& vita in æternum prorogandâ
differit? Satis vixisti tibi ipsi;
esto: satis gloriæ tuæ, cui tamen
supervivere non potuisses: at
non Reipub. satis, quæ probita-
tis & virtutum omnium exem-
plar in te positum desiderat;
Non Academiæ, quæ eruditio-
nis jam extinctum requirit lu-
men. Non denique communi
Religionis causæ, quæ te orba-
ta Duce, in medio procellosi
maris non sine naufragii pericu-
lo fluctuat. Equidem quòd al-
ter fortiórque *Cocles*, ingruentes
hostium infensissimorum cater-
vas princeps repulisti; quòd
exciso, cui institeras, ponte subli-
cio

Oratio Funebris.

cio, tamen salvo scuto defuiti-
sti, rem abs te præclarissimè ge-
stam nemo negaverit: rejecisti
siquidem perduelles, at verò
nondum soluta est obsidio; esto
enim quod Romanam *Idoloma-
niam* detractâ larvâ, Dei ho-
minúmque odio exposuisti, quòd
jugulum *Antichristiani* mon-
stri incepisti petere; quod per
Harti-latera ipsum *Cor* Papis-
mi transfixisti. At *Sanderus* ta-
men adhuc intactus, nisi quòd
Dei vindicem dextram, in mon-
tibus Hibernicis, erro profugus
expertus est, *Bellarminus* non
satis fractus; *Baronii* nec om-
nes detectæ fraudes, ut taceam
nova, quæ Huic Hydræ quotidie
repullulant capita. His tantis in-
negotiiis quomodo vacabat ti-
bi mori, Cum tam ingens mes-
sis & operarii sint tam pauci?
Tui similes tam nulli? Cum un-
diq; superstio instar maris no-
stri

Oratio Funebris.

stri Virgivi novis exundet fluitibus?

Est ista lamentantis *Ecclesie* lugubris vox, quam ex acerbissimi doloris sensu tam flebiliter sonat, ac si ipsa etiam cum Rainoldo animam egisse videretur. At matris *Academice* moestiores adhuc vultum, & tristiores faciem (si tristior cogitari possit) quis demum *Timantes* exprimendo erit?

Huc veniunt lacrymæ, Niobe quibus obruta mater.

Nihil hæc nisi Rainoldum cogitat, Rainoldum videt, Rainoldum vanis imaginibus audit, alloquitur, tenet. Et certè (*Academici*) licet foelicissimæ huic nostræ parenti tanta sit præsentis huius seculi, tamque numerosa doctissimorum virorum soboles, ut suam sibi potius gratulari foecunditatem, quàm præsentem debuerit orbitatem lugere,

Oratio Funebris.

gere, càmque Matris *Brasidæ* vocem nunc certè, si unquam, usurpare, *vir bonus est Brasidas & fortis, sed habet multos Spartæ similes* : non possum tamen, quin ejusdem piis lacrymis, & justo huic dolori veniam facilem concedam, cum cogitem *Rainoldum* amisisse, qui (absit dicto invidia) reliquis suis filiis tantùm præluxit, linguarum diversissimarum excellenti peritiâ & artium scientiarùmque omnium perfectâ panopliâ, ut supra humani ingenii fastigium positus videretur, natûsque in quo omnes Musæ suas omnes vires experirentur, Nemini (Auditores) detraho, dum debita *Rainoldo* persolvo : nec hujus justis, scio, laudibus invidebunt vel patres reverendi, qui domi hanc nostram Oxoniam suâ exornant gravitate, doctrinâ, pietate; vel Illustrissimi illi pieta-

tis

Oratio Funebris.

tis & literarum *Antistites*, qui
ad clavum Ecclesiæ adfidentes,
prudentiæ, sanctitatis, & erudi-
tionis stupenda specimina uni-
verso orbi exhibent Christiano.
Quibus maximis *Academie*, &
Ecclesiæ luminibus, si quis *Rai-
noldum* hunc nostrum tantò
meritis minorem iudicet, quan-
tò publicâ dignitate, & forensi
minus resplenduit fulgore, re-
cognoscat is velim illud *Augu-
stini*, Episcoporum maximi, de
Divo Hieronymo eulogium;
*Quantumvis Episcopus Presby-
tero superior, at Hieronymus ta-
men Presbyter etiam Augustino
Episcopo major:* & ut alii in
hoc nostro mirentur scientiam,
humilitatem, abstinentiam in-
credibilem, quæ omnia in illo
(fides numinum!) plus quam
mira fuerunt; ego tamen hoc u-
num stupeo, miraborq; semper,
gloriam illum & honorem cal-
care

Oratio Funebris.

care Potuisse. De quo tamen illud non dixero, quod de *Luthero Illyrico* & *Wigandus*, quem *Germanicum Prophetam* appellârunt; tamen cum nihil sit vel in *Lutheri*, vel *Calvini*, vel *Bezae*, aut *Whitakeri* laudibus, quod non suo merito sibi ipsi *Rainoldus* vendicet; gratulabor ego quidem huic nostræ Patriæ quòd eduxerit, matri Academiæ quòd educaverit, & feracissimo illi bonorum ingeniorum Collegio, quòd lætaverit *Rainoldum* quem (ut cum domesticis suis illum comparem) virtutis, pietatis, & eruditionis commendatio supra ipsum *Juellum Wottonum*, *Vivem*, *Hookerum* elevavit, suprâque *Polum*.

a Westons
in scurrili
præfatione ad
libros de Tri-
plici hominis
officio.

Eat autem *a Westonus* impurus & impudicus rabula; eructet quæ volet convitia, dicat ingenii tarditatem, dicat simulatos *Rainoldi* morbos; plumbei

Oratio Funebris.

plumbei scilicet fuimus, (*A-*
cademici) qui tam hebetis in-
genium suspeximus; deliri, qui
agrotasse credidimus, quem
(proh dolor) mortuum vide-
mus. Quanquam nec *Westonus*
(ipse *b* Patruī sui, quem ita ja-
ctat, & *c* morum, & fugæ turpi-
tudine similis, cum Principes
Academiæ nostræ ita lacesse-
ret, ut etiam qui matrimonium
contraxissent, quasi sceleratos
homines nominatim perstrin-
geret) habuit vel unum aliquod
factum, quod in omni vita san-
ctissimi hujus viri reprehende-
ret.

At ille longius aberat : quid
qui steterunt propius ? Amâ-
runt omnes hominem, amârunt
mores & integritatem. Quod
si obstinata severitas, & invi-
ctus adversus gratiam animus,
ei vitio verti poterant, aut si
quid aliud (quid autem potu-
it ?)

b Doctoris
Westoni, qui è
Collegio hic
nostro Lin-
coln. propter
infamem li-
bidinem ex-
pulsus.
c Nam & e-
jusdem ne-
fandi flagitii,
Duacensis hic
etiam *Profes-*
or reus, (nî
fama semper
mendax) de-
prehenditur.

Oratio Funebris.

it?) sed si quid potuisset in eo improbari , ne crimen illud honestum citius , quàm *Rainoldus* turpis efficeretur. Sed ille nunc foeliciter agit inter Angelos , nos verò qui magnos optimi sapientissimique viri manes veneramur , beatam tum demùm *Oxoniam* pronunciare non dubitabimus , quando patrem similémque in hujus locum surrogaverit. Habeamus enim , quos summa eloquentia , infinita lectio , sublimitas ingenii , iudicii gravitas , virtus , humanitas , candor , et àque omnia scriptis egregiè monumentis , quam maximè commendent , *Rainoldum* certe non habebimus. At quid ipsum loquor? Cujus tanti viri , jam nunc Sepulchrum , heu tantillis inhiat reliquiis , quas hodiè postremùm cernimus , salutamus , valere jubemus,

Posterrimum

Oratio Funèbris.

*Posterrimum (inquam) & po-
stea non, unquam amplius.*

*Mihi verò ut (quod unicum
restat) efferri jubeam.*

*--- Non lingua valet, non corpo-
re notæ*

*Sufficiunt vires, nec vox, nec ver-
ba sequuntur.*

Itaque Sophoclea mutuabor,

--- agesis, quisquis amicus

Ades hic præseus, propera, curre

Impende viro summo officium.

*Ac nemo quidem, queis loquor,
horum.*

Rainoldo fuit melior vir.

FINIS.

